

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 20.7.2011
COM(2011) 453 окончателен

2011/0203 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно лицензирането и осъществяването на дейността на кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на директива 2002/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат

(текст от значение за ЕИП)

{SEC(2011) 952 окончателен}
{SEC(2011) 953 окончателен}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯ АКТ

Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции съдържа разпоредби, които са тясно свързани със съгласуваността на националните разпоредби относно лицензирането и осъществяването на дейността на кредитните институции и тяхната надзорна рамка (като например разпоредби относно лицензирането на дейността, свободата на установяване, също така и относно правомощията на надзорните органи на изпращащите и на приемащите държави-членки в това отношение и надзорният преглед на кредитните институции). При все това, посочената директива, Директива 2006/49/ЕО и в частност приложенията към тях също така определят пруденциалните правила. За да се постигне допълнително сближаване на законодателните разпоредби, които произтичат от транспонирането в национално законодателство на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО и за да се гарантира, че за тях важат еднакви пруденциални правила, което е от съществено значение за доброто функциониране на вътрешния пазар, тези пруденциални правила са предмет на предложение за регламент [да се впише от Службата за публикации], който е в комплект с настоящото предложение.

Настоящото предложение съдържа следните нови елементи: разпоредби относно санкциите, ефективното корпоративно управление и разпоредби, които възпрепятстват прекомерното разчитане на външните кредитни оценки. Следователно, този меморандум ще се занимава единствено с тези нови елементи. Останалите елементи на настоящата директива се повтарят със съществуващото законодателство или представляват съобразяване с предложения регламент. С цел постигане на по-голяма яснота, настоящото предложение обединява разпоредбите, отнасящи се до кредитните институции и инвестиционните посредници, визирани от Директива 2006/49/ЕС. Това е описано по-подробно в глава 5 по-долу. Промените, свързани със споразумението „Базел III“, са включени в предложението за регламент, с изключение на разпоредбите относно капиталовите маржове, които са включени в настоящото предложение за директива. Следователно, само целите и правните елементи, отнасящи се до капиталовите маржове са част от настоящия обяснителен меморандум. Общият контекст на споразумението „Базел III“, включително и резултатите от оценката на въздействието и общественото допитване, са обяснени в детайли в предложението за регламент.

1.1. Основания и цели на предложението

1.1.1. Санкции

С цел да се осигури съответствие с правилата за банките в ЕС, защита на потребителите на банковите услуги и осигуряване на безопасността, стабилността и почтеността на банковите пазари, ефективните, пропорционални и възпиращи режими за санкции са от ключово значение.

Анализът на националните режими за санкции в сферите, уредени с настоящата директива и с регламента, показва различия и слабости в правната рамка по отношение

на правомощията за налагане на санкции и за разследване, с които разполагат националните органи.

Разнопосочните и твърде слаби санкции рискуват да бъдат недостатъчни за ефективното предотвратяване на нарушенията на настоящата директива и на регламента и за осигуряването на ефективен надзор и развитието на равнопоставени условия на конкуренция. Поради това, Комисията предлага правните рамки на държавите-членки, по отношение на административните наказания и мерки, да се засилят и сближат, като се предвидят достатъчно възпиращи административни наказания, приложими към основните нарушения на настоящата директива и на регламента, подходящо приложно поле на административните наказания, публикуването им, както и механизми за насърчаване на подаването на сигнал за нарушения.

1.1.2. Корпоративно управление

Сривът на финансовите пазари през есента на 2008 г. и последвалата кредитна криза, която последва, могат да се дължат на многобройни, често взаимно свързани фактори, едновременно на макроикономическо и микроикономическо равнище, както е посочено в Доклада на Групата на високо равнище относно финансовия надзор в ЕС, публикуван на 25 февруари 2009 г., и по-специално на натрупването на прекомерен риск във финансовата система. Това натрупване на прекомерен риск отчасти се дължи на слабости в корпоративното управление на финансовите институции, особено на банките. Въпреки че не всички банки пострадаха от системните слабости в правилата за управление, Базелският комитет по банков надзор (БКБН) спомена „редица корпоративни управленски неуспехи и пропуски“.

Необходимостта от промяна в тази област е всеобщо приета. Предприятията, компетентните органи и международните организации [ОИСП, Съветът за финансова стабилност (СФС) и БКБН] преразгледаха своите съществуващи практики и насоки или са в процес на преразглеждането им. Укрепването на корпоративното управление е приоритет за Комисията, особено в контекста на програмата за реформиране на финансовите пазари и за предотвратяването на кризи.

1.1.3. Прекомерно разчитане на външните оценки

Прекомерно разчитане на външните кредитни оценки е налице, когато финансовите институции и институционалните инвеститори разчитат единствено или механично на оценките, присъдени от агенциите за кредитна оценка, пренебрегвайки извършването на собствена комплексна проверка и задълженията за вътрешното управление на риска. Прекомерното разчитане на кредитните оценки може да доведе до „групово поведение“ на финансовите оператори, като например паралелна продажба на дългови инструменти, след като те се понижат под инвестиционния рейтинг, което може да засегне финансовата стабилност —по-специално, когато едновременно няколко големи агенции за кредитна оценка допускат грешки в оценките си.

1.1.4. Процикличност при предоставяне на заеми от страна на институциите

Процикличните ефекти са тези, които като тенденция следват движението на икономическия цикъл и го усилват. Една от характеристиките на капиталовите изисквания, основани на текущия риск е, че те варират през икономическия цикъл. При

положение, че кредитните институции могат да ги изпълнят, няма изрични регулаторни ограничения относно риска, който те могат да поемат и, следователно, относно техния ливъридж.

1.2. Общ контекст

1.2.1. Санкции

В съобщението си от 2010 г. „По-строги наказателни разпоредби за сектора на финансовите услуги“¹, Комисията предвиди законодателни действия на ЕС, които да определят минимални общи стандарти за определени ключови области на режимите за санкциониране, които да бъдат адаптирани към особеностите на различните сектори.

На първо място, санкциите, приложими за основните нарушения на ДКИ, като например изискванията за лицензите, пруденциалните изисквания и изискванията за докладването, се различават в отделните държави-членки и не винаги гарантират, че те са достатъчно ефективни, пропорционални и възпиращи.

На второ място, известни различия са налице и при прилагането на санкциите в отделните държави-членки, включително и в тези, чиито банкови сектори са със сходен размер, като също така в някои държави-членки в продължение на повече от една година не са били прилагани никакви санкции, което би могло да бъде показателно за слабото правоприлагане на нормите на ЕС.

1.2.2. Корпоративно управление

В своето съобщение от 4 март 2009 г.², Европейската комисия обяви, че i) в контекста на финансовата криза ще проучи правилата и практиката на финансовите институции в сферата на корпоративното управление, и ii) в зависимост от случая ще формулира препоръки или ще предложи регулаторни мерки за справяне с евентуалните слабости на системата за корпоративно управление в този важен икономически сектор.

През месец юни 2010 г., Комисията публикува Зелена книга относно корпоративното управление във финансовите институции и политиката за възнагражденията³, придружена от работен документ⁴, който анализира слабостите в правилата за корпоративно управление в сектора на финансовите услуги и предлага възможни бъдещи действия.

Резултатите от това обществено допитване показаха широк консенсус по отношение на установените слабости, като получиха подкрепа от различни обществени органи и от държави-членки. В доклада си относно възнаграждението на директорите на предприятията, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар и политиката за възнагражденията в сектора на финансовите услуги⁵, Европейският парламент също признава значението на укрепването на стандартите за корпоративно управление и практиките във финансовите институции. В своето становище,

¹ COM(2010) 716 окончателен.

² COM(2009) 114 окончателен.

³ COM(2010) 284 окончателен.

⁴ SEC(2010) 669 окончателен.

⁵ 2010/2009(INI).

Икономическият и социален комитет приветства Зелената книга на Комисията относно корпоративното управление във финансовите институции и политиките на възнаграждения⁶ и подкрепя предложеното действие.

1.2.3. Прекомерно разчитане на външните оценки

На международно равнище, СФС наскоро издаде „Принципи за намаляване на разчитането на оценките, присъждани от агенциите за кредитна оценка“⁷. Принципите призовават за премахването или подмяната в законодателството на препратки към оценки, в случаите когато има подходящи алтернативни стандарти за кредитоспособност и за задължаване на банките да правят свои собствени кредитни оценки. Предложените разпоредби са в съответствие с принципите на СФС.

1.2.4. Капиталови маржове:

Предпазните маржове за запазване на капитала и особено антицикличните маржове са предназначени да намалят риска от процикличност и риска от прекомерен ливъридж, посочен в точка 1.1.4 по-горе.

1.3. Съществуващи разпоредби на Общността в тази област

В Директива 2006/48/ЕО относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции се поставя изискването кредитните институции да разполагат с надеждни управленски правила. Посочената директива обаче не уточнява в детайли какви трябва да бъдат те.

С цел да се намали прекомерното разчитане на външните оценки, Директива 2006/48/ЕО въвежда изискването банките да осъществяват собствена комплексна проверка по отношение на основните активи на секюритизиращите експозиции.

1.4. Съвместимост с други политики

В контекста на реформата на европейската структура за надзор, подобряването на капиталовите изисквания и на управлението и преодоляването на кризи, предложената реформа на корпоративното управление на кредитните институции представлява неразделна част от цялостната реформа на сектора на финансовите услуги. Реформата на корпоративното управление следва да бъде разглеждана и в контекста на неотдашното съобщение на Комисията относно по-строгите наказателни разпоредби за сектора на финансовите услуги.

Комисията положи началото на хоризонтална инициатива за насърчаване на отрасъла да увеличи представителството на жените в бордовете, като след една година ще бъде оценено дали тези инициативи за саморегулиране са имали желан ефект и, ако не са имали такъв ефект, тя ще предприеме законодателни подходи. Като се има предвид, че оценката на въздействието показва, че този въпрос е уместен за банковия сектор, подходът, предприет на този етап, е в съответствие с подхода „отдолу нагоре“. Въпреки това, ако при по-широкообхватната оценка след една година се установи, че има нужда

⁶ INT/527.

⁷ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf

да се приемат законови мерки, подходът, възприет в този сектор, ще трябва да бъде адаптиран.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Консултация със заинтересованите страни

2.1.1. Санкции

Комисията проведе обществено допитване, което приключи на 19 февруари 2011 г., относно предвидените мерки за засилването и сближаването на наказателните разпоредби за финансовия сектор⁸, включително и по въпроси, свързани с банковия сектор, определени въз основа на проучване, проведено от Комитета на европейските банкови надзорници за националните санкционни режими в този сектор⁹.

Комисията получи мнения от различни респонденти, включително и от значителен брой участници в банковия сектор (надзорни органи, централни банки, банки и сдружения на банкери), които са предоставили коментари относно необходимостта от действие на ЕС в тази област, обосноваването на ниво на хармонизиране, конкретните предложени действия и техните потенциални предимства или недостатъци.

Предвидените действия за сближаване и засилване на режимите за санкции бяха обсъдени с държавите-членки на заседанието на Комитета по финансови услуги, проведено на 17 януари 2011 г.

2.1.2. Корпоративно управление

Инициативата и оценката на въздействието са резултат от широкообхватен и продължителен диалог и консултация с всички основни заинтересовани страни, в т.ч. регулатори на пазарите на ценни книжа, участници на пазара (емитенти, посредници и инвеститори) и потребители.

Въпросници относно практиките на корпоративно управление бяха изпратени на отразяваща многообразието извадка от 10 големи банки или застрахователни дружества, установени в ЕС и чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар. Въпросниците бяха допълнени с 30 последващи интервюта с членове на съвети на директорите, секретари на дружества, главни финансови директори, директори по управление на риска, вътрешни контрольори.

Също така, до европейските банкови надзорници бе изпратен въпросник за техните възгледи и роля по отношение на корпоративното управление на финансовите институции. По същия начин, представителни групи на големите европейски институционални инвеститори и сдружения на акционерите получиха въпросници относно практиките и очакванията им по отношение на корпоративното управление на

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/sanctions_en.htm

⁹ КЕБН: „Планиране на надзорните цели, включително мерки за ранна интервенция и правомощия за налагане на санкции“, м.март 2009/47, публикувано на <http://www.c-ebs.org/home.aspx>. Информацията, съдържаща се в този доклад, е актуализирана впоследствие въз основа на приноса на държавите-членки.

финансовите институции. На 2 февруари 2010 г. бе организирана последваща среща с около 30 инвеститора.

Накрая, посредством Зелената книга, от 2 юни 2010 г. до 1 септември 2010 г. се проведе обществено допитване относно възможните начини за преодоляване на възникнали срывове в корпоративното управление във финансовите институции. Отговорите и техният анализ могат да бъдат намерени на уебсайта на Комисията¹⁰.

2.1.3. Прекомерно разчитане на външните оценки

Комисията проведе обществено допитване по въпроси, свързани с външните оценки, което включи и прекомерното разчитане на тези оценки. Допитването приключи на 7 януари 2011 г. и привлече 93 отговора. Бяха предложени няколко варианта, като се започне от стимулирането на използването на вътрешни модели, до това да се изиска от предприятията да извършват самостоятелно управление на риска, без да разчитат единствено или механично на външните оценки. Отговорите и техният анализ могат да бъдат намерени на уебсайта на Комисията¹¹.

2.1.4. Капиталови маржове

Капиталовите маржове са част от споразумението с БКБН от 2010 г. и като такива бяха обсъдени обширно не само в рамките на Базелското споразумение, но и в рамките на специалните консултации на Комисията.

2.2. Събиране и използване на експертни становища

2.2.1. Санкции

Проучването, проведено от Комитета на европейските банкови надзорници през 2008 г.¹² предостави информация относно административните наказания, предвидени в националното законодателство и относно действителното използване на санкции от страна на органите за банков надзор. През 2011 г. Комисията събра допълнителна информация по отношение на санкциите, предвидени в националното законодателство за ключовите нарушения на ДКИ.

Предложените мерки се основават на тази информация и отговорите на общественото допитване.

2.2.2. Корпоративно управление

Също така като част от процеса на консултации, и в хода на подготовката на Зелената книга, на 12 октомври 2009 г. службите на Комисията организираха публична конференция, в която участваха редица заинтересовани страни. Бяха обсъдени ролята и компетенциите на съвета на директорите, теми, свързани с управлението на вътрешния

¹⁰

http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#consultation2010

¹¹

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencies_2011&vm=detailed&sb=Title

¹²

Вж. документа, цитиран в бележка под линия 9.

контрол и на риска, ролята на акционерите, надзорните органи и законово установените одитори.

Зелената книга се основава и на анализ и проучвания, които са извършени или продължават да се извършват от публични или частни организации на международно, европейско и национално ниво. В работата си службите на Комисията ползваха съветите на Европейския форум по корпоративно управление (ЕФКУ) и на специалната консултативна група по корпоративно управление, съставена от членове на ЕФКУ и други известни специалисти по корпоративно управление.

2.2.3. Прекомерно разчитане на външните оценки

Комисията участва активно в горепосочения работен процес на СФС. Освен това, тя участва в БКБН, който също така се занимава с ограничаването на разчитането на оценки посредством Работните групи по ликвидността и по оценките и секюритизацията.

2.2.4. Капиталови маржове

Подгрупите на работната група към Директивата за капиталовите изисквания, чиито членове се номинират от Европейския банков комитет, също така работиха по техническите въпроси относно капиталовите маржове.

2.3. Оценка на въздействието

2.3.1. Санкции

Съобщението „По-строги наказателни разпоредби за сектора на финансовите услуги“ бе придружено от оценка на въздействието, която анализира основните възможности по отношение на политиката, свързани със сближаването и засилването на санкциите при нарушаване на правилата за финансовите услуги, включително в банковия сектор. Настоящото предложение е придружено от втора оценка на въздействието, която разглежда по-подробно специфичните проблеми в областта на капиталовите изисквания.

Основната цел на предложените мерки е да се осигури по-добро съответствие с банковите правила в ЕС чрез увеличаване на ефективността и възпиращия характер на санкциите на националните режими. Това изисква постигането на следните оперативни цели:

- Засилване и сближаване на нормативната уредба във връзка със санкциите, като се гарантират
 - Подходящи административни наказания за основните нарушения на ДКИ
 - Подходящо приложно поле на административните наказания
 - Публично разгласяване на санкциите
- Засилване и сближаване на механизмите за улесняване разкриването на нарушения, като се гарантират

- Ефективни механизми за насърчаване на докладването на нарушения

2.3.2. *Корпоративно управление*

Първостепенната цел на тази инициатива е да гарантира подобряване на ефективността на управлението на риска в европейските кредитни институции и инвестиционни посредници. Предвидените мерки следва да помогнат да се избегнат прекомерното поемане на риск от страна на отделните кредитни институции и, в крайна сметка, натрупването на прекомерен риск във финансовата система. За да се достигне тази цел, инициативата е съсредоточена върху постигането на следните оперативни цели:

- повишаване на ефективността на съветите на директорите при надзора върху риска;
- повишаване на статута на звеното по управление на риска и
- гарантиране на ефективно наблюдение на управлението на риска от страна на надзорните органи.

За постигането на тези цели Комисията избра да подобри съществуващата правна рамка.

Изискванията по отношение на състава и избора на членовете на съвета на директорите ще осигурят по-подходящо поведение, правомощия, отделено време и по-голяма отговорност. Способността на кредитните институции да идентифицират и управляват възникващите рискове и, следователно, да намалят прекомерното поемане на риск, ще се увеличи посредством добре информирани и компетентни съвети на директорите и силно звено по управление на риска. Изискванията за разкриване на информация ще насърчат по-голяма прозрачност, която води до по-информиран пазар и подобряване на пазарната дисциплина.

Отварянето на съвета на директорите към по-разнообразни кандидати може да даде възможност на тези, които за момента не са я имали, да станат негови членове. Това би разширило набора от подходящи кандидати за членство в съвета и би подобрило компетентността. Поради тази причина, потенциалното отрицателно въздействие на предложението върху набора от подходящи кандидати следва да бъде незначително.

По-строгите изисквания на европейско равнище биха могли да имат отрицателно въздействие върху конкурентоспособността на европейските кредитни институции на международно ниво. Въпреки това, възможното намаляване на конкурентоспособността поради по-строги изисквания следва да бъде ограничено от положително въздействие върху инвеститорите, вложителите и другите заинтересовани страни. Подобряването на управлението на риска би допринесло за устойчивостта на банковия сектор.

Предложението няма да доведе нито до значителни разходи за кредитните институции, нито до значително въздействие върху кредитните операции.

2.3.3. Прекомерно разчитане на външните оценки

В предстоящата оценка на въздействието на новата инициатива върху агенциите за кредитна оценка (която се очаква в началото на месец юли 2011 г.) ще бъде включена обща част относно прекомерното разчитане, обхващаща предложените елементи.

2.3.4. Капиталови маржове

Капиталовите маржове са част от Базелското споразумение и поради тази причина оценката на въздействието им се прави заедно с всички останали мерки и е подробно описано в Регламента, съпровождащ настоящата директива.

3. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на ЕС.

4. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

4.1. Правно основание

Правното основание за това предложение е член 53, параграф 1 отДФЕС. Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, които ще бъдат заменени с настоящата директива и предложението за регламент [да се впише от Службата за публикации], представляват основно средство за изграждането на вътрешния пазар от гледна точка на свободата на установяване и свободното предоставяне на финансови услуги по отношение на кредитните институции и инвестиционните посредници. Настоящото предложение заменя Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО с оглед на съгласуваността на националните разпоредби относно лицензирането на дейността, придобиването на квалифицирано дялово участие, свободата на установяване и на предоставяне на услуги, правомощията на надзорните органи на изпращащите и на приемащите държави-членки в това отношение, както и разпоредбите, уреждащи началния капитал и надзорния преглед на кредитните институции и инвестиционните посредници. Основната цел и тематика на настоящото предложение е да се съгласуват националните разпоредби относно лицензирането и осъществяването на дейността на кредитните институции и инвестиционните посредници, условията за тяхното управление и надзорната им рамка. Следователно, предложението се основава на член 53, параграф 1 отДФЕС.

Настоящото предложение е в допълнение към предложението за регламент [да се впише от Службата за публикации], установяващо единни и пряко приложими пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, тъй като тези изисквания са тясно свързани с функционирането на финансовите пазари по отношение на редица активи, държани от кредитните институции и инвестиционните посредници, и се основава на член 114 отДФЕС.

4.2. Субсидиарност

В съответствие с принципите за субсидиарност и пропорционалност, предвидени в член 5 отДФЕС, целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно могат да бъдат по-добре

постигнати от ЕС. Неговите разпоредби не надхвърлят необходимото за постигането на набелязаните цели. Единствено с мерки на равнище ЕС може да се гарантира, че кредитните институции и инвестиционните посредници, извършващи дейност в повече от една държава-членка, изпълняват същите изисквания, и по този начин да се осигурят равнопоставени условия на конкуренция, да се намали сложността на нормативната уредба, да се избегнат ненужните разходи за привеждане в съответствие при презграничните дейности, да се насърчи по-нататъшната интеграция на пазара на ЕС и да се допринесе за премахването на възможностите за регулаторен арбитраж. Мерките на равнище ЕС осигуряват и висока степен на финансова стабилност в Съюза.

4.3. Съответствие с член 290 и 291 от ДФЕС

На 23 септември 2009 г. Комисията прие предложения за регламенти за създаването на ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦПК¹³. В тази връзка Комисията желае да припомни декларациите относно членове 290 и 291 от ДФЕС, направени от нея при приемането на регламентите за създаване на европейските надзорни органи: „По отношение на процедурата за приемане на регулаторни стандарти, Комисията подчертава уникалния характер на сектора на финансовите услуги, който произтича от структурата Ламфалуси и е изрично признат в Декларация 39 към ДФЕС. Комисията има сериозни съмнения обаче дали ограничаването на ролята ѝ при приемане на делегирани актове и мерки за изпълнение е в съответствие с членове 290 и 291 от ДФЕС.“

5. ПОДРОБНО ОБЯСНЕНИЕ

5.1. Взаимодействие и съгласуваност между елементите на пакета

Настоящата директива и предложеният регламент [да се впише от Службата за публикации] представляват пакет. Този пакет ще замени Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО. Това означава, че и директивата, и регламентът ще се отнасят до кредитните институции и инвестиционните посредници. Понастоящем последните са само „приложение“ към Директива 2006/48/ЕО посредством Директива 2006/49/ЕО. Голяма част от нея съдържа само препратки към Директива 2006/48/ЕО. Следователно, обединяването на приложимите за тези две сфери разпоредби в един пакет би подобрило разбираемостта им. Освен това, обширните приложения към двете директиви ще бъдат обединени в постановителната част, като по този начин допълнително ще се опрости прилагането им.

В предложението за регламент са изложени пруденциалните разпоредби, които са директно приложими за банки и инвестиционни посредници. В предложението за директива остават разпоредбите за лицензиране на кредитните институции и упражняването на свободата на установяване и свободното движение на услуги. Това не се отнася до инвестиционните посредници, тъй като съответните им права и задължения са регламентирани в Директива 2004/39/ЕО („ДПФИ“). Общите принципи за надзора над кредитните институции и инвестиционните посредници, които са адресирани до държавите-членки и техните компетентни органи, също ще останат в Директивата. Това включва по-специално обмена на информация, разпределението на задачите между надзорните органи в изпращащите и приемащите държави и

¹³ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

упражняването на (нововъведените) правомощия за налагане на санкции. Директивата ще съдържа разпоредбите, уреждащи надзорния преглед над кредитните институции и инвестиционните посредници от компетентните органи на държавите-членки. Тези разпоредби допълват общите пруденциални изисквания, посочени в Регламента за кредитните институции и инвестиционните посредници, чрез отделни споразумения, които се определят от компетентните органи в резултат на текущия надзорен преглед над всяка отделна кредитна институция и инвестиционен посредник. Обхватът на подобни разпоредби относно надзора ще бъдат изложени в директивата, тъй като компетентните органи следва да могат да упражнят по собствена преценка кои разпоредби да бъдат наложени. Това включва вътрешни процеси в рамките на дадена кредитна институция или инвестиционен посредник, особено по отношение на управлението на рисковете и (нововъведените) изисквания за корпоративно управление.

5.2. Санкции

Държавите-членки следва да предвидят подходящи административни наказания и мерки, които да се прилагат при нарушения на банковото законодателство. За тази цел директивата ще изисква от тях да отговарят на следните минимални правила.

Първо, административните наказания и мерки следва да се прилагат за физически и юридически лица, кредитни институции и лица, отговорни за дадено нарушение. Това включва кредитни институции, инвестиционни посредници и физически лица, когато това е уместно.

Второ, в случай на нарушение на основните разпоредби на настоящата директива и регламент, следва да има набор от минимални административни наказания и мерки, с който разполагат компетентните органи. Той включва отнемане на лиценз, разпореждания за преустановяване, изявление, което се отправя към обществеността, уволнение на ръководството, административно наложени имуществени санкции.

Трето, максималното ниво на административно наложените имуществени санкции, предвидени в националното законодателство, следва да надхвърля облагите от нарушението, при положение, че могат да бъдат определени, и в никакъв случай не трябва да бъдат по-ниски от нивото, предвидено от директивата (10 % от общия годишен оборот на съответната институция, в случай на юридическо лице, 5 милиона евро или 10 % от годишния доход на частното лице, в случай на физическо лице).

Четвърто, критериите, взети предвид от компетентните органи при определяне на вида и размера на санкциите, които да се приложат в даден случай, следва да включват най-малко критериите, изброени в директивата (напр. облагите от нарушението или загубите, причинени на трети страни, поведението на сътрудничество на отговорното лице и т.н.).

Пето, санкциите и прилаганите мерки следва да се публикуват, както е предвидено в настоящата директива.

И накрая, трябва да бъде въведен подходящ механизъм за насърчаване на докладването на нарушения в рамките на кредитните институции и инвестиционните посредници.

Настоящото предложение не обхваща наказателноправните санкции.

5.3. Корпоративно управление

Управителният орган на дадена кредитна институция или инвестиционен посредник следва винаги да посвещава достатъчно време и да притежава необходимите знания, умения и опит, за да може да разбере дейността на кредитната институция и нейните основни рискови експозиции. Всички членове на управителния орган следва да бъдат с достатъчно добра репутация и да притежават индивидуални качества и независимо мнение, които да им позволяват да отправят конструктивни критики и да контролират решенията на ръководството. За да се избегне „груповото мислене“ и да се улесни конструктивната критика, управителните съвети на кредитните институции следва да бъдат достатъчно разнообразни по отношение на възраст, пол, географски произход, образование и професионален опит, за да представят разнообразие от мнения и опит. Равнопоставеността между половете е от особена важност за осигуряването на адекватно представяне на демографската реалност.

За да има ефективен надзор и контрол на риска, управителният орган следва да бъде отговорен и подотчетен за общата стратегия за риска на кредитната институция или инвестиционния посредник и за адекватността на системите за управление на риска, като се взема предвид рисковият профил на кредитната институция. Предвид важността на разумното управление на риска в кредитните институции, управителният орган, в контролната си функция, следва да създаде отделен комитет за управление на риска, който да се занимава най-вече с въпросите, свързани с риска и да подготвя решенията на управителния орган по тези въпроси. Комитетът за управление на риска следва да подпомага управителния орган в надзорната му роля по отношение на риска, но, в крайна сметка, управителният орган остава отговорен за стратегията в областта на риска.

За представяне на пълна представа на висшето ръководство и на управителния орган относно риска, кредитните институции и инвестиционните посредници следва да разполагат с независимо звено по управление на риска, което да може да си състави ефективна и цялостна представа за целия спектър от видове риск в кредитната институция. Звеното по управление на риска трябва да притежава достатъчно авторитет и власт, за да влияе върху стратегическите решения за управление на риска и да има пряк достъп до управителния орган.

5.4. Прекомерно разчитане на външните оценки

Кредитните институции и инвестиционните посредници са длъжни да имат свои собствени добре обосновани критерии за предоставяне на кредити, както и въведени процедури за вземане на решения за кредит. Това важи независимо дали институциите отпускат кредити на клиенти или поемат секюритизиращи експозиции. Външните оценки могат да бъдат един от факторите в този процес, но не трябва да преобладават. По-специално, вътрешната методология не трябва да разчита единствено или механично на външните оценки.

За конкретните цели на изчисляването на регулаторните капиталови изисквания за банките, в някои случаи оценките на агенцията за кредитна оценка се прилагат като основа за разграничаване на капиталовите изисквания според рисковете, а не за определяне на самия минимален разполагаем капитал. Като цяло, правната рамка на ДКИ стимулира банките да предпочитат използването на вътрешни, отколкото външни

кредитни оценки, дори и за целите на изчисляването на регулаторните изисквания за капитал.

Предложената разпоредба ще изисква от кредитните институции и инвестиционните посредници със съществени експозиции с кредитен риск, или със значителен брой контрагенти, да разработят и да предпочитат използването на вътрешни модели, а не на стандартизирания подход, разчитащ на външни оценки.

Също така се предлага всяка година ЕБО публично да разкрива информация за стъпките, предприети от институциите и от надзорните органи за намаляване на прекомерното разчитане на външните оценки, както и да докладва за степента на сближаване на надзорните практики в това отношение.

5.5. Капиталови маржове:

Базирайки се на споразумението „Базел III”, в допълнение към изискванията, настоящото предложение въвежда два капиталови маржа: предпазен марж за запазване на капитала и антицикличен капиталов марж.

Предпазният марж за запазване на капитала възлиза на 2,5 % от рисково претеглените активи, прилага се по всяко време и трябва да бъде покрит с капитал с най-високо качество.

Целта му е да гарантира капацитета на институциите да поемат загуби в кризисни периоди, които биха могли да продължат няколко години. Очаква се институциите да натрупат такъв капитал по време на благоприятна икономическа обстановка. Тези кредитни институции, които попадат под маржовата цел, ще бъдат изправени пред ограничения при дискреционното разпределение на доходите, докато не се достигне целта.

Антицикличният капиталов марж определя постигането на по-широка макропруденциална цел за защита на банковия сектор и реалната икономика от системни рискове, произтичащи от циклите на бърз растеж и силен спад в ръста на в съвкупното кредитиране и като цяло от всякакви други структурни променливи и всякакви други свързани с рисковете за финансовата стабилност рискови фактори, на които е подложен банковият сектор. Той се прилага като се коригира маржа, установен от консервационния марж, най-много с 2,5 %.

Антицикличният капиталов марж се определя от националните органи по отношение на заеми, предоставяни на физически и юридически лица в рамките на тяхната държава-членка. Той се определя на стойност между 0 % и 2,5 % от рисково претегления размер на активите и също така трябва да бъде покрит с капитал с най-високо качество. След съответна обосновка органите могат да определят марж, надхвърлящ 2,5 %. Антицикличният капиталов марж ще се изисква при периоди на прекомерен кредитен ръст и ще се освобождава при спад. Европейският съвет за системен риск може да издава препоръки за определянето на маржа от страна на националните органи и наблюдението му, включително в случаите, когато маржът надхвърля 2,5 %. Когато антицикличният капиталов марж е под 2,5 %, държавите-членки трябва да взаимно да признават и да прилагат капиталовото изискване за банките в съответната държава-членка. За части от маржа, които са над 2,5 %, органите могат да изберат дали да

приемат решението на техните партньори и да прилагат по-високия коефициент, или да го оставят на 2,5 % за институциите, лицензирани в тяхната държава-членка.

Кредитните институции и инвестиционните посредници, чийто капитал е под маржа, ще подлежат на ограничения по отношение на разпределението на печалбите, плащанията по инструментите, влизащи в състава на допълнителния собствен капитал от първи ред и даването на променливи възнаграждения и пенсионни права по преценка на работодателя. Също така, тези институции ще трябва да представят на надзорните органи планове за запазване на капитала, за да гарантират бързото достигане на маржовете.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно лицензирането и осъществяването на дейността на кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на директива 2002/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹⁴,

като взеха предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните¹⁵,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г.¹⁶ относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции и Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г.¹⁷ относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции (наричани оттук нататък „институции“) бяха значително изменени няколко пъти. Много от разпоредбите на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО са приложими както за кредитните институции, така и за инвестиционните посредници. С цел по-голяма яснота и за да се осигури

¹⁴ ОВ С..., ...г., стр...

¹⁵ ОВ С..., ...г., стр...

¹⁶ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1

¹⁷ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

последователното прилагане на тези разпоредби, е желателно те да се обединят в една директива. Така, с цел постигане на по-голяма яснота и за да се осигури последователното прилагане на тези разпоредби, е желателно те да се обединят в ново законодателство, което да се прилага както за кредитните институции, така и за инвестиционните посредници. Разпоредбите в приложенията към тези директиви следва да бъдат обединени в постановителната част на това ново законодателство, за по-голяма достъпност.

- (2) Новото законодателство се състои от два различни правни инструмента. Настоящата директива съдържа разпоредбите относно лицензирането на дейността, придобиването на квалифицирано дялово участие, свободата на установяване и на предоставяне на услуги, правомощията в това отношение на надзорните органи на изпращащите и на приемащите държави-членки, както и разпоредбите, уреждащи началния капитал и надзорния преглед върху кредитните институции и инвестиционните посредници. Основната цел и тематика на настоящата директива е да се съгласуват националните разпоредби относно лицензирането и осъществяването на дейността на кредитните институции и инвестиционните посредници, условията за тяхното управление и тяхната надзорна рамка. Освен тези разпоредби, в директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО също се съдържат пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници. Тези изисквания следва да бъдат предвидени в регламент, установяващ единни и пряко приложими пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, тъй като тези изисквания са тясно свързани с функционирането на финансовите пазари по отношение на редица активи, държани от кредитните институции и инвестиционните посредници. Следователно, настоящата директива следва да се разглежда съвместно с посочения регламент. Двата правни инструмента съвместно формират правната рамка, уреждаща банковите дейности и пруденциалните правила по отношение на кредитните институции и инвестиционните посредници.
- (3) Общите пруденциални изисквания, посочени в регламент [да се впише от Службата за публикации] се допълват от отделни правила, които се определят от компетентните органи в резултат на текущия им надзорен преглед върху всяка отделна кредитна институция и инвестиционен посредник. Обхватът на подобни правила относно надзора следва да бъде определен в настоящата директива и компетентните органи следва да могат да упражнят собствената си преценка кои правила да бъдат наложени. Що се отнася до тези отделни правила относно ликвидността, компетентните органи следва да вземат предвид принципите, заложи в насоките за ликвидност, публикувани от Комитета на европейските банкови надзорници¹⁸.
- (4) Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти¹⁹ позволява на инвестиционните посредници, които са получили разрешение от компетентните органи на тяхната изпращаща държава-членка и върху които се осъществява

¹⁸ Насоки за разпределение на разходите и ползите, свързани с ликвидността“ от 27 октомври 2010 г., <http://www.eba.europa.eu/>.

¹⁹ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

надзор от същите органи, свободно да установяват клонове и да предоставят услуги в други държави-членки. Посочената директива съответно предвижда координиране на правилата, регулиращи лицензирането и извършването на дейност от страна на инвестиционните посредници. Тя обаче не установява размера на началния капитал на такива посредници или общата рамка за наблюдение на рисковете, поети от тях, които следва да бъдат предвидени в настоящата директива.

- (5) Настоящата директива представлява основно средство за изграждането на вътрешния пазар от гледна точка на свободата на установяване и свободното предоставяне на финансови услуги по отношение на кредитните институции.
- (6) Безпроблемното функциониране на вътрешния пазар изисква не само правни норми, но също така и тясно и редовно сътрудничество и значително засилено сближаване на регулативните и надзорните практики между компетентните органи на държавите-членки.
- (7) Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган)²⁰ създаде ЕБО. Настоящата директива следва да вземе предвид ролята и функцията на ЕБО, изложени в посочения регламент, както и процедурите, които трябва да бъдат следвани при възлагане на задачи на ЕБО.
- (8) Мерките за координиране на надзора върху кредитните институции трябва да се прилагат спрямо всички тях, както за да се защитят спестяванията, така и за създаването на еднакви условия на конкуренция между тези институции. Трябва обаче да се имат предвид обективните различия между техните устави и съответни цели, предвидени в националното законодателство.
- (9) Следователно обхватът на мерките трябва да бъде максимално широко и да обхваща всички институции, чиято дейност е да приемат възстановими средства от населението, под формата на влогове или под други форми, като например постоянна емисия на облигации и други подобни ценни книжа, и да отпускат кредити за собствена сметка. Трябва да бъдат предвидени изключения по отношение на някои кредитни институции, спрямо които настоящата директива не се прилага. Разпоредбите на настоящата директива не следва да засягат прилагането на националните закони, които предвиждат специални допълнителни лицензи, позволяващи на кредитните институции да извършват специфични дейности или да предприемат специфични видове операции.
- (10) Уместно е да се извърши само хармонизация, която е необходима и достатъчна за осигуряването на взаимното признаване на лицензите и на системите за пруденциален надзор и която позволява издаването на единствен лиценз, признат в целия ЕС, и прилагането на принципа за пруденциален надзор на изпращащата държава-членка.
- (11) Принципите на взаимно признаване и надзор от изпращащата държава-членка изискват компетентните органи на държавите-членки да не издават или отнемат

²⁰

ОВ L 331 , 15.12.2010 г., стр. 12.

лиценз, когато фактори като съдържанието на програмите за дейност, географското разпределение на дейностите или реално извършваната дейност показват ясно, че кредитната институция е избрала правната система на дадена държава-членка с цел да заобиколи по-строгите действащи стандарти в друга държава-членка, на чиято територия осъществява или възнамерява да осъществява по-голямата част от своята дейност. Когато няма такава ясна индикация, а по-голямата част от общите активи на тези образувания в рамките на една банкова група се намират в друга държава-членка, чиито компетентни органи отговарят за извършването на надзор на консолидирана основа, отговорността за осъществяването на надзора на консолидирана основа се променя само със съгласието на тези компетентни органи.

- (12) Компетентните органи не следва да издават или продължават срока на лиценза на кредитната институция, когато не могат да упражняват ефективно контролните си функции поради тесните връзки между тази институция и други физически или юридически лица. Вече лицензираните кредитни институции също следва да отговарят на изискванията на компетентните органи по отношение на посочените тесни връзки.
- (13) Посочването на ефективно упражняване на надзорните функции на надзорните органи обхваща надзор на консолидирана основа, който трябва да се упражнява върху дадена кредитна институция или инвестиционен посредник, когато разпоредбите на законодателството на Съюза предвиждат това. В тези случаи органите, приемащи заявленията за издаване на лиценз, следва да могат да идентифицират органите, които са компетентни да упражняват надзор на консолидирана основа върху тази кредитна институция или инвестиционен посредник.
- (14) Следва да бъде разрешено на кредитните институции, които са лицензирани в изпращащите държави-членки, да извършват на цялата територия на Съюза всяка или всички дейности, изброени в приложение I към настоящата директива, чрез установяване на клонове или предоставяне на услуги.
- (15) Подходящо е принципът на взаимно признаване да се разшири и да обхване дейностите, посочени в приложение I към настоящата директива, когато се извършват от финансови институции, които са дъщерни предприятия на кредитни институции, при условие че тези дъщерни предприятия подлежат на надзор на консолидирана основа, упражняван върху предприятието майка, и отговарят на строго определени условия.
- (16) Във връзка с упражняването на правото на установяване и свободното предоставяне на услуги, приемащата държава-членка следва да може да изисква спазването на определени разпоредби от националните ѝ закони или регламенти от страна на институциите, които не са лицензирани да извършват дейност като кредитни институции в изпращащите държави-членки, както и по отношение на дейностите, които не са посочени в приложение I към настоящата директива, при условие че, от една страна, тези разпоредби не са обхванати от Регламент [да се впише от Службата за публикации], съвместими са със законодателството на Съюза и имат за цел да защитават общото благо и, от друга страна, че тези институции или тези дейности не попадат под действието на еквивалентни

правила по посоченото законодателство или регламенти на техните изпращащи държави-членки.

- (17) Освен Регламент [да се впише от Службата за публикации], който установява пряко приложими пруденциални правила по отношение на кредитните институции и инвестиционните посредници, държавите-членки следва да гарантират, че не съществуват пречки за извършването на дейности, получаващи взаимно признаване по същия начин, както в изпращащата държава-членка, доколкото последните не противоречат на правните разпоредби, защитаващи общото благо в приемащата държава-членка.
- (18) Нормите, които регулират клоновете на кредитни институции, чиито главни управления се намират извън Съюза, следва да бъдат аналогични във всички държави-членки. Важно е да се предвиди посочените норми да не бъдат по-благоприятни от тези за клоновете на кредитни институции от друга държава-членка. Съюзът следва да може да сключва споразумения с трети държави, предвиждащи прилагането на норми, които предоставят на тези клонове еднакво третиране на цялата му територия. Клоновете на кредитни институции, лицензирани в трети държави, не трябва да се ползват от свободното предоставяне на услуги или от свободата на установяване в държави-членки, различни от тези, в които са установени.
- (19) Трябва да се постигне споразумение между Съюза и трети държави, с оглед да се позволи практическото упражняване на надзор на консолидирана основа във възможно най-широк географски обхват.
- (20) Отговорността за надзора за финансовата стабилност на дадена кредитна институция и в частност на нейната платежоспособност следва да се носи от нейната изпращаща държава-членка. Надзорът върху пазарния риск следва да бъде обект на тясно сътрудничество между компетентните органи на изпращащата и приемащата държава-членка.
- (21) Органите на приемащата държава-членка следва да получават информация за дейностите, извършвани на тяхната територия. Трябва да бъдат взети надзорни мерки от страна на компетентните органи на изпращащата държава-членка, освен ако органите на приемащата не трябва да вземат извънредни предпазни мерки.
- (22) Хармоничното функциониране на вътрешния банков пазар изисква не само правни норми, но също така и тясно и постоянно сътрудничество и засилено сближаване на регулаторните и надзорните практики между компетентните органи на държавите-членки. За тази цел следва да се имат предвид проблемите, отнасящи се до отделни кредитни институции, и до взаимния обмен на информация посредством ЕБО. Тази процедура за взаимен обмен на информация в никакъв случай не следва да заменя двустранното сътрудничество. Компетентните органи на приемащите държави-членки следва винаги да могат в спешни случаи, по своя собствена инициатива или по инициатива на компетентните органи на изпращащата държава-членка, да проверяват дали дейностите на кредитната институция, установена на тяхна територия, са в съответствие със съответните закони и с принципите за надеждни административни и счетоводни процедури и подходящ вътрешен контрол.

- (23) Уместно е да се позволи обменът на информация между компетентните органи и властите или органите, които по силата на своята функция спомагат за укрепване на стабилността на финансовата система. С оглед да се запази поверителният характер на предоставяната информация, списъкът на адресатите следва да остане строго ограничен.
- (24) Определено поведение, като например измама или злоупотреба с вътрешна информация, може да засегне стабилността, включително и почтеността на финансовата система. Необходимо е да се определят условията, при които се разрешава обмен на информация в такива случаи.
- (25) Когато е поставено като условие, че информацията може да бъде разкрита само с изричното съгласие на компетентните органи, същите следва да могат да дадат съгласието си при спазването на строги условия.
- (26) Обменът на информация следва да бъде разрешен също между компетентните органи и централните банки и други органи с подобни правомощия в качеството им на парични органи и, когато е уместно, други публични органи, отговарящи за надзора върху платежните системи, както и структури на сектор „Централно управление“.
- (27) С цел укрепване на пруденциалния надзор върху институциите и защитата на клиентите на кредитните институции, одиторите следва да бъдат задължени незабавно да докладват на компетентните органи когато при изпълнение на своите задължения им станат известни факти, които биха могли да имат сериозен ефект върху финансовото състояние или върху административната и счетоводната организация на институцията. Поради същата причина държавите-членки трябва също да постановят, че такова задължение се отнася за всички случаи, когато одиторът установи такива факти при изпълнение на задълженията си в предприятие, което има тесни връзки с кредитна институция. Задължението на одиторите, където е приложимо, да уведомяват компетентните органи за факти и решения, които се отнасят до дадена институция, които те откриват при изпълнение на задълженията си в нефинансово предприятие, само по себе си не променя нито естеството на задачите им в това предприятие, нито начина, по който те следва да ги изпълняват в това предприятие.
- (28) За да се гарантира спазването на изискванията на настоящата директива и на Регламент [да се впише от Службата за публикации] от страна на институциите, на тези, които действително контролират дейността им и на членовете на ръководните органи на институциите и за да се гарантира, че те са обект на сходно третиране в рамките на Съюза, от държавите-членки следва да се изисква предвиждането на административни санкции и мерки, които са ефективни, пропорционални и възпиращи. Следователно, административните санкции и мерки, определени от държавите-членки, следва да отговарят на някои основни изисквания по отношение на адресатите, критериите, които трябва да бъдат взети под внимание при прилагане на дадена санкция или мярка, публикуването на санкциите или мерките, ключовите правомощия за налагане на санкции и равнищата на глобите и на административните имуществени санкции.
- (29) По-специално, компетентните органи следва да разполагат с правомощия да налагат глоби и имуществени санкции, които да са достатъчно високи, за да

надхвърлят очакваните облаги и да бъдат с възпиращ характер включително за големи институции и за ръководните им кадри.

- (30) За да се гарантира последователно прилагане на санкции в отделните държави-членки, при определянето на вида на административните наказания или мерки и размера на глобите и имуществените санкции, компетентните власти вземат предвид всички релевантни обстоятелства.
- (31) С цел гарантиране, че санкциите имат възпиращ ефект по отношение на широката общественост, те обикновено следва да се оповестяват, освен в някои точно определени случаи.
- (32) Компетентните органи следва да разполагат с необходимите разследващи правомощия, позволяващи им да констатираят възможни нарушения, и следва да създават ефективни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали за възможни или извършени нарушения. Тези механизми следва да не засягат адекватните защитни мерки по отношение на обвиняемите.
- (33) Настоящата директива се отнася както до административните санкции, така и до мерките, с цел да обхване всички действия, прилагани след извършването на нарушение и предназначени да предотвратят по-нататъшни нарушения, независимо от тяхното квалифициране като санкция или мярка съгласно националното законодателство.
- (34) Настоящата директива не засяга наказателноправните разпоредби на държавите-членки.
- (35) Държавите-членки следва да гарантират, че кредитните институции и инвестиционните посредници разполагат с вътрешен капитал, който, като се имат предвид рисковете, на които те са или могат да бъдат изложени, трябва да бъде адекватен по отношение на количеството, качеството и разпределението си. Следователно държавите-членки следва да гарантират, че кредитните институции и инвестиционните посредници са въвели стратегии и процедури за оценка и поддържане на адекватността на вътрешния им капитал.
- (36) На компетентните органи трябва да бъде поверено да гарантират, че институциите разполагат с подходяща организация и адекватен собствен капитал, като се имат предвид рисковете, на които институциите са или могат да бъдат изложени. **В този контекст, компетентните органи на държавите-членки могат също така да вземат предвид рисковете, на които е изложен част от балансовия отчет на институциите, с цел да разполагат с адекватен собствен капитал.**
- (37) За да се гарантира, че кредитните институции, които осъществяват дейност в няколко държави-членки, не са непропорционално обременени в резултат на постоянните задължения на компетентните органи на отделните държави-членки за лицензиране и надзор, от съществено значение е да се засили значително сътрудничеството между компетентните органи. В този контекст следва да се засили ролята на консолидиращия надзорен орган. ЕБО следва да поддържа и укрепва това сътрудничество.

- (38) За да се гарантира пазарната дисциплина в ЕС е целесъобразно компетентните органи да публикуват информация за осъществяването на дейността на кредитните институции и инвестиционните посредници. Тази информация следва да бъде достатъчна, за да позволи сравнение на приетите от различните компетентни органи на държавите-членки подходи и за да допълни изискванията, намиращи се в регламента относно разкриването на техническа информация от страна на институциите.
- (39) Надзорът на консолидирана основа върху институциите има за цел защитата на интересите на вложителите и инвеститорите в институциите и осигуряването на стабилността на финансовата система. Следователно, с оглед ефективността, надзорът на консолидирана основа следва да се прилага над всички банкови групи, включително и над тези, чиито предприятия майки не са кредитни институции или инвестиционни посредници. Държавите-членки следва да осигурят необходимите правни инструменти на компетентните органи, които ще им позволят да упражняват такъв надзор.
- (40) Компетентните органи следва да имат възможност да оценяват финансовото състояние на кредитната институция или инвестиционния посредник когато е част от група, в случай че групата извършва разнородни дейности, при които предприятията майки упражняват контрол най-малко над едно дъщерно предприятие. За изпълнение на своите функции компетентните органи следва да разполагат най-малко със средства за получаване на необходимата информация от всички предприятия в дадена група. Необходимо е установяване на сътрудничество между органите, отговарящи за надзора върху отделните финансови сектори в случаите, когато групи от предприятия се занимават с редица финансови дейности.
- (41) Държавите-членки следва да могат да откажат да издадат или да могат да отнемат банковия лиценз, когато преценят, че някои структури на групата са неподходящи за извършването на банкови дейности, защото не е възможно върху тях да се упражнява ефективен надзор. В този случай компетентните органи следва да разполагат с необходимите правомощия за гарантиране на стабилно и разумно управление на кредитните институции.
- (42) Правомощията на компетентните органи следва да отчитат по подходящ начин равнището на Съюза. Затова компетентните органи следва надлежно да отчитат последиците от решенията си върху стабилността на финансовата система във всички останали заинтересовани държави-членки. При спазване на разпоредбите на националното законодателство този принцип следва да укрепва финансовата стабилност в Съюза и не трябва да създава за компетентните органи правно задължение за постигане на конкретен резултат.
- (43) Слабостите в корпоративното управление в редица институции допринесоха за прекомерното и непредпазливо поемане на риск в банковия сектор, което доведе до фалит на отделни институции и до системни проблеми в държавите-членки и в целия свят. Твърде общите разпоредби относно управлението на институциите и незадължителният характер на съществена част от рамката за корпоративно управление, които се основават най-вече на доброволни кодекси за поведение, не улесниха ефективното изпълнение на добрите практики за корпоративно управление от страна на институциите. Липсата на ефективни проверки и

балансираност в рамките на институциите доведе до липса на ефективен надзор върху вземането на управленски решения, което засили прилагането на краткосрочни и прекомерно рискови стратегии за управление. Неясната роля на компетентните органи при надзора върху системите за корпоративно управление на институциите не позволи достатъчен надзор върху ефективността на вътрешните процедури на управление.

- (44) За да се справи с потенциално неблагоприятното въздействие на недобре обмислените правила за корпоративно управление по отношение на разумното управление на риска, държавите-членки следва да въведат принципи и стандарти за гарантиране на ефективен контрол от страна на управителния орган, да насърчават културата за поемане на разумни рискове на всички равнища на кредитните институции и на инвестиционните посредници и да предоставят на компетентните органи правомощия да наблюдават адекватността на вътрешните правила за управление.
- (45) С цел прилагане на ефективно наблюдение на управленските действия и решения, управителният орган на дадена институция трябва да отделя достатъчно време, за да изпълнява функциите си и да бъде в състояние да разбере дейността на институцията, нейните основни рискови експозиции и последиците за бизнеса и стратегията в областта на риска. Едновременното комбиниране на твърде големия брой директорски постове би попречило на член на управителния орган да прекара достатъчно време за изпълнението на тази надзорна роля. Поради това е необходимо да се ограничи броят на мандатите, които един член на управителния орган на дадена институция може да изпълнява едновременно в различни образувания.
- (46) От една страна, липсата на наблюдение на управленски решения от страна на съветите на директорите се дължи на „груповото мислене“. Това явление е, наред с други причини, причинено от недостатъчно разнообразния състав на съветите на директорите. Следователно, за да се поощри независимото мнение и да се улесни конструктивната критика, управителните органи на институциите следва да бъдат достатъчно разнообразни по отношение на възраст, пол, географски произход, образование и професионален опит, за да представят разнообразие от мнения и опит. Равнопоставеността между половете е от особена важност за осигуряването на адекватно представяне на населението. По-разнообразните съвети следва да наблюдават управлението по-ефективно и да допринесат за подобряването на надзора на риска и устойчивостта на институциите. Следователно, разнообразието трябва да бъде един от критериите за състава на съвети.
- (47) Политиките за възнаграждения, които стимулират склонността към прекомерното поемане на риск, биха могли да затруднят разумното и ефективно управление на риска от страна на кредитните институции и инвестиционните посредници. G-20 поема ангажимент за изпълнението на Принципите на Съвета за финансова стабилност (принципи на СФС) относно разумни практики за възнагражденията (Принципите и практиките на СФС), които се отнасят до потенциално неблагоприятното въздействие на недобре изградените структури, свързани с възнагражденията върху разумното управление на риска и върху контрола по отношение на склонността на отделни лица да поемат риск. Настоящата директива се стреми да разработи международни правила и

стандарти на европейско ниво като въведе изрично задължение за кредитните институции и инвестиционните посредници да създадат и поддържат политика и практики за възнагражденията, които са в съответствие с ефективното управление на риска, за категориите персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху техния рисков профил.

- (48) За да се гарантира, че кредитните институции и инвестиционните посредници са въвели разумни политики за възнагражденията е уместно да се установят ясни принципи по отношение на управлението и структурата на политиката за възнагражденията. По-специално, политиката за възнагражденията следва да е съобразена със склонността към поемане на риск, ценностната система и дългосрочните интереси на кредитната институция или инвестиционния посредник. За тази цел оценката на основаващите се на получените резултати елементи на възнаграждението следва да се базира на резултатите, получени в по-дългосрочен план и да отчита текущите и бъдещите рискове, свързани с тези резултати. За да се гарантира, че формулирането на политиката за възнаграждения е интегрирано в управлението на риска на кредитната институция, управителният орган, в изпълнение на своите контролни функции, следва да приеме и периодично да подлага на преглед въведената политика за възнагражденията. . Разпоредбите относно възнагражденията отразяват различията между различните видове кредитни институции и инвестиционни посредници пропорционално, в зависимост от техния размер, вътрешна организация и естеството, обхвата и сложността на тяхната дейност, като в частност за определени видове инвестиционни посредници не би било съразмерно да спазват всички принципи.
- (49) Тъй като недобре обмислената политика за възнаграждения и схеми за стимулиране могат да увеличат в недопустим размер рисковете, на които са изложени кредитните институции и инвестиционните посредници, следва да бъдат предприети незабавни коригиращи действия и, ако е необходимо, да бъдат взети подходящи коригиращи мерки. Следователно е уместно да се гарантира, че компетентните органи разполагат с правомощията да налагат качествени или количествени мерки на съответните образувания, които имат за цел да отстранят установените по време на надзорния преглед проблеми по отношение на политиката за възнагражденията.
- (50) Разпоредбите за възнагражденията следва да не засягат пълното упражняване на основните права, гарантирани член 153, параграф 5 от ДФЕС, общите принципи на националното договорно и трудово право, законодателството относно правата и участието на акционерите и общите отговорности на управителните органи на съответната институция, както и, където е приложимо, правата на социалните партньори да сключват и прилагат колективни трудови договори, в съответствие с националното законодателство и обичаи.
- (51) Капиталовите изисквания за кредитен и пазарен риск следва да се основават на външни кредитни оценки само до необходимата степен. При съществен кредитен риск, като цяло институциите следва да се стремят да прилагат подходи, основани на вътрешни оценки или вътрешни модели. Стандартизираните подходи, които разчитат на външни оценки, могат да бъдат използвани там, където по-малко съществен кредитен риск, какъвто обикновено е случаят с по-малко комплексните институции с несъществени по размер

класове експозиции, или когато използването на вътрешни подходи би било прекомерно натоварващо.

- (52) Що се отнася до надзора върху ликвидността, отговорността следва да се носи от изпращащата държава-членка, от момента в който започват да се прилагат подробни критерии по отношение на изискванията за ликвидно покритие. Следователно е необходимо да се постигне координация относно надзора в тази област с цел той да започне да се прилага от посочения момент от изпращащата държава-членка. С цел да се осигури ефективен надзор органите на изпращащата и на приемащата държава-членка трябва да продължат да си сътрудничат в областта на ликвидността.
- (53) Когато в дадена група ликвидните активи в една институция, при стресови обстоятелства, биха съответствали на нуждата от ликвидни средства на друг член на групата, компетентните органи следва да освободят дадената институция от изискванията за ликвидно покритие и вместо това следва да прилагат тези изисквания на консолидирана основа.
- (54) Мерките, взети в съответствие с Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции²¹ не трябва да противоречат на мерките, предприети въз основа на настоящата директива. Надзорните мерки не трябва да водят до дискриминация между кредиторите от различни държави-членки.
- (55) В контекста на финансовата криза и процикличните механизми, които допринесоха за началото ѝ и утежняха последиците от нея, СФС, БКБН и Г-20 направиха препоръки за смекчаването на процикличните ефекти на финансовите правила. През декември 2010 г., БКБН издаде нови глобални регулаторни стандарти за капиталовата адекватност на банките, включително и правила, изискващи поддържане на предпазни маржове за запазване на капитала и антициклични капиталови маржове.
- (56) Следователно е целесъобразно от кредитните институции и инвестиционните посредници да се изисква, освен изпълнението на останалите изисквания за собствен капитал, да поддържат и предпазен марж за запазване на капитала и антицикличен капиталов марж, за да се гарантира, че по време на периоди на икономически растеж, кредитните институции и инвестиционните посредници натрупват достатъчна капиталова база, за да покриват загубите при неблагоприятни периоди. Антицикличният капиталов марж ще бъде натрупан когато се прецени, че съвкупния ръст на кредитирането е свързан с натрупването на риск в цялата система и се използва по време на неблагоприятни периоди.
- (57) С цел да се гарантира, че антицикличните маржове правилно отразяват риска за прекомерен растеж в банковия сектор, кредитните институции и инвестиционните посредници следва да изчисляват специфичните за тяхната институция маржове като среднопретеглена стойност на коефициентите на антицикличния марж, които се прилагат за държавите, където се намират кредитните им експозиции. Следователно, всяка държава-членка определя

²¹ ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15.

органа, отговорен за тримесечното определяне на нивото на коефициента на антицикличния капиталов марж по отношение на експозициите, намиращи се в посочената държава-членка. Този коефициент на маржа следва да взема предвид растежа на кредитните нива и промените в съотношението на кредитите към БВП в посочената държава-членка, както и всякакви други променливи, свързани с рисковете за финансовата стабилност.

- (58) С цел насърчаване на международната съгласуваност при определяне на коефициентите на антицикличния капиталов марж, БКБН е разработил методика, основана на съотношението между кредитите и БВП. Това следва да послужи като обща отправна точка за вземане на решения от съответните национални органи относно коефициентите на антицикличния марж, но не трябва да доведе до машиналното им определяне или да обвързва определения за целта орган. По-специално, определените органи биха могли да вземат предвид структурните променливи и рисковата експозиция на банковия сектор към всякакви други фактори, свързани с риск за финансовата стабилност.
- (59) За да се постигне последователно прилагане и да се гарантира макро-пруденциалният надзор в целия Европейски съюз е уместно Европейският съвет за системен риск („ЕССР“) да разработи принципи, пригодени за икономиката на Съюза и да е отговорен за наблюдаването на прилагането им. Настоящата директива не следва да пречи на ЕССР да предприеме действия, считани от него за необходими по силата на Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск.²²
- (60) Целесъобразно е решенията на държавите-членки относно коефициентите на антицикличния марж да бъдат координирани доколкото е възможно. В тази връзка, ако това бъде поискано от националните органи, ЕССР може да улесни дискусиите сред тях относно предложенията им за маржове. С цел насърчаването на последователен подход към факторите, на които определените органи основават посочените решения и за да се гарантира, че определянето на коефициентите на антицикличния марж е в съответствие с основните принципи на вътрешния пазар, от определените органи също така следва да се изисква да уведомяват ЕССР и ЕБО винаги когато вземат предвид променливи, различни от отклонението на съотношението на кредитите към БВП спрямо дългосрочната ми тенденция, както и свързаните с тях насоки от ЕССР, и като резултат определят коефициент на маржа, който е по-висок отколкото ако тези променливи не се вземат предвид. Целта на подобно уведомление е ЕССР и ЕБО да могат да преценят естеството на тези променливи, както и спазването на принципите на вътрешния пазар при определянето на коефициента на маржа.
- (61) Когато кредитна институция или инвестиционен посредник не успее да изпълни изцяло изискванията по отношение на предпазния марж за запазване на капитала и всички други допълнителни антициклични маржове, към тях трябва да се приложат мерки за гарантиране своевременното възстановяване на нивото на собствения капитал. С цел да се запази капиталът е уместно да се наложат

²²

ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.

съразмерни ограничения по отношение на дискреционното разпределение на печалбите, включително изплащането на дивиденди и даването на променливи възнаграждения. С цел да се гарантира, че тези институции или посредници имат убедителна стратегия за възстановяване на нивото на собствения капитал, от тях трябва да се изисква да изготвят и съгласуват с компетентните органи план относно запазването на капитала, който определя как ще се прилагат ограниченията при разпределението, както и други мерки, които съответната институция или посредник възнамерява да предприеме, за да се гарантира съответствие с всички изисквания по отношение на маржовете.

- (62) Техническите стандарти в сектора на финансовите услуги следва да осигурят последователното хармонизиране и адекватната защита на вложителите, инвеститорите и потребителите в целия Европейски съюз. Като на орган с високоспециализиран експертен опит би било ефикасно и целесъобразно разработването на проекти на регулаторни стандарти, и на технически стандарти за изпълнение, които не включват политически избор, да се възложи на ЕБО, за предоставяне на Комисията.
- (63) Комисията следва да приема проектите за регулаторни технически стандарти, разработени от ЕБО в областта на лицензирането и придобиването на значителни дялови участия в кредитните институции, обмена на информация между компетентните органи, упражняването на правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги, сътрудничеството по отношение на надзора, управлението, политиките на възнаграждение и механизмите за вътрешен контрол на кредитните институции и инвестиционните посредници, надзора на финансовите холдинги със смесена дейност и надзорния преглед чрез делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
- (64) Комисията следва също така да бъде упълномощена да приема технически стандарти за изпълнение в областта на лицензирането и придобиванията на значителни дялови участия в кредитните институции, обмена на информация между компетентните органи, сътрудничеството по отношение на надзора, специфичните пруденциални изисквания и разкриването на информация от надзорните органи посредством актове за изпълнение, в съответствие с член 291 от ДФЕС и с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. На ЕБО следва да се възложи разработването на проекти на технически стандарти за изпълнение, които да се предоставят на Комисията.
- (65) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Посочените правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията.²³

²³

ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

- (66) С цел да се уточнят изискванията, посочени в настоящата директива, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС по отношение на изясняване на дефинициите и терминологията, използвани в настоящата директива, разширяването на списъка на дейностите, предмет на взаимно признаване в приложението, подобряването на обмена на информация относно клоновете на кредитните институции, както и за адаптирането на разпоредбите, свързани с вътрешните им правила, процеси и механизми. От особено значение е, по време на своята подготвителна работа, Комисията да провежда подходящи консултации, в това число на експертно равнище.
- (67) При подготвянето и съставянето на делегирани актове, Комисията следва да осигури едновременното, своевременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и Съвета.
- (68) Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II)²⁴ се прилага когато се придобива квалифицирано дялово участие в кредитна институция.
- (69) Позоваванията в съществуващите национални закони, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, следва да се тълкуват като позовавания към настоящата директива.
- (70) Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО²⁵, Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК)²⁶, Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО²⁷, Директива 2002/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат²⁸, Директива на Европейския Парламент и на Съвета относно лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции, и за изменение на Директива 2003/41/ЕО и Директива 2009/65/ЕО се позовават на разпоредби от Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, отнасящи се до размера на собствения капитал, които понастоящем са предвидени в Регламент [да се впише от Службата за публикации]. Следователно позоваванията в посочените директиви към Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО следва да се тълкуват като позовавания

²⁴ ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

²⁵ ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1

²⁶ ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.

²⁷ ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7.

²⁸ ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1

на разпоредбите относно изискванията за собствения капитал в посочения Регламент.

- (71) Директива 2002/87/ЕО следва да бъде съответно изменена, за да се изготвят технически стандарти, които да гарантират, че институциите, които принадлежат към един финансов конгломерат прилагат подходящите методи за изчисляване при определяне на необходимия капитал на консолидирана основа.
- (72) За да може вътрешният банков пазар да функционира все по-ефективно, а на гражданите на Съюза да се предлага необходимата прозрачност, е необходимо компетентните органи да публикуват начина, по който се изпълнява настоящата директива така, че да може да бъде направено съдържателно сравнение.
- (73) По отношение на надзора върху ликвидността трябва да има определен период от време, в рамките на който държавите-членки да преминат към регулаторния режим, при който се прилагат подробни критерии за покриването на изискването за ликвидност.
- (74) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни²⁹ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Европейския съюз и за свободното движение на такива данни³⁰ следва да се прилагат в пълна степен при обработването на лични данни за целите на настоящата директива.
- (75) Тъй като целите на настоящата директива, а именно въвеждането на правила относно лицензирането и осъществяването на дейността от кредитните институции и техният и на инвестиционните посредници пруденциален надзор, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и, поради мащаба и ефектите на предложеното действие, могат да бъдат постигнати по-добре на равнище Европейски съюз (наричан по-нататък „Съюзът“), който може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, предвиден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (76) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното законодателство следва да се ограничи до онези разпоредби, които представляват съществена промяна в сравнение с предишните директиви.
- (77) Следователно Директива 2006/48/ЕО относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитните институции и Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. следва да бъдат отменени.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

²⁹ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31

³⁰ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

СЪДЪРЖАНИЕ

Дял I Предмет, обхват и определения	33
Дял II Компетентни органи	36
Дял III Изисквания във връзка с лицензирането и осъществяването на дейност като кредитна институция.....	38
Глава 1 Общи изисквания във връзка с лицензирането и осъществяването на дейност като кредитна институция	38
Глава 2 Квалифицирано дялово участие в кредитна институция.....	44
Дял IV Начален капитал на инвестиционните посредници	50
Дял V Разпоредби относно свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги	53
Глава 1 Общи принципи	53
Глава 2 Право на установяване за кредитните институции	54
Глава 3 Упражняване на правото на свободно предоставяне на услуги	57
Глава 4 Правомощия на компетентните органи на приемащата държава-членка.....	58
Дял VI Отношения с трети държави.....	62
Дял VII Пруденциален надзор	64
Глава 1 Принципи на пруденциалния надзор.....	64
Раздел I Компетентност на приемащата държава-членка и на изпращащата държава-членка	64
Раздел II Обмен на информация и професионална тайна	69
Раздел III Задължения на лицата, отговарящи за предвидения по закон одит на годишните и консолидираните отчети	75
Раздел IV Надзорни правомощия, правомощия за налагане на наказания и право на обжалване.....	76
Глава 2 Процедури за преглед	83
Раздел I Процедура за оценка на вътрешната капиталова адекватност.....	83

Раздел II Правила, процедури и механизми на институциите	83
Подраздел 1 Общи принципи	83
Подраздел 2 Технически критерии за организация и третиране на рисковете	85
Подраздел 3 Управление	92
Раздел III Процедури за надзорен преглед и оценка	99
Раздел IV Надзорни мерки	106
Раздел V Ниво на прилагане	108
Глава 3 Надзор на консолидирана основа.....	110
Раздел I Принципи за упражняване на надзор на консолидирана основа	110
Раздел II Финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност	120
Глава 4 Капиталови маржове	125
Раздел I Предпазен марж за запазване на капитала и коефициент на антицикличния марж.....	125
Раздел II Определяне и изчисляване на антицикличните капиталови маржове	126
Раздел III Мерки за запазване на капитала	134
Дял VIII Оповестяване на информация от компетентните органи.....	139
Дял IX Делегирани актове и актове за изпълнение	142
Дял X Изменения на Директива 2002/87/ЕО	144
Дял XI Преходни и заключителни разпоредби	145
Глава 1 Преходни разпоредби относно надзора на кредитните институции, упражняващи свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги	145
Глава 2 Преходни разпоредби относно капиталовите маржове	150
Заключителни разпоредби.....	151
Приложение I Списък на дейностите, подлежащи на взаимно признаване	154
Приложение II Таблица на съответствията	156

Дял I

Предмет, обхват и определения

Член 1

Предмет

В настоящата директива се установяват разпоредби, с които от държавите-членки се изисква да постигнат общи резултати в следните области:

- а) лицензирането и осъществяването на дейността на кредитните институции и инвестиционните посредници (наричани по-нататък „институциите“);
- б) надзорните правомощия и средствата за упражняване на пруденциален надзор върху институциите от страна на компетентните органи;
- в) пруденциалния надзор върху институциите от страна на компетентните органи във връзка с рисковете, за които не са предвидени мерки в единните разпоредби в Регламент [да се впише от Службата за публикации].
- г) изискванията за публично оповестяване на информация от страна на компетентните органи в областта на пруденциалното регулиране и пруденциалния надзор върху институциите.

Член 2

Обхват

- 1. Член 34 и дял VII, глава 3 се прилагат за финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност и холдингите със смесена дейност, чиито главни управления са в Европейския съюз.
- 2. Институциите, за които по силата на параграф 3 от този член настоящата директива не се прилага, но без централните банки, се смятат за финансови институции за целите на член 34 и дял VII, глава 3.
- 3. Настоящата директива не се прилага за:
 - (1) лицензирането и осъществяването на дейността като инвестиционен посредник, доколкото е уредено с Директива 2004/39/ЕО;
 - (2) централните банки;
 - (3) пощенските оператори, извършващи парични операции;
 - (4) в Белгия: „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut“;

- (5) в Дания: „Dansk Eksportfinansieringsfond“, „Danmarks Skibskredit A/S“ и „KommuneKredit“;
- (6) в Германия: „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, предприятия, които съгласно Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz са признати като органи на държавната жилищна политика и не извършват като основна дейност банкови операции, както и предприятия, които по силата на този закон са признати като жилищноспестовни институции с нестопанска цел;
- (7) в Гърция: Ταμείο Παρακαταθήκων και Δανείων (Тамио Паракататикон ке Данион);
- (8) в Испания: „Instituto de Crédito Oficial“;
- (9) във Франция: „Caisse des dépôts et consignations“;
- (10) в Ирландия: credit unions (кредитните кооперации) и friendly societies (взаимоспомагателните каси);
- (11) в Италия: „Cassa depositi e prestiti“;
- (12) в Латвия: „krājaizdevu sabiedrības“, предприятия, които са признати съгласно krājaizdevu sabiedrību likums като кооперативни предприятия, предоставящи финансови услуги единствено на своите членове;
- (13) в Литва: kredito unijos, различни от „Centrinė kredito unija“;
- (14) в Унгария: „Magyar Fejlesztési Bank Rt.“ и „Magyar Export-Import Bank Rt.“;
- (15) в Нидерландия: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ и „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“;
- (16) в Австрия: предприятията, които са признати като жилищноспестовни дружества с обществена цел, и „Österreichische Kontrollbank AG“;
- (17) в Полша: „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kredtowe“ и „Bank Gospodarstwa Krajowego“;
- (18) в Португалия: „Caixas Económicas“, съществували към 1 януари 1986 г., с изключение на регистрираните като акционерни дружества или дружества с ограничена отговорност и на „Caixa Económica Montepio Geral“;
- (19) във Финландия: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ и „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“;
- (20) в Швеция: „Svenska Skeppshypotekskassan“;

(21) в Обединеното кралство: „National Savings Bank“, „Commonwealth Development Finance Company Ltd“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd“, „Crown Agents for overseas governments and administrations“, credit unions (кредитните кооперации) и municipal banks (общинските банки);

(22) в Словения: „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana“.

Член 3

Забрана за привличане на влогове или други възстановими средства на населението от предприятия, различни от кредитните институции

1. Държавите-членки забраняват на лица или предприятия, които не са кредитни институции, да извършват дейност по привличането на влогове или на други възстановими средства от населението.
2. Параграф 1 не се прилага за привличането на влогове или на други средства, възстановими от държава-членка, от нейни регионални или местни органи или от международни публични институции, чиито членове са една или повече държави-членки, нито в случаите, които са изрично установени в националното законодателство или законодателството на Съюза, при условие че за тези дейности са предвидени нормативни разпоредби и контрол, предназначени за защита на вложителите и инвеститорите и приложими в тези случаи.

Член 4

Определения

1. Прилагат се определенията по член 4 от Регламент [да се впише от Службата за публикации].
2. За целите на настоящата директива се прилагат и следните определения:
 - а) „предприятие за спомагателни услуги“ означава предприятие, чиято основна дейност се състои в притежаване или управление на собственост, управление на услуги по обработка на информация или друга подобна дейност, която е спомагателна за основната дейност на една или повече кредитни институции;
 - б) „риск от прекомерен ливъридж“ е рискът, произтичащ от уязвимостта на дадена институция поради равнището на ливъридж или на условен ливъридж, което може да наложи включването на непредвидени корективни мерки в плана за дейността, в т.ч. спешна продажба на активи, която може да доведе до загуби или до преоценка на оставащите активи на институцията;
 - в) „вътрешни подходи“ са подходите по член 138, параграф 1, членове 216 и 220, член 301, параграф 2, членове 277 и 352 и член 254, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации].

Дял II

Компетентни органи

Член 5

Определяне и правомощия на компетентните органи

1. Държавите-членки определят компетентните органи, които да изпълняват задълженията, предвидени в настоящата директива. Те уведомяват Комисията и ЕБО за тях, като посочват евентуалното разпределение на задълженията.
2. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи наблюдават дейностите на институциите, за да установят дали институциите спазват изискванията на настоящата директива и Регламент [да се впише от Службата за публикации].
3. Държавите-членки гарантират, че има целесъобразни разпоредби, осигуряващи възможност за компетентните органи да получават необходимата информация за оценка на изпълнението на тези изисквания от страна на институциите.
4. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи разполагат с експертните познания, ресурсите, оперативния капацитет и независимостта, които са им необходими, за да изпълняват функциите си по надзор и разследване съгласно настоящата директива и Регламент [да се впише от Службата за публикации]. На компетентните органи се предоставят всички правомощия за осъществяването на надзор и разследвания, които са им необходими, за да изпълняват функциите си.
5. Държавите-членки изискват от институциите да предоставят на компетентните органи на изпращащите държави-членки цялата информация, която е необходима за оценка на спазването от тяхна страна на разпоредбите, приети в съответствие с настоящата директива и Регламент [да се впише от Службата за публикации]. Държавите-членки гарантират също така, че механизмите за вътрешен контрол на институциите, както и административните и счетоводните им процедури осигуряват възможност за проверка на спазването от тяхна страна на тези разпоредби по всяко време.
6. Държавите-членки гарантират, че институциите регистрират всички свои сделки и документират системите и процедурите, които са посочени в настоящата директива и Регламент [да се впише от Службата за публикации], по начин, който осигурява възможност за компетентните органи да проверяват по всяко време дали са спазени изискванията по настоящата директива и Регламент [да се впише от Службата за публикации].

Член 6

Координация в държавите-членки

Когато в държавите-членки има повече от един компетентен орган за пруденциален надзор върху кредитните институции, инвестиционните посредници и финансовите институции, държавите-членки предприемат необходимите мерки за осъществяване на координация между тези органи.

Член 7

Сътрудничество с Европейския банков орган

При изпълнение на задълженията си компетентните органи отчитат необходимостта от сближаване на надзорните механизми и практики в приложение на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. За тази цел държавите-членки гарантират, че:

- а) компетентните органи участват в дейността на Европейския банков орган (ЕБО);
- б) компетентните органи полагат всички необходими усилия, за да спазват насоките и препоръките, издавани от ЕБО съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010;
- в) националните мандати, предоставени на компетентните органи, не възпрепятстват изпълнението на задълженията им като членове на ЕБО или съгласно настоящата директива и Регламент [да се впише от Службата за публикации].

Член 8

Европейско измерение на надзора

При изпълнение на общите си задължения компетентните органи в дадена държава-членка отчитат надлежно възможното въздействие на своите решения върху стабилността на финансовата система във всички останали заинтересовани държави-членки, особено при извънредни ситуации, въз основа на наличната информация в съответния момент.

Дял III

Изисквания във връзка с лицензирането и осъществяването на дейност като кредитна институция

Глава 1

Общи изисквания във връзка с лицензирането и осъществяването на дейност като кредитна институция

Член 9

Лицензиране

1. Държавите-членки изискват от кредитните институции да получат лиценз, преди да започнат своята дейност. Те определят изискванията за издаването на лицензи, без да засягат разпоредбите на членове от 10 до 14, и ги съобщават на ЕБО.
2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти:
 - а) за определяне на информацията, която следва да бъде предоставена на компетентните органи в заявлението за издаване на лиценз за кредитна институция, включително плана за дейността, предвиден в член 10;
 - б) за определяне на условията за спазване на изискването по член 13;
 - в) за определяне на изискванията спрямо акционерите и съдружниците с квалифицирано дялово участие;
 - г) посочващи препятствията, които могат да попречат на ефективното упражняване на надзорните функции на компетентния орган съгласно член 14.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея, букви а)–г) регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10–14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, отнасящи се за стандартни формуляри, образци и процедури за предоставянето на информация.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. ЕБО предава на Комисията проектите на техническите стандарти по параграфи 2 и 3 до 31 декември 2015 г.

Член 10

План за дейността и организационна структура

Държавите-членки изискват заявленията за издаване на лиценз да бъдат придружени от план за дейността, в който се посочват предвижданите дейности и организационната структура на кредитната институция.

Член 11

Икономически потребности

Държавите-членки не могат да изискват заявленията за издаване на лиценз да бъдат проучвани от гледна точка на икономическите потребности на пазара.

Член 12

Начален капитал

1. Без да се засягат другите общи условия, предвидени в националното законодателство, компетентните органи не издават лиценз, ако кредитната институция не притежава отделен собствен капитал или ако началният капитал е по-малък от 5 милиона EUR.
2. Началният капитал включва капитала и резервите, посочени в член 24, букви а)—д) от Регламент [да се впише от Службата за публикации].
3. Държавите-членки могат да решат, че кредитните институции, които не отговарят на изискването за отделен собствен капитал и са съществували към 15 декември 1979 г., могат да продължат да извършват дейността си. Те могат да освободят тези кредитни институции от задължението за спазване на изискването по член 13, параграф 1, първа алинея.
4. Държавите-членки могат да издават лицензи на определени категории кредитни институции, чийто начален капитал е по-малък от предвидения в параграф 1, при следните условия:
 - а) началният капитал не може да бъде по-малък от 1 милион EUR;
 - б) съответните държави-членки уведомяват Комисията и ЕБО за причините, поради които използват тази възможност.

Член 13

Действително управление на дейността и местоположение на главното управление

1. Компетентните органи издават лиценз на кредитната институция само когато има поне две лица, които действително управляват нейната дейност.

Те не издават лиценз, ако тези лица нямат достатъчно добра репутация или достатъчни знания, умения и опит, за да изпълняват тези задължения.

2. Всяка държава-членка изисква:

- а) главното управление на всяка кредитна институция, която е юридическо лице и има вписани седалище и адрес на управление съгласно националното законодателство, да бъде в същата държава-членка, където са нейните вписани седалище и адрес на управление;
- б) главното управление на всяка друга кредитна институция да бъде в държавата-членка, която е издала лиценза на институцията и в която институцията действително извършва своята дейност.

Член 14

Акционери и съдружници

1. Компетентните органи издават лиценз за започване на дейност като кредитна институция само ако са информирани за самоличността на акционерите или съдружниците, които имат квалифицирани дялови участия, независимо дали са преки или косвени и дали са физически или юридически лица, както и за размерите на тези дялови участия.

Когато се определя дали са изпълнени критериите за квалифицирано дялово участие, се отчитат правата на глас съгласно членове 9 и 10 от Директива 2004/109/ЕО³¹, както и условията за тяхното сумиране, предвидени в член 12, параграфи 4 и 5 от посочената директива.

Държавите-членки не отчитат правата на глас или акциите или дяловете, които инвестиционните посредници или кредитните институции могат да притежават като резултат от поемане на емисия на финансови инструменти и/или предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти при условията на безусловно и неотменимо задължение, предвидени в раздел А, точка 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, при условие че тези права не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на емитента и доколкото те се прехвърлят в срок от една година след придобиването.

³¹ Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране на изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

2. Компетентните органи не издават лиценз, ако след като вземат предвид необходимостта от осигуряване на стабилно и разумно управление на кредитната институция, те не са убедени, че акционерите или съдружниците са подходящи.
3. Когато съществуват тесни връзки между кредитната институция и други физически или юридически лица, компетентните органи издават лиценз само ако тези връзки не създават пречки за ефективното упражняване на надзорните им функции.

Компетентните органи не издават лиценз, ако законовите, подзаконовите или административните разпоредби на трета държава, уреждащи дейността на едно или повече физически или юридически лица, с които кредитната институция има тесни връзки, или трудностите при прилагането на тези закони, подзаконови или административни разпоредби възпрепятстват ефективното упражняване на надзорните им функции.

Компетентните органи изискват от кредитните институции да им представят необходимата информация, за да следят непрекъснато за спазването на условията, посочени в настоящия параграф.

Член 15

Отказ за издаване на лиценз

Когато компетентният орган реши да не издаде лиценз, той уведомява заявителя за това решение и за съответните мотиви в срок от шест месеца от получаването на заявлението или — ако заявлението е непълно — в срок от шест месеца от датата, на която заявителят е изпратил информацията, необходима за вземане на решение.

Във всички случаи решението се взема в срок от 12 месеца от получаването на заявлението.

Член 16

Предварителни консултации с компетентните органи на други държави-членки

1. Преди да издаде лиценз на кредитна институция, компетентният орган трябва да се консултира с компетентните органи на другите заинтересовани държави-членки в следните случаи:
 - а) съответната кредитна институция е дъщерно предприятие на кредитна институция, получила лиценз в друга държава-членка;
 - б) съответната кредитна институция е дъщерно предприятие на предприятие майка на кредитна институция, получила лиценз в друга държава-членка;
 - в) съответната кредитна институция е контролирана от същите лица, независимо дали са физически или юридически, които контролират кредитна институция, получила лиценз в друга държава-членка.

2. Преди да издаде лиценз на кредитна институция, компетентният орган се консултира с компетентния орган на съответната държава-членка, отговаряща за надзора върху застрахователните предприятия или инвестиционните посредници, в следните случаи:
- а) съответната кредитна институция е дъщерно предприятие на застрахователно предприятие или на инвестиционен посредник, получил(о) лиценз в Съюза;
 - б) съответната кредитна институция е дъщерно предприятие на предприятието майка на застрахователно предприятие или инвестиционен посредник, получил(о) лиценз в Съюза;
 - в) съответната кредитна институция е контролирана от същото лице, независимо дали физическо или юридическо, което контролира застрахователното предприятие или инвестиционния посредник, получил(о) лиценз в Съюза.
3. Съответните компетентни органи, посочени в параграфи 1 и 2, се консултират помежду си, особено когато преценяват дали акционерите са подходящи и когато оценяват репутацията и опита на членовете на управителния орган, участващи в управлението на друго предприятие от същата група. Те си обменят всякаква информация по въпроса дали акционерите са подходящи и относно репутацията и опита на членовете на управителния орган, която има отношение към издаването на лиценз, а така също и за постоянното оценяване на спазването на изискванията за дейността.

Член 17

Клонове на кредитни институции, получили лиценз в друга държава-членка

Приемащите държави-членки не изискват лиценз или наличие на капитал за клоновете на кредитни институции, получили лиценз в други държави-членки. Откриването на тези клонове и надзорът върху тях се извършва в съответствие с член 35, член 36, параграфи 1—3, член 37, членове 40—46, член 49, член 73 и член 74.

Член 18

Отнемане на лиценз

Компетентните органи могат да отнемат лиценза, издаден на кредитна институция, само в някой от следните случаи:

- а) когато кредитната институция не използва лиценза в продължение на 12 месеца, изрично се откаже от него или е престанала да извършва дейност в продължение на повече от шест месеца, ако съответната държава-членка не е включила разпоредба за прекратяване на действието на лиценза в такива случаи;

- б) когато кредитната институция е получила лиценза посредством представяне на невярна информация или чрез друго нарушение;
- в) когато кредитната институция вече не отговаря на условията, съгласно които е бил издаден лицензът;
- г) когато кредитната институция вече не притежава достатъчно собствен капитал или не може да се счита, че ще продължи да изпълнява задълженията си към кредиторите, по-конкретно не осигурява достатъчна степен на сигурност за поверените ѝ активи;
- д) когато кредитната институция попада в един от останалите случаи, при които националното законодателство предвижда отнемане на лиценза;
- е) когато кредитната институция извърши едно от нарушенията по член 67, параграф 1.

Член 19

Наименование на кредитните институции

За целите на дейността си кредитните институции могат — независимо от разпоредбите в приемащата държава-членка за използването на думите „банка“, „спестовна банка“ или други банкови наименования — да използват на цялата територия на Съюза същото наименование, което използват в държавата-членка, където се намира главното им управление. Когато има риск от объркване, приемащата държава-членка може за по-голяма яснота да изиска това наименование да бъде придружено от някои обяснителни елементи.

Член 20

Уведомяване на ЕБО за издаването и отнемането на лиценз

1. Компетентните органи уведомяват ЕБО за всеки лиценз, издаден съгласно член 9.
2. На интернет сайта на ЕБО се публикува и редовно се актуализира списък с наименованията на всички лицензирани кредитни институции.
3. Консолидиращият надзорен орган предоставя на съответните компетентни органи и ЕБО всички сведения за групата институции съгласно член 14, параграф 3, член 73, параграф 1 и член 104, параграф 2, по-специално относно правната форма и организационната структура на групата и управлението ѝ.
4. Към наименованието на всяка кредитна институция, която няма предвидения в член 12, параграф 1 капитал, се добавя съответната забележка в списъка.
5. Компетентните органи уведомяват ЕБО за всеки отнет лиценз, като посочват и мотивите за отнемането.

Член 21

Изключения за кредитни институции, които са трайно свързани с централна организация

1. Компетентните органи могат да решат, че за дадена кредитна институция, която отговаря на условията по член 9 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], няма да се прилагат разпоредбите на член 10, член 12 и член 13, параграф 1 от настоящата директива при условията на член 9 от посочения регламент.
2. Когато компетентните органи са предвидили изключения съгласно член 9 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], членове 17, 33, 34, 35, член 36, параграфи 1—3 и членове 39—46 от настоящата директива се прилагат за цялото образувание, състоящо се от централната организация и свързаните с нея институции.

Глава 2

Квалифицирано дялово участие в кредитна институция

Член 22

Уведомяване за планирани придобивания и оценяването им

1. Държавите-членки изискват от всяко физическо или юридическо лице, или от такива лица, действащи съгласувано (наричани по-долу „кандидат-приобретател“), които са взели решение или да придобият пряко или непряко квалифицирано дялово участие в кредитната институция, или пряко или непряко да увеличат такова квалифицирано дялово участие, в резултат на което делът на правата им на глас или на притежавания от тях капитал би достигнал или надвишил 20 %, 30 % или 50 % или кредитната институция би станала тяхно дъщерно предприятие (наричано по-долу „планирано придобиване“), преди това да уведомят писмено компетентните органи по отношение на кредитната институция, в която те искат да придобият или увеличат квалифицирано дялово участие, посочвайки размера на предвиденото участие и съответната информация съгласно член 23, параграф 4. Държавите-членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, когато съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.
2. Компетентните органи изпращат своевременно и във всички случаи в срок от два работни дни от получаване на уведомлението, както и след евентуално последващо получаване на информацията по параграф 3, писмено потвърждение за получаването до кандидат-приобретателя.

Компетентните органи разполагат с максимален срок от шестдесет работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на уведомлението и на всички документи, които държавата-членка изисква да се прилагат към

уведомлението въз основа на списъка по член 23, параграф 4 (наричан по-долу „срокът за извършване на оценка“), за да извършат оценката по член 23, параграф 1 (наричана по-долу „оценката“).

Компетентните органи информират кандидат-приобретателя за датата, на която изтича срокът за извършване на оценка, при потвърждаване на получаването на уведомлението.

3. По време на срока за извършване на оценка, но не по-късно от петдесетия работен ден от този срок, компетентните органи могат при необходимост да отправят искане за допълнителна информация, която е необходима за приключване на оценката. Това искане се отправя в писмена форма и в него се посочва необходимата допълнителна информация.

За периода между датата на искането за информация от страна на компетентните органи и датата на получаване на отговор от кандидат-приобретателя срокът за извършване на оценка се спира. Това спиране не може да надвишава двадесет работни дни. Компетентните органи могат по своя преценка да отправят още искания за допълване или изясняване на информацията, но те не водят до спиране на срока за извършване на оценка.

4. Компетентните органи могат да удължат до тридесет работни дни спирането по параграф 3, втора алинея, ако кандидат-приобретателят е установен или е поднадзорно лице извън Съюза или ако е физическо или юридическо лице, неподлежащо на надзор съгласно настоящата директива или директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО или 2004/39/ЕО.
5. Ако след извършване на оценката компетентните органи решат да се противопоставят на планираното придобиване, в срок от два работни дни и в рамките на срока за извършване на оценка те уведомяват кандидат-приобретателя в писмена форма, като представят мотивите за решението си. По искане на кандидат-приобретателя мотивите за решението могат да бъдат публично оповестени по подходящ начин при спазване на разпоредбите на националното законодателство. Това не възпрепятства държавите-членки да разрешат на компетентните органи да публикуват такава информация, без това да е поискано от кандидат-приобретателя.
6. Ако компетентните органи не се противопоставят в писмена форма на планираното придобиване в рамките на срока за извършване на оценка, планираното придобиване се смята за одобрено.
7. Компетентните органи могат да определят максимален срок за извършване на планираното придобиване и при необходимост да удължат този срок.
8. Държавите-членки не могат да налагат изисквания, по-строги от определените в настоящата директива, за уведомяване на компетентните органи и за одобряване от тяхна страна на преките или косвените придобивания на права на глас или на капитал.
9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел установяване на изчерпателен списък на сведенията по член 23, параграф 4,

които да бъдат включени от кандидат-приобретателите в уведомлението, без да се засяга параграф 3 от настоящия член.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първата алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

10. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на общи процедури, формуляри и образци за процеса на консултации между съответните компетентни органи съгласно посоченото в член 24.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

11. ЕБО предоставя на Комисията проектите на техническите стандарти по параграфи 9 и 10 до 31 декември 2015 г.

Член 23

Критерии за оценка

1. За да гарантират стабилно и разумно управление на кредитната институция, в която се планира придобиване, и като отчитат възможното въздействие на кандидат-приобретателя върху кредитната институция, при разглеждане на уведомлението по член 22, параграф 1 и на информацията по член 22, параграф 3 компетентните органи преценяват доколко подходящ е кандидат-приобретателят, както и разумността на планираното придобиване от финансова гледна точка, въз основа на следните критерии:
 - а) репутацията на кандидат-приобретателя;
 - б) репутацията и опита на всяко лице, което ще ръководи дейността на кредитната институция след осъществяване на планираното придобиване;
 - в) финансовата стабилност на кандидат-приобретателя, по-специално във връзка с вида дейност, извършвана или предвиждана в кредитната институция, в която се планира придобиването;
 - г) дали кредитната институция ще бъде в състояние да спазва и да продължава да спазва надзорните изисквания по настоящата директива, по Регламент [да се впише от Службата за публикации] и — в съответните случаи — по други директиви, по-специално по директиви 2009/110/ЕО и 2002/87/ЕО, и по-специално дали групата, от която кредитната институция ще стане част, има структура, която позволява упражняване на ефективен надзор, ефективен обмен на информация между компетентните органи и разпределяне на отговорностите между компетентните органи;

- д) дали съществуват основателни причини за подозрение, че във връзка с планираното придобиване се извършва, било е извършено или е имало опит за извършване на изпиране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива 2005/60/ЕО³² или че осъществяването на планираното придобиване би могло да увеличи риска от това.
2. Компетентните органи могат да се противопоставят на планираното придобиване само ако са налице основателни причини за това съгласно критериите по параграф 1 или ако представената от кандидат-приобретателя информация е непълна.
3. Държавите-членки не могат да налагат предварителни условия във връзка с размера на дяловото участие, което трябва да бъде придобито, нито да разрешават на компетентните си органи да разглеждат планираното придобиване от гледна точка на икономическите потребности на пазара.
4. Държавите-членки публикуват списък със сведенията, които са необходими за извършване на оценката и които трябва да бъдат представени на компетентните органи при изпращане на уведомлението по член 22, параграф 1. Необходимите сведения трябва да съответстват и да бъдат съобразени с характеристиките на кандидат-приобретателя и естеството на планираното придобиване. Държавите-членки не могат да изискват информация, която не е от значение за извършването на пруденциална оценка.
5. Независимо от разпоредбите на член 22, параграфи 2, 3 и 4, когато на компетентния орган са изпратени две или повече уведомления за планирани придобивания или увеличения на квалифицираното дялово участие в една и съща кредитна институция, този орган третира кандидат-приобретателите равноправно.

Член 24

Сътрудничество между компетентните органи

1. Съответните компетентни органи работят в тясно сътрудничество помежду си при оценяване на планираното придобиване, ако кандидат-приобретателят е едно от следните:
- а) кредитна институция, животозастрахователно предприятие, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО (наричано по-долу „управляващо дружество на ПКИПЦК“), получили лиценз в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се планира придобиването;

³² Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15)

- б) предприятие майка на кредитна институция, животозастрахователно предприятие, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество на ПКИПЦК, получили лиценз в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се планира придобиването;
 - в) физическо или юридическо лице, контролиращо кредитна институция, животозастрахователно предприятие, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество на ПКИПЦК, получили лиценз в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се планира придобиването.
2. Компетентните органи взаимно си предоставят, без необосновано забавяне, всякаква информация, която е съществена или уместна за оценката. В тази връзка компетентните органи при поискване обменят помежду си всякаква уместна информация, а по своя инициатива предават цялата съществена информация. В решението на компетентния орган, издал лиценз на кредитната институция, в която се планира придобиване, се посочват всички становища или резерви, изразени от страна на компетентния орган, който отговаря за кандидат-приобретателя.

Член 25

Уведомяване при прехвърляне на дялове

Държавите-членки изискват от всяко физическо или юридическо лице, което е взело решение да прехвърли, пряко или непряко, квалифицираното си дялово участие в кредитна институция, преди това да уведоми в писмена форма компетентните органи, посочвайки неговия размер. Това лице трябва да уведоми компетентните органи и когато е взело решение да намали квалифицираното си дялово участие, вследствие на което делът на правата му на глас или на капитала му ще спадне под 20 %, 30 % или 50 % или кредитната институция вече няма да бъде негово дъщерно предприятие. Държавите-членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, когато съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

Член 26

Задължения за представяне на информация и наказания

1. Когато узнаят за придобиването или за прехвърлянето на дялови участия в капитала им, в резултат на което съответните дялови участия надхвърлят или спадат под един от праговете по член 22, параграф 1 и член 25, кредитните институции информират компетентните органи за тези придобивания или прехвърляния.

Кредитните институции, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар, както е посочено в списъка, който трябва да бъде публикуван от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) съгласно член 47 от Директива 2004/39/ЕО, информират компетентните органи поне веднъж

годишно за имената или наименованията на акционерите и съдружниците, които притежават квалифицирани дялови участия, и за размерите на тези дялови участия, например въз основа на информацията от годишните общи събрания на акционерите и съдружниците или въз основа на информацията, получена по силата на нормативните разпоредби за дружествата, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на фондовите борси.

2. Държавите-членки изискват от компетентните органи да предприемат целесъобразни мерки в случаите, когато влиянието на лицата по член 22, параграф 1 може да бъде в ущърб на разумното и стабилно управление на институцията, за да се прекрати създалото се положение. Мерките могат да включват съдебни забрани, наказания — при спазване на членове 65—69 — за членовете на управителния орган и управителите или временно преустановяване на упражняването на правата на глас, произтичащи от акциите или дяловете, които въпросните акционери или съдружници в кредитната институция притежават.

Подобни мерки се прилагат към физическите или юридическите лица, които не изпълняват задължението си да представят предварителна информация съгласно член 22, параграф 1 и при условията на членове 65—69.

Ако въпреки възражението на компетентните органи бъде придобито дялово участие, държавите-членки, независимо от всякакви други наказания, които могат да бъдат приети, следва да предвидят или временно преустановяване на упражняването на съответните права на глас, или обявяване за недействителни на подадените гласове, или да предвидят възможност за тяхното анулиране.

Член 27

Критерии за квалифицирано дялово участие

Когато се определя дали са изпълнени критериите за квалифицирано дялово участие по смисъла на членове 22, 25 и 26, се отчитат правата на глас по членове 9 и 10 от Директива 2004/109/ЕО, както и условията относно тяхното сумиране, предвидени в член 12, параграфи 4 и 5 от посочената директива.

Когато се определя дали са изпълнени критериите за квалифицирано дялово участие по член 26, държавите-членки не отчитат правата на глас или акциите или дяловете, които инвестиционните посредници или кредитните институции могат да притежават в резултат от поемане на емисията на финансови инструменти и/или предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти при условията на безусловно и неотменимо задължение съгласно раздел А, точка 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, при условие че тези права не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на емитента и при условие че те се прехвърлят в срок от една година от придобиването.

Дял IV

Начален капитал на инвестиционните посредници

Член 28

Начален капитал на инвестиционните посредници

1. Началният капитал на инвестиционните посредници включва само елементите по член 24, букви а)—д) от Регламент [да се впише от Службата за публикации].
2. Всички инвестиционни посредници извън посочените в членове 29—31 трябва да имат начален капитал от 730 000 EUR.

Член 29

Начален капитал на определени категории инвестиционни посредници

1. Инвестиционните посредници, които не осъществяват никакви сделки с финансови инструменти за своя сметка или които не поемат емисии на финансови инструменти при безусловно и неотменимо задължение, но които държат пари или ценни книжа на клиенти и предлагат една или повече от долупосочените услуги, трябва да имат начален капитал от 125 000 EUR:
 - а) получаване и предаване на нарежданията на инвеститорите във връзка с финансови инструменти;
 - б) изпълнение на нарежданията на инвеститорите във връзка с финансови инструменти;
 - в) управление на индивидуални портфейли с инвестиции във финансови инструменти.
2. Компетентните органи могат да разрешат на инвестиционен посредник, който изпълнява нареждания на инвеститори във връзка с финансови инструменти, да държи такива инструменти за собствена сметка, ако са изпълнени следните условия:
 - а) такива позиции възникнат единствено поради факта, че посредникът не е в състояние да изпълни точно нарежданията на инвеститорите;
 - б) съвкупната пазарна стойност на всички тези позиции не може да надхвърля 15 % от началния капитал на посредника;
 - в) посредникът отговаря на изискванията по членове 87—90 и четвърта част от Регламент [да се впише от Службата за публикации];

- г) такива позиции имат случаен и временен характер и са строго ограничени до времето, необходимо за извършване на съответната сделка.
3. Държавите-членки могат да намалят размера на сумата по параграф 1 до 50 000 EUR, когато посредникът няма разрешение да държи пари или ценни книжа на клиенти, да търгува за собствена сметка или да поема емисии при безусловно и неотменимо задължение.
4. Държането на позиции във финансови инструменти, които не са включени в търговския портфейл, с цел инвестиране на собствен капитал, не се счита за търгуване по отношение на услугите по параграф 1 или за целите на параграф 3.

Член 30

Начален капитал на местните дружества

Местните дружества имат начален капитал от 50 000 EUR, доколкото се възползват от свободата на установяване или от свободата на предоставяне на услугите по членове 31 и 32 от Директива 2004/39/ЕО.

Член 31

Дружества, които не държат пари или ценни книжа на свои клиенти

1. Покритието за дружествата по член 4, параграф 8, буква в) от Регламент [да се впише от Службата за публикации] е под една от следните форми:
- а) начален капитал от 50 000 EUR;
- б) застраховка „Професионална отговорност“, която е валидна за цялата територия на Съюза, или друга съизмерима гаранция за покриване на задължения във връзка с вреди, произтичащи от професионална небрежност, със застрахователна сума от най-малко 1 000 000 EUR за всяка застрахователна претенция и 1 500 000 EUR годишно за всички застрахователни претенции;
- в) комбинация от начален капитал и застраховка „Професионална отговорност“, която осигурява равнище на покритие, еквивалентно на това по буква а) или б).

Сумите, посочени в първата алинея, се преразглеждат периодично от Комисията с оглед да се вземат предвид промените в европейския индекс на потребителските цени, публикуван от Евростат, в съответствие със и към момента на преизчисленията по член 4, параграф 7 от Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество³³.

³³ ОВ L 9, 15.1.2003 г., стр. 3.

2. Когато дружеството по член 4, параграф 8, буква в) от Регламент [да се впише от Службата за публикации] е регистрирано и по Директива 2002/92/ЕО³⁴, то трябва да отговаря на изискванията по член 4, параграф 3 от посочената директива, и да има покритие под една от следните форми:
- а) начален капитал от 25 000 EUR;
 - б) застраховка „Професионална отговорност“, която е валидна за цялата територия на Съюза, или друга съизмерима гаранция за покриване на задължения във връзка с вреди, произтичащи от професионална небрежност, със застрахователна сума от най-малко 500 000 EUR за всяка застрахователна претенция и 750 000 EUR годишно за всички застрахователни претенции;
 - в) комбинация от начален капитал и застраховка „Професионална отговорност“, която осигурява равнище на покритие, еквивалентно на това по буква а) или б).

Член 32

Разпоредба за запазване на придобитите права

1. Чрез дерогация от член 28, параграф 2, член 29, параграф 1, член 29, параграф 3 и член 30 държавите-членки могат да продължат лицензите на инвестиционни посредници и дружества по член 30, които са съществували към 31 декември 1995 г. и чийто собствен капитал е по-малък от началния капитал, определен за тях в член 28, параграф 2, член 29, параграф 1, член 29, параграф 3 и член 30.
- Собственият капитал на тези дружества или инвестиционни посредници не може да бъде по-малък от най-високия референтен размер на капитала, изчислен след 23 март 1993 г. Този референтен размер е средният дневен размер на собствения капитал, изчислен за шестмесечен период, предхождащ датата на изчислението. Той се изчислява на всеки шест месеца по отношение на съответния предходен период.
2. Ако контролът върху дружество по параграф 1 бъде поет от физическо или юридическо лице, различно от лицето, което преди това е контролирало дружеството, собственият капитал на това дружество трябва да достигне поне размера, определен за него в член 28, параграф 2, член 29, параграф 1, член 29, параграф 3 и член 30, освен в случай на първо прехвърляне чрез наследяване, извършено след 31 декември 1995 г., при условие че бъде получено одобрение от страна на компетентните органи и за срок не повече от 10 години от датата на това прехвърляне.

³⁴ Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество, ОВ L 9, 15.1.2003 г., стр. 3.

Дял V

Разпоредби относно свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги

Глава 1

Общи принципи

Член 33

Кредитни институции

Държавите-членки предвиждат изброените в приложение I към настоящата директива дейности да могат да се извършват на тяхна територия в съответствие с член 35, член 36, параграфи от 1 до 3, член 39, параграфи 1 и 2 и членове от 40 до 46 или чрез откриване на клон, или чрез предоставяне на услуги от всяка кредитна институция, която е получила лиценз и е обект на надзор от компетентните органи на друга държава-членка, при условие че тези дейности са включени в лиценза.

Член 34

Финансови институции

1. Държавите-членки предвиждат дейностите по приложение I към настоящата директива да могат да се извършват на тяхна територия в съответствие с член 35, член 36, параграфи от 1 до 3, член 39, параграфи 1 и 2 и членове от 40 до 46 или чрез откриване на клон, или чрез предоставяне на услуги от всяка финансова институция от друга държава-членка, независимо дали тя е дъщерно предприятие на кредитна институция или е дъщерно предприятие, съвместно притежавано от две или повече кредитни институции, чийто учредителен акт или устав разрешават извършването на тези дейности и които отговарят на всяко едно от следните условия:
 - а) предприятието майка или предприятията майки са лицензирани като кредитни институции в държавата-членка, чието законодателство регулира финансовата институция;
 - б) съответните дейности действително се извършват на територията на същата държава-членка;
 - в) предприятието майка или предприятията майки притежават 90 % или повече от правата на глас, произтичащи от акциите или дяловете от капитала на финансовата институция;

- г) предприятието майка или предприятията майки трябва да удовлетворяват изискванията на компетентните органи за разумно управление на финансовата институция и трябва да декларират със съгласието на съответните компетентни органи на изпращащата държава-членка, че солидарно и поотделно гарантират изпълнението на задълженията, поети от финансовата институция;
- д) финансовата институция и по-специално въпросните ѝ дейности трябва да са ефективно обхванати от консолидирания надзор върху предприятието майка или върху всяко едно от предприятията майки в съответствие с дял VII, глава 3 от настоящата директива и първа част, дял II, глава 2 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] (пруденциална консолидация), по-специално по отношение на изчисляването на изискванията за собствен капитал, предвидени в член 87 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] за контрола върху големите експозиции, предвидени в четвърта глава на посочения регламент, и с цел ограничаване на дяловите участия съгласно членове 84 и 85 от същия регламент.

Спазването на тези условия се потвърждава от компетентните органи на изпращащата държава-членка, която издава на финансовата институция свидетелство за спазване на условията, което трябва да е част от уведомлението по членове 35 и 39.

- 2. Ако финансова институция по параграф 1, първа алинея престане да изпълнява някое от наложените условия, изпращащата държава-членка уведомява компетентните органи на приемащата държава-членка, а за дейностите, извършвани от тази финансова институция в приемащата държава-членка, започва да се прилага законодателството на приемащата държава-членка.
- 3. Параграфи 1 и 2 се прилагат съответно за дъщерните предприятия на финансова институция по параграф 1, първа алинея.

Глава 2

Право на установяване за кредитните институции

Член 35

Изискване за уведомяване и взаимодействие между компетентните органи

- 1. Всяка кредитна институция, която желае да открие клон на територията на друга държава-членка, уведомява компетентните органи на изпращащата държава-членка.

2. Държавите-членки изискват от всяка кредитна институция, която желае да открие клон в друга държава-членка, в уведомлението по параграф 1 да посочи всички посочени по-долу сведения:
- а) държавата-членка, на чиято територия предвижда да открие клон;
 - б) план за дейността, в който да се посочват и предвижданите видове дейност, както и организационната структура на клона;
 - в) адреса в приемащата държава-членка, откъдето могат да се получават документи;
 - г) имената на лицата, които ще отговарят за управлението на клона.
3. Ако компетентните органи на изпращащата държава-членка нямат основание да се съмняват дали административната структура или финансовото състояние на кредитната институция са адекватни на планираните дейности, в срок от три месеца от получаване на сведенията по параграф 2 те изпращат тези сведения на компетентните органи на приемащата държава-членка и уведомяват за това кредитната институция.
- Компетентните органи на изпращащата държава-членка съобщават размера и структурата на собствения капитал, както и сумата на капиталовите изисквания на кредитната институция по член 87 от Регламент [да се впише от Службата за публикации].
- Чрез дерогация от втората алинея, в случая по член 34 компетентните органи на изпращащата държава-членка съобщават размера и структурата на собствения капитал на финансовата институция и общата сума на рисковите експозиции по член 87 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] на кредитната институция, която е нейното предприятие майка.
4. Когато компетентните органи на изпращащата държава-членка откажат да предадат на компетентните органи на приемащата държава-членка сведенията по параграф 2, те представят на съответната кредитна институция основанията за своя отказ в срок от три месеца от получаването на всички сведения.
- Отказът или липсата на отговор дават право на обжалване по съдебен път в изпращащата държава-членка.
5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на сведенията, които трябва да бъдат включвани в уведомленията по настоящия член.
- На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
6. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за уведомяване.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО предоставя на Комисията проектите на технически стандарти, посочени в параграфи 5 и 6, до 1 януари 2014 г.

Член 36

Започване на дейността

1. Преди клонът на кредитна институция да започне дейността си, в срок от два месеца от получаването на данните по член 35 компетентните органи на приемащата държава-членка се подготвят за надзора върху кредитната институция в съответствие с глава 4 и при необходимост посочват условията, при които трябва да се извършва тази дейност в приемащата държава-членка в интерес на общото благо.
2. След получаване на съобщение от компетентните органи на приемащата държава-членка или при изтичане на срока по параграф 1, без да е получено съобщение от тези органи, клонът може да бъде открит и да започне дейността си.
3. В случай на промяна на някое от обстоятелствата, съобщени съгласно член 35, параграф 2, буква б), в) или г), кредитната институция изпраща на компетентните органи на изпращащата и на приемащата държава-членка писмено известие за тази промяна не по-късно от един месец преди извършването на промяната, за да се даде възможност на компетентните органи на изпращащата държава-членка да вземат решение съгласно член 35 и на компетентните органи на приемащата държава-членка да вземат решение за определяне на условията за промяната съгласно параграф 1 от настоящия член.
4. Приема се, че спрямо клоновете, които са започнали дейността си в съответствие с действащите разпоредби в приемащите държави-членки преди 1 януари 1993 г., е била прилагана процедурата, посочена в член 35 и в параграфи 1 и 2 от настоящия член. От 1 януари 1993 г. за тях се прилагат разпоредбите на параграф 3 от настоящия член и на членове 33 и 53, както и на глава 4.
5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на сведенията, които трябва да бъдат включвани в уведомленията по настоящия член.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за уведомяване.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО предоставя на Комисията проектите на технически стандарти, посочени в параграфи 5 и 6, до 1 януари 2014 г.

Член 37

Информация за отказите

Държавите-членки информират Комисията и ЕБО за броя и вида на случаите на отказ по член 35 и член 36, параграфи 1, 2 и 3.

Член 38

Разглеждане на клоновете на обобщено равнище

Всички места на дейност, установени в една и съща държава-членка от кредитна институция с главно управление в друга държава-членка, се разглеждат като един клон.

Глава 3

Упражняване на правото на свободно предоставяне на услуги

Член 39

Процедура за уведомяване

1. Всяка кредитна институция, която желае за първи път да упражни правото си на свободно предоставяне на услуги чрез извършването на дейности на територията на друга държава-членка, уведомява компетентните органи на изпращащата държава-членка за дейностите от списъка в приложение I към настоящата директива, които възнамерява да извършва.
2. В срок от един месец от получаване на уведомлението по параграф 1 компетентните органи на изпращащата държава-членка изпращат това уведомление на компетентните органи на приемащата държава-членка.
3. Настоящият член не засяга правата, придобити от кредитните институции, които са предоставяли услуги към 1 януари 1993 г.
4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на сведенията, които трябва да бъдат включвани в уведомленията по настоящия член.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за уведомяване.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО предоставя на Комисията проектите на технически стандарти, посочени в параграфи 4 и 5, до 1 януари 2014 г.

Глава 4

Правомощия на компетентните органи на приемащата държава-членка

Член 40

Изисквания за представяне на информация

Компетентните органи на приемащите държави-членки могат да изискват всички кредитни институции, които имат клонове на тяхна територия, да им представят периодично информация за дейността си в съответните приемащи държави-членки.

Такава информация може да бъде изисквана само за сведение и за прилагането на член 52, параграф 1.

Компетентните органи на приемащите държави-членки могат по-специално да изискват информация от кредитните институции по първата алинея, за да могат да преценят дали даден клон е значим съгласно член 52, параграф 1.

Член 41

Мерки, които компетентните органи на изпращащата държава-членка предприемат по отношение на дейностите, извършвани в приемащата държава-членка

1. Компетентните органи на приемащата държава-членка информират компетентните органи на изпращащата държава-членка, когато установят, че кредитна институция, която има клон или предоставя услуги на територията на приемащата държава-членка, отговаря на едно от следните условия по отношение на извършваните от нея дейности в приемащата държава-членка:
 - а) кредитната институция не спазва националните разпоредби за прилагане на настоящата директива или Регламент [да се впише от Службата за публикации];

- б) очаква се, че кредитната институция няма да спазва националните разпоредби за прилагане на настоящата директива или Регламент [да се впише от Службата за публикации].

Компетентните органи на изпращащата държава-членка предприемат своевременно всички целесъобразни мерки, за да гарантират, че съответната кредитна институция ще прекрати тези нарушения или ще вземе мерки за предотвратяване на риска от неспазване на разпоредбите. За тези мерки се съобщава на компетентните органи на приемащата държава-членка.

2. Когато компетентните органи на приемащата държава-членка твърдят, че компетентните органи на изпращащата държава-членка не са изпълнили задълженията си или че няма да изпълнят задължението си по параграф 1, те могат да отнесат въпроса до ЕБО и да поискат съдействие от него съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай ЕБО може да предприеме действия съгласно правомощията, предоставени му по силата на посочения член. ЕБО взема решение по член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 в срок от 24 часа.

Член 42

Обосноваване

Всяка мярка, предприета съгласно член 41, параграф 1, член 43 или член 44 и включваща санкции или ограничения на свободата на предоставяне на услуги или свободата на установяване, трябва да бъде надлежно обоснована, а съответната кредитна институция трябва да бъде информирана за нея.

Член 43

Предпазни мерки

1. Преди да започнат процедурата по член 41, в спешни случаи компетентните органи на приемащата държава-членка могат — в очакване на мерките на компетентните органи на изпращащата държава-членка или на мерките за оздравяване по член 2 от Директива 2001/24/ЕО — да вземат всякакви необходими предпазни мерки, за да защитят колективните интереси на вложителите, инвеститорите и клиентите в приемащата държава-членка.
2. Предпазните мерки трябва да бъдат пропорционални спрямо целта си, която е колективните интереси на вложителите, инвеститорите и клиентите в приемащата държава-членка да бъдат предпазени от вреди. Мерките могат да включват спиране на плащанията. Те не могат да създават предимства за кредиторите на кредитната институция в приемащата държава-членка спрямо кредиторите в друга държава-членка.
3. Предпазни мерки могат да бъдат предприемани само преди предприемането на мярка за оздравяване съгласно член 2 от Директива 2001/24/ЕО. Действието на всички предпазни мерки се прекратява, когато административните или

съдебните органи на изпращащата държава-членка предприемат мерки за оздравяване по смисъла на член 2 от Директива 2001/24/ЕО.

4. Компетентните органи на приемащата държава-членка прекратяват предпазните мерки, когато те вече не са актуални съгласно член 41, освен ако действието им е прекратено съгласно параграф 3.
5. Комисията, ЕБО и компетентните органи на другите съответни държави-членки биват информирани за тези мерки своевременно.

Когато компетентните органи на изпращащата държава-членка имат възражения срещу мерките, предприети от компетентните органи на приемащата държава-членка, те могат да отнесат въпроса до ЕБО и да поискат съдействие от него съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай ЕБО може да предприеме действия съгласно правомощията, предоставени му по силата на посочения член. Когато предприеме действие, ЕБО трябва да вземе решение по член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 в срок от 24 часа.

6. След консултации с компетентните органи на съответните държави-членки и ЕБО Комисията може да реши, че въпросната държава-членка трябва да измени или да отмени предпазните мерки.

Член 44

Правомощия на приемащите държави-членки

Приемащите държави-членки могат — независимо от разпоредбите на членове 40 и 41 — да упражняват правомощията, предоставени им по настоящата директива, за да предприемат целесъобразни мерки за предотвратяване или санкциониране на допусканията на тяхна територия нередности, с които се нарушават нормативните разпоредби, приети от съответните държави-членки съгласно настоящата директива или в интерес на общото благо. Тези мерки включват също и предотвратяване на извършването на нови операции от кредитните институции нарушители на тяхна територия.

Член 45

Мерки след отнемането на лиценз

В случай на отнемане на лиценз компетентните органи на приемащата държава-членка биват информирани и предприемат целесъобразни мерки, за да предотвратят извършването на нови операции на тяхна територия от съответните кредитни институции и за да защитят интересите на вложителите.

Член 46

Реклама

Нищо в настоящата глава не възпрепятства кредитните институции с главни управления в други държави-членки да рекламират услугите си посредством всички налични комуникационни средства в приемащата държава-членка, като спазват правилата за формата и съдържанието на рекламата, приети в интерес на общото благо.

Дял VI

Отношения с трети държави

Член 47

Уведомяване във връзка с клонове на кредитни институции от трети държави и условия за предприемане и осъществяване на дейност за кредитните институции с такива клонове

1. Държавите-членки не прилагат за клоновете на кредитни институции с главно управление извън Съюза, които започват дейност или извършват дейност, разпоредби, които водят до по-благоприятно третиране от това на клоновете на кредитните институции с главно управление в Съюза.
2. Компетентните органи уведомяват Комисията, ЕБО и Европейския банков комитет за всички лицензи за клонове, издадени на кредитни институции, чието главно управление се намира в трета държава.
3. Съюзът може — чрез споразумения с една или повече трети държави — да приеме да прилага разпоредби, които осигуряват на клоновете на кредитна институция с главно управление извън Съюза еднакво третиране на цялата територия на Съюза.

Член 48

Сътрудничество с компетентните органи на трети държави във връзка с надзора на консолидирана основа

1. По искане на държава-членка или по своя инициатива Комисията може да представя на Съвета предложения за преговори за сключване на споразумения с една или повече трети държави относно начините за упражняване на надзор на консолидирана основа върху следните лица:
 - а) институции, чиито предприятия майки имат главно управление в трета държава;
 - б) институции, които се намират в трети държави и чиито предприятия майки, независимо дали са кредитни институции, финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност, са с главно управление в Съюза.
2. Посочените в параграф 1 споразумения по-конкретно имат за цел всичко изброено:
 - а) да се гарантира, че компетентните органи на държавите-членки могат да получават информацията, необходима за упражняване на надзор — въз

основа на консолидираните финансови отчети — върху кредитните институции, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, които се намират в Съюза и които имат за дъщерни предприятия кредитни институции или финансови институции, намиращи се извън Съюза, или имат дялово участие в такива институции;

- б) да се гарантира, че компетентните органи на трети държави могат да получават информацията, необходима за надзора върху предприятията майки, чиито главни управления се намират на териториите им и които имат за дъщерни предприятия кредитни институции или финансови институции, намиращи се в една или повече държави-членки, или имат дялово участие в такива институции; и
 - в) да се гарантира, че ЕБО може да получава от компетентните органи на държавите-членки информацията, получена от национални органи на трети държави в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
3. Без да се засягат разпоредбите на член 218 от Договора, Комисията проучва с помощта на Европейския банков комитет резултатите от преговорите по параграф 1 и ситуацията, която възниква в резултат на тези преговори.
4. ЕБО подпомага Комисията за целите на настоящия член в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Дял VII

Пруденциален надзор

Глава 1

Принципи на пруденциалния надзор

РАЗДЕЛ I

КОМПЕТЕНТНОСТ НА ПРИЕМАЩАТА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА И НА ИЗПРАЩАЩАТА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Член 49

Контролна компетентност на изпращащата държава-членка

1. Пруденциалният надзор върху всяка институция, включително върху дейността, която тя извършва в съответствие с членове 33 и 34, е задължение на компетентните органи на изпращащата държава-членка, без да се засягат разпоредбите на настоящата директива, с които задължението се възлага на органите на приемащата държава-членка.
2. Параграф 1 не възпрепятства осъществяването на надзор на консолидирана основа.

Член 50

Компетентност на приемащата държава-членка

Предприеманите от изпращащата държава-членка мерки не могат да предвиждат неравноправно или ограничително третиране въз основа на факта, че дадена институция е лицензирана в друга държава-членка.

Член 51

Сътрудничество във връзка с надзора

1. Компетентните органи на съответните държави-членки работят в тясно сътрудничество, за да упражняват надзор върху дейността на институции, които извършват дейност — по-специално чрез клон — в една или повече държави-членки, различни от тези, в които се намират техните главни управления. Те си предоставят взаимно цялата информация за управлението и

собствеността върху тези институции, която може да улесни надзора и проверката на условията по техните лицензи, както и цялата информация, която може да улесни наблюдението върху такива институции, по-специално информация за тяхната ликвидност, платежоспособност, гаранции по влоговете, ограничаване на големите експозиции, административни и счетоводни процедури и механизми за вътрешен контрол.

2. Компетентните органи на изпращащата държава-членка незабавно предават на компетентните органи на приемащите държави-членки всякаква информация и констатации във връзка с надзора върху ликвидността — съгласно шеста част от Регламент [да се впише от Службата за публикации] и дял VII, глава 3 от настоящата директива — за дейностите, които институцията извършва чрез клона си, доколкото тази информация е от значение за защитата на вложителите или инвеститорите в приемащата държава-членка.
3. Компетентните органи на изпращащата държава-членка информират незабавно компетентните органи на всички приемащи държави-членки, когато възникне или основателно може да се очаква да възникне проблем с ликвидността. В съответната информация се включват и подробни сведения за планирането и изпълнението на оздравителен план и за всички пруденциални мерки, взети в този контекст.
4. При поискване от страна на компетентните органи на приемащата държава-членка компетентните органи на изпращащата държава-членка им обясняват как са били отчетени информацията и констатациите, предадени им от компетентните органи на приемащата държава-членка. Когато след предаване на информацията и констатациите компетентните органи на приемащата държава-членка продължават да смятат, че компетентните органи на изпращащата държава-членка не са взели целесъобразни мерки, компетентните органи на приемащата държава-членка могат да отнесат въпроса до ЕБО съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай ЕБО може да предприеме действия съгласно правомощията, предоставени му по силата на посочения член. Когато предприеме действия, ЕБО взема решение в срок от един месец.
5. Компетентните органи могат да отнасят до ЕБО случаите, при които искане за сътрудничество, по-специално за обмен на информация, е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок. Без да се засяга член 258 от Договора, в посочените случаи ЕБО може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на сведенията, които трябва да бъдат включвани в уведомленията по настоящия член.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за уведомяване.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

8. ЕБО предоставя на Комисията проектите на технически стандарти, посочени в параграфи 6 и 7, до 1 януари 2014 г.

Член 52

Значими клонове

1. Компетентните органи в приемащата държава-членка могат да поискат от консолидиращия надзорен орган — когато се прилага член 107, параграф 1 — или от компетентните органи в изпращащата държава-членка, определен клон на институция, която не изпълнява критериите по член 90 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], да бъде считан за значим.

В искането се посочват причините за определяне на клона като значим, като се отделя особено внимание на следното:

- а) дали пазарният дял на влоговете на съответния клон на институция в приемащата държава-членка надвишава 2 %;
- б) възможното въздействие при спиране или прекратяване на дейността на институцията върху пазарната ликвидност, платежните системи и системите за клиринг и сетълмент в приемащата държава-членка;
- в) размера и значението на съответния клон, изразени в брой клиенти, в рамките на банковата или финансовата система на приемащата държава-членка.

Компетентните органи на изпращащата и на приемащата държава-членка, както и консолидиращият надзорен орган — когато се прилага член 108, предприемат всички възможни действия в рамките на правомощията си за постигането на съвместно решение за определяне на даден клон като значим.

Ако в срок до два месеца от получаването на искането съгласно първа алинея не бъде взето съвместно решение, компетентните органи на приемащата държава-членка вземат сами решение дали съответният клон е значим в рамките на допълнителен срок от два месеца. При вземането на решение компетентните органи на приемащата държава-членка отчитат всички изразени от консолидиращия надзорен орган или от компетентните органи в изпращащата държава-членка становища и резерви.

Ако до края на първоначалния двумесечен срок някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от

Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи на приемащата държава-членка отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент. Компетентните органи на приемащата държава-членка вземат решение в съответствие с решението на ЕБО. Двумесечният срок се счита за помирителна фаза по смисъла на член 19 от посочения регламент. ЕБО взема своето решение в срок от 1 месец. Въпросът не може да бъде отнесен до ЕБО след изтичането на първоначалния двумесечен срок или след постигането на съвместно решение.

Споменатите в трета алинея решения се постановяват с акт, съдържащ надлежно обосноваването на решението, и се предават на съответните компетентни органи; те имат задължителен характер за компетентните органи в съответните държави-членки.

Определянето на даден клон за значим не засяга правата и отговорностите на компетентните органи съгласно настоящата директива.

2. Компетентните органи на изпращащата държава-членка предават на компетентните органи на приемащата държава-членка, в която е открит значим клон, информацията по член 112, параграф 1, букви в) и г) и изпълняват задачите по член 107, параграф 1, буква в) в сътрудничество с компетентните органи на приемащата държава-членка.

Ако даден компетентен орган на изпращаща държава-членка узнае за извънредна ситуация в институция съгласно член 109, параграф 1, той своевременно предупреждава за това органите, посочени в член 59, параграф 4 и член 60.

Компетентните органи на изпращащата държава-членка съобщават на компетентните органи на приемащата държава-членка, в която са открити значими клонове, резултатите от оценките на риска за институциите с такива клонове съгласно член 92 и в съответните случаи съгласно член 108, параграф 2, буква а). Те също така предават и решенията по членове 64, 98 и 99, доколкото посочените оценки и решения са от значение за съответните клонове.

Компетентните органи на изпращащите държави-членки се консултират с компетентните органи на приемащите държави-членки, в които са открити значими клонове, относно оперативните действия, изисквани съгласно член 84, параграф 10, ако това е от значение за рисковете във връзка с ликвидността в паричната единица на приемащата държава-членка.

Когато компетентните органи на изпращащата държава-членка не са се консултирали с компетентните органи на приемащата държава-членка или когато предприетите от компетентните органи на изпращащата държава-членка оперативни действия по член 84, параграф 10 не са адекватни, компетентните органи на приемащата държава-членка могат да отнесат въпроса до ЕБО съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай ЕБО може да предприеме действия съгласно правомощията, предоставени му по силата на посочения член.

3. Когато не се прилага член 111, компетентните органи, които упражняват надзор върху институция със значими клонове в други държави-членки, създават и председателстват колегия от надзорни органи с цел улесняване на сътрудничеството по параграф 2 от настоящия член и член 51. Създаването и работата на колегията се основават на писмени правила, които ще бъдат определени от компетентния орган на изпращащата държава-членка след консултация със заинтересованите компетентни органи. Компетентният орган на изпращащата държава-членка решава кои компетентни органи да участват в дадено заседание или дейност на колегията.

В решението на компетентния орган в изпращащата държава-членка се отчита значението за тези органи на надзорната дейност, която предстои да бъде планирана или координирана, по-специално възможното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави-членки съгласно член 8 и задълженията по параграф 2 от настоящия член.

Компетентният орган в изпращащата държава-членка предварително предоставя на всички членове на колегията цялата информация относно организирането на тези заседания, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които предстои да се разглеждат. Компетентният орган в изпращащата държава-членка предоставя своевременно на всички членове на колегията и цялата информация във връзка с предприетите на тези заседания действия или мерки.

4. Компетентните органи на приемащата държава-членка имат право да извършват по отделни случаи проверки на място на дейностите, извършвани от клоновете на институции на територията на съответната държава-членка, и да изискват от клоновете информация за дейностите им. Преди извършването на проверка компетентните органи на приемащата държава-членка се консултират с компетентните органи на изпращащата държава-членка. След проверката компетентните органи на приемащата държава-членка предават на компетентните органи на изпращащата държава-членка получената информация и направените констатации, които са от значение за оценката на риска на институцията или за стабилността на финансовата система на приемащата държава-членка. Компетентните органи на изпращащата държава-членка надлежно отчитат тази информация и тези констатации, когато изготвят плана за надзорната дейност и проверките по член 96, вземайки предвид също стабилността на финансовата система на приемащата държава-членка.
5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на общите условия на работа на колегиите от надзорни органи.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на гореспоменатите регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
6. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на оперативната дейност на колегиите от надзорни органи.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на горепосочените технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО предоставя на Комисията проектите на техническите стандарти по параграфи 5 и 6 до 31 декември 2015 г.

Член 53

Проверка на място на клонове, открити в друга държава-членка

1. Приемащите държави-членки предвиждат, че когато дадена институция, получила лиценз в друга държава-членка, извършва дейността си чрез клон, компетентните органи на изпращащата държава-членка могат, след като предварително са уведомили компетентните органи на приемащата държава-членка, да извършват сами или с помощта на назначени за целта лица проверки на място на информацията по член 51.
2. За проверка на клоновете компетентните органи на изпращащата държава-членка могат да използват и някои от другите процедури, предвидени в член 116.

РАЗДЕЛ II

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ И ПРОФЕСИОНАЛНА ТАЙНА

Член 54

Професионална тайна

1. Държавите-членки предвиждат всички лица, които работят или са работили за компетентните органи, както и одиторите или експертите, действащи от името на компетентните органи, да бъдат обвързани със задължението да опазват професионалната тайна.

Никаква поверителна информация, която са получили при изпълнение на служебните си задължения, не може да се предоставя на други лица или органи, освен в резюмирана или обобщена форма, така че да не могат да се идентифицират отделните кредитни институции, с изключение на случаите, за които се прилагат наказателноправни разпоредби.

Независимо от това когато кредитната институция е обявена в несъстоятелност или е в производство по принудителна ликвидация, поверителната информация, която не се отнася до трети страни, участващи в усилията за оздравяване на тази кредитна институция, може да се разкрива при граждански или търговски съдебни дела.

2. Параграф 1 не възпрепятства компетентните органи от различните държави-членки да обменят информация или да предават информация на ЕБО в съответствие с настоящата директива, с Регламент [да се впише от Службата за публикации], с други директиви, приложими по отношение на кредитните институции, както и с членове 31 и 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. По отношение на тази информация се прилагат условията за опазване на професионалната тайна, определени в параграф 1.
3. Параграф 1 не възпрепятства компетентните органи да публикуват резултатите от тестовите за устойчивост, извършвани съгласно член 97 или член 32 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, и да ги предават на ЕБО, който от своя страна публикува резултатите от тестовите за устойчивост на равнище ЕС.

Член 55

Използване на поверителна информация

Компетентните органи, които получават поверителна информация по член 54, могат да я използват само в процеса на изпълнение на служебните си задължения и само за някоя от следните цели:

- а) за да проверят дали са спазени условията за лицензиране и осъществяване на дейност като кредитна институция и за да се улесни наблюдението на неконсолидирана или консолидирана основа върху извършването на такава дейност, особено във връзка с наблюдението на ликвидността, платежоспособността, големите експозиции, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол;
- б) за налагане на санкции;
- в) при обжалване на решение на компетентния орган, включително по съдебен ред съгласно член 71;
- г) при съдебни производства, които са започнати съгласно специалните разпоредби, предвидени в законодателството на Съюза в областта на кредитните институции.

Член 56

Споразумения за сътрудничество

Държавите-членки и ЕБО (в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010) могат да сключват споразумения за сътрудничество, които предвиждат обмен на информация, с компетентните органи на трети държави или с органите или институциите на трети държави съгласно определението по член 57 и член 58, параграф 1 от настоящата директива само ако по отношение на разкриваната информация съществуват гаранции за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото равностойни на посочените в член 54, параграф 1 от настоящата директива. Този обмен на информация се извършва във връзка с изпълнението на надзорните задачи на тези органи или институции.

Когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да бъде разкрита без изричното съгласие на органите, които са я разкрили, и — при необходимост — единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Член 57

Обмен на информация в рамките на дадена държава-членка

Член 54, параграф 1 и член 55 не изключват обмена на информация в рамките на една държава-членка, когато в една държава-членка има два или повече компетентни органа, или между държавите-членки, между компетентните органи и посочените по-долу органи при изпълнението на надзорните им функции:

- а) органите, на които е възложено публичното задължение да упражняват надзор върху други финансови организации и върху застрахователните дружества, и органите, които отговарят за надзора върху финансовите пазари;
- б) органите, които участват в производства по ликвидация и несъстоятелност на кредитни институции и в други подобни производства;
- в) лицата, които отговарят за извършване на предвидените от закона одити на отчетите на кредитните институции и другите финансови институции.

Член 54, параграф 1 и член 55 не изключват разкриването пред органи, които управляват схеми за гарантиране на влогове, на информация, която е необходима за упражняването на техните функции.

И в двата случая по отношение на получената информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, посочени в член 54, параграф 1.

Член 58

Обмен на информация с надзорни органи

1. Независимо от членове от 54 до 56 държавите-членки могат да разрешават обмен на информация между компетентните органи и следните органи:
 - а) органите, които отговарят за надзора върху органите, участващи в производства по ликвидация и несъстоятелност на кредитни институции и други подобни производства;
 - б) органите, които отговарят за надзора върху лицата, натоварени с извършването на предвидените по закон одити на отчетите на застрахователните предприятия, кредитните институции, инвестиционните посредници и другите финансови институции.
2. В случаите по параграф 1 държавите-членки изискват изпълнението най-малко на следните условия:

- а) информацията се използва за изпълнение на надзорната функция, посочена в параграф 1;
- б) по отношение на получената в този контекст информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, посочени в член 54, параграф 1;
- в) когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да се разкрива без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и — при необходимост — единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Държавите-членки съобщават на ЕБО имената на органите, които могат да получат информацията съгласно параграфи 1 и 2.

3. Независимо от членове от 54 до 56, с цел укрепване на стабилността, в т.ч. почтеността, на финансовата система, държавите-членки могат да разрешават обмена на информация между компетентните органи и органите или институциите, които отговарят по закон за разкриването и разследването на нарушения в областта на търговското право.

В такива случаи държавите-членки изискват изпълнението най-малко на следните условия:

- а) информацията да е предназначена за изпълнението на задачите, посочени в първа алинея;
- б) по отношение на получената в този контекст информация да се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, посочени в член 54, параграф 1;
- в) когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да се разкрива без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и — при необходимост — единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

4. Когато в дадена държава-членка органите или институциите по параграф 1 изпълняват своите функции по разкриване и разследване с помощта (предвид на конкретната си компетентност) на лица, които са назначени за тази цел и не са заети в публичния сектор, възможността за обмен на информация по първа алинея може да се разшири, така че да обхване и тези лица при условията по втора алинея.
5. Държавите-членки съобщават на ЕБО имената или наименованията на органите, които могат да получават информация съгласно настоящия член.
6. С оглед изпълнението на параграф 4 органите по параграф 1 съобщават на компетентните органи, които са разкрили информацията, имената и точните задължения на лицата, на които ще бъде изпратена тази информация.

Предаване на информация по парични, системни и платежни въпроси

1. Нищо в настоящата глава не възпрепятства компетентните органи да предават информация на посочените по-долу органи с оглед на изпълнението на задачите им:
 - а) централните банки и други органи със сходна функция в качеството им на отговарящи за паричната политика органи — когато тази информация е необходима за изпълнението на съответните им задължения по закон, включително провеждането на паричната политика и свързаното с нея осигуряване на ликвидност, надзор върху платежните системи и системите за клиринг и сетълмент, както и поддържането на стабилността на финансовата система;
 - б) при необходимост — други публични органи, отговарящи за надзора върху платежните системи;
 - в) Европейския съвет за системен риск (ЕССР) — когато тази информация е от значение за упражняването на законоустановените му задължения по Регламент (ЕС) № 1092/2010³⁵.
2. Нищо в настоящата глава не възпрепятства посочените в първа алинея органи да предават на компетентните органи информацията, която може да им е необходима за целите на член 55.
3. По отношение на получената в този контекст информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, посочени в член 54, параграф 1.
4. При извънредна ситуация по смисъла на член 109, параграф 1 държавите-членки разрешават на компетентните органи да предоставят незабавно информация на централните банки, когато тази информация е от значение за изпълнението на техните задължения по закон, включително провеждането на паричната политика и свързаното с нея осигуряване на ликвидност, надзор върху платежните системи и системите за клиринг и сетълмент и поддържането на стабилността на финансовата система, както и на ЕССР, ако тази информация е от значение за изпълнението на неговите задължения по закон.

³⁵ Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск, ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.

Предаване на информация на други субекти

1. Независимо от разпоредбите на член 54, параграф 1 и член 55 държавите-членки могат въз основа на законови разпоредби да разрешават разкриването на определена информация на други ведомства от администрацията на сектор „Централно управление“, които отговарят за законодателството в областта на надзора върху кредитните институции, финансовите институции, инвестиционните посредници и застрахователните дружества, и на инспекторите, действащи от името на тези ведомства.

Въпреки това такова разкриване на информация може да бъде направено само когато е необходимо за целите на пруденциалния надзор.

При извънредна ситуация съгласно член 109, параграф 1 държавите-членки позволяват на компетентните органи да разкрият информация, която е от значение за посочените в първи параграф ведомства във всички заинтересовани държави-членки.

2. Държавите-членки разрешават разкриване на определена информация, свързана с пруденциалния надзор върху институциите, пред парламентарни анкетни комисии, сметни палати и други организации с функции по проследяване в дадена държава-членка при следните условия:
 - а) тези организации имат точно определен от националното законодателство мандат за разследване или подробно проучване на дейностите на органите, отговарящи за надзора върху институциите или за законодателството в областта на този надзор;
 - б) информацията е строго необходима за изпълнението на мандата по буква а);
 - в) за лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изискванията за поверителност съгласно националното законодателство, с които се гарантира, че информацията не се разкрива пред лица, които не са членове или служители на тези организации;
 - г) когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя може да бъде разкрита само с изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Доколкото всяко разкриване на информация, свързана с пруденциалния надзор, включва обработване на лични данни, горепосочените организации трябва да спазват националните разпоредби за прилагане на Директива 95/46/ЕО винаги когато обработват лични данни.

Член 61

Информация, получена при проверки на място

Държавите-членки гарантират, че информацията, получена съгласно член 52, параграф 4, член 54, параграф 2 и член 57, и информацията, получена чрез проверките на място по член 53, параграфи 1 и 2, не може никога да се разкрива в случаите по член 60 освен с изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, или на компетентните органи на държавата-членка, в която е била извършена проверката на място.

Член 62

Информация за услугите по клиринг и сетълмент

1. Нищо в настоящата глава не възпрепятства компетентните органи на държава-членка да предоставят информацията по членове от 54 до 56 на клирингова къща или на друга подобна призната съгласно националното законодателство институция за извършване на услуги по клиринг или сетълмент за един от пазарите на съответната държава-членка, ако те считат за необходимо да предоставят информацията, за да осигурят правилното функциониране на тези институции в случаите на неизпълнение или на възможно неизпълнение от страна на участници на пазара. По отношение на получената в този контекст информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, посочени в член 54, параграф 1.
2. Държавите-членки гарантират обаче, че информацията, получена съгласно член 54, параграф 2, не може да се разкрива при обстоятелствата по параграф 1 без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили.

РАЗДЕЛ III

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ЛИЦАТА, ОТГОВАРЯЩИ ЗА ПРЕДВИДЕНИЯ ПО ЗАКОН ОДИТ НА ГОДИШНИТЕ И КОНСОЛИДИРАНИТЕ ОТЧЕТИ

Член 63

Задължения на лицата, отговарящи за предвидения по закон одит на годишните и консолидираните отчети

1. Държавите-членки предвиждат най-малко всяко лице, което е одобрено по смисъла на Директива 2006/43/ЕО³⁶ и което изпълнява в дадена институция

³⁶ Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87).

задачата, посочена в член 51 от Директива 78/660/ЕИО³⁷, член 37 от Директива 83/349/ЕИО³⁸ или член 73 от Директива 2009/65/ЕИО, или друга предвидена в закон задача, да има задължението да уведомява незабавно компетентните органи за всеки факт или решение във връзка с тази институция, които му станат известни при изпълнение на задачата му и които:

- а) представляват съществено нарушение на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, в които са определени условията за издаване на лиценз или с които специално се урежда извършването на дейност от институциите;
- б) засягат непрекъснатостта на функционирането на институцията;
- в) водят до отказ от заверяване на отчетите или до изразяване на резерви в това отношение.

Държавите-членки гарантират най-малкото, че това лице има и задължението да съобщава за всеки факт или решение, които са му станали известни при изпълнение на задачата по първа алинея в предприятие, намиращо се чрез отношение на контрол в тесни връзки с институцията, в която то изпълнява тази задача.

2. Добросъвестното разкриване пред компетентните органи от страна на лицата, одобрени по смисъла на Директива 2006/43/ЕО, на факт или решение по параграф 1 не представлява нарушение на никое ограничение върху разкриването на информация, наложено по силата на договор или закона, подзаконова или административна разпоредба и от тези лица не се търси отговорност.

РАЗДЕЛ IV

НАДЗОРНИ ПРАВОМОЩИЯ, ПРАВОМОЩИЯ ЗА НАЛАГАНЕ НА НАКАЗАНИЯ И ПРАВО НА ОБЖАЛВАНЕ

Член 64

Надзорни правомощия

За целите на член 99 и прилагането на Регламент [да се впише от Службата за публикации] компетентните органи разполагат най-малко със следните правомощия:

³⁷ Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 година, приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества, ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр.11.

³⁸ Седма директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г. приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно консолидираните счетоводни отчети, ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.

- а) да изискват от институциите да притежават собствен капитал в конкретен размер във връзка с рисковете и елементите им, които не са обхванати от член 1 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], както е определено от компетентните органи съгласно член 98;
- б) да изискват усъвършенстване на правилата, процедурите, механизмите и стратегиите, прилагани с цел спазване на членове 72—74;
- в) да изискват от институциите да следват определена политика за провизиране или третиране на активите чрез изискванията за собствения капитал;
- г) да ограничават дейността, операциите или мрежата на институциите или да изискват прехвърляне на дейности, които създават прекомерен риск за стабилността на институцията;
- д) да изискват редуциране на риска, който е присъщ на дейността, продуктите и системите на институциите;
- е) да изискват от институциите да ограничат променливите възнаграждения като процент от нетните доходи, когато това е несъвместимо с поддържането на стабилна капиталова база;
- ж) да изискват от институциите да използват нетната си печалба за увеличаване на собствения си капитал, в т.ч. чрез налагане на ограничение или забрана върху разпределянето на печалбата на акционерите или съдружниците в институцията;
- з) да налагат изисквания за допълнително или по-често представяне на информация, в т.ч. за капиталовата адекватност и ликвидността;
- и) да налагат ограничения за падежните несъответствия между активите и пасивите;
- й) да забраняват изплащането или разпределянето на дивиденди или лихви по инструментите, влизащи в състава на допълнителния собствен капитал от първи ред.

Член 65

Наказания

1. Държавите-членки предвиждат съответните им компетентни органи да могат да налагат целесъобразни административни наказания и мерки, когато не са спазени разпоредбите на Регламент [да се впише от Службата за публикации] или националните разпоредби, приети в изпълнение на настоящата директива; държавите-членки гарантират, че тези наказания и мерки действително се прилагат. Наказанията и мерките трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
2. Държавите-членки гарантират, че когато задълженията се прилагат за институциите, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена

дейност и холдингите със смесена дейност, при нарушение наказанията могат да бъдат налагани на членовете на управителния орган и на всички други физически лица, които носят отговорност за нарушението съгласно националното законодателство.

3. На компетентните органи се предоставят всички правомощия за осъществяването на надзор и разследвания, които са им необходими, за да изпълняват функциите си. За да упражняват правомощията си за налагане на наказания, компетентните органи си сътрудничат тясно с цел да се гарантира, че съответните наказания или мерки осигуряват желанния резултат, и съгласуват действията си при презгранични случаи.

Член 66

Изисквания за издаване на лиценз и изисквания във връзка с придобиването на квалифицирано дялово участие

1. Настоящият член се прилага за:
 - а) извършването на дейност по привличане на влогове или други възстановими средства от населението от лице, което не е кредитна институция, в нарушение на член 3;
 - б) започването на дейност като кредитна институция без получен лиценз в нарушение на член 9;
 - в) прякото или непрякото придобиване на квалифицирано дялово участие в кредитна институция или прякото или непрякото увеличение на такова квалифицирано дялово участие, в резултат на което делът на правата на глас или на притежавания капитал би достигнал или надвишил 20 %, 30 % или 50 % или кредитната институция би станала тяхно дъщерно предприятие (наричано по-долу „планирано придобиване“), без да са били уведомени писмено компетентните органи по отношение на кредитната институция, в която съответните лица искат да придобият или увеличат квалифицирано дялово участие — в нарушение на член 22, параграф 1;
 - г) прякото или непрякото прехвърляне на квалифицирано дялово участие в кредитна институция или намаление на квалифицирано дялово участие, в резултат на което делът на правата на глас или на притежавания капитал би спаднал под 20 %, 30 % или 50 % или кредитната институция вече не би била дъщерно предприятие, без да са били уведомени писмено компетентните органи — в нарушение на член 25.
2. Държавите-членки гарантират, че в случаите по параграф 1 административните наказания и мерки, които може да бъдат наложени, включват най-малко следното:
 - а) изявление, което се отправя към обществеността и в което се посочва отговорното физическо или юридическо лице и естеството на нарушението;

- б) разпореждане, с което от отговорното физическо или юридическо лице се изисква да прекрати нарушението и да не извършва повторно нарушение;
- в) за нарушения на юридически лица: имуществена административна санкция в размер до 10 % от общия годишен оборот на предприятието за предходната стопанска година; когато предприятието е дъщерно предприятие на предприятие майка, за общ годишен оборот се приема общият годишен оборот съгласно консолидирания отчет на първостепенното предприятие майка за предходната стопанска година;
- г) за нарушения на физически лица: глоба в размер до EUR 5 000 000 или — в държавите-членки, в които еврото не е официална парична единица — равностойността в националната парична единица към датата на приемане на настоящата директива;
- д) глоби или имуществени административни санкции в размер до удвоения размер на ползата, извлечена вследствие на нарушението, когато размерът на тази полза може да бъде определен.

Член 67

Други разпоредби

1. Настоящият член се прилага във всички посочени случаи:

- а) институция е получила лиценз чрез представяне на невярна информация или с други неправомерни средства — в нарушение на член 18, буква б);
- б) институция, която е узнала за придобиването или за прехвърлянето на дялови участия в капитала им, в резултат на което съответните дялови участия надхвърлят или спадат под един от праговете по член 22, параграф 1 и член 25, не е информирала компетентните органи за тези придобивания или прехвърляния — в нарушение на член 26, параграф 1, първа алинея;
- в) институция, чиито ценни книжа са допуснати за търговия на регулиран пазар, както е посочено в списъка, който ще бъде публикуван от ЕОЦКП съгласно член 47 от Директива 2004/39/ЕО, не уведомява поне веднъж годишно компетентните органи за имената на акционерите и съдружниците, притежаващи квалифицирани дялови участия и за размерите на тези участия — в нарушение на член 26, параграф 1, втора алинея;
- г) институция не разполага с правила за управление, изисквани от компетентните органи съгласно националните разпоредби за прилагане на член 73;
- д) институция не представя информация на компетентните органи във връзка със задължението за спазване на изискванията за собствен капитал по член 87 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], както се изисква в член 95, параграф 1, първа алинея от същия регламент;

- е) институция не представя на компетентните органи данните във връзка с капиталовите изисквания, както се изисква в член 96 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
- ж) институция не представя информация на компетентните органи за голяма експозиция съгласно член 383, параграф 1 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
- з) институция не представя на компетентните органи информация за ликвидността, както се изисква в член 403, параграфи 1 и 2 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
- и) институция не представя информация на компетентните органи за коефициента на ливъридж, както се изисква в член 417, параграф 1 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
- й) институция не поддържа постоянно ликвидните активи, изисквани по член 401 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
- к) институция има експозиция, надхвърляща максималните размери по член 384 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
- л) институция е изложена на кредитен риск във връзка със секюритизираща позиция, без да отговаря на условията по член 394 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
- м) институция не разкрива информацията, изисквана по член 418, параграфи 1—3 или член 436, параграф 1 от Регламент [да се впише от Службата за публикации].

2. Без да се засягат надзорните правомощия на компетентните органи съгласно член 64, държавите-членки гарантират, че в случаите по параграф 1 възможните административни наказания и мерки включват най-малко следното:

- а) изявление, което се отправя към обществеността и в което се посочва отговорното физическо или юридическо лице и естеството на нарушението;
- б) разпореждане, с което се изисква физическото или юридическото лице да прекрати нарушението и да не извършва повторно нарушение;
- в) за институции — отнемане на лиценза на институцията съгласно член 18;
- г) временна забрана за член на управителния орган на институцията или за всяко друго считано за носещо отговорност физическо лице да заема длъжности в институции;
- д) за юридически лица: имуществена административна санкция в размер до 10 % от общия годишен оборот на юридическото лице за предходната стопанска година; когато юридическото лице е дъщерно предприятие на предприятие майка, за общ годишен оборот се приема общият годишен

оборот съгласно консолидирания отчет на първостепенното предприятие майка за предходната стопанска година;

- е) за физически лица: глоба в размер до 5 000 000 EUR или — в държавите-членки, в които еврото не е официална парична единица — равностойността в националната парична единица към датата на влизане в сила на настоящата директива.
- ж) глоби или имуществени административни санкции в размер до удвоения размер на реализираната печалба или нереализираната загуба вследствие на нарушението, когато размерът им може да бъде определен.

Член 68

Публично оповестяване на наказанията

Държавите-членки гарантират, че компетентните органи своевременно оповестяват публично всяко наказание или мярка, наложено (или наложена) за нарушение на разпоредбите на Регламент [да се впише от Службата за публикации] или на националните разпоредби, приети в изпълнение на настоящата директива, като съобщават вида и естеството на нарушението и имената или наименованията на нарушителите, освен ако това оповестяване би застрашило сериозно стабилността на финансовите пазари. Когато оповестяването би довело до непропорционално големи вреди за съответните страни компетентните органи публично оповестяват наказанията, без да съобщават имената или наименованията на нарушителите.

Член 69

Ефективно налагане на наказанията и упражняване на правомощията за налагане на наказания от страна на компетентните органи

1. Държавите-членки гарантират, че при определянето на вида административно наказание или мярка и на размера на глобата или имуществената административна санкция компетентните органи отчитат всички уместни обстоятелства, в т.ч.:
 - а) тежестта и продължителността на нарушението;
 - б) равнището на отговорност на отговорното физическо или юридическо лице;
 - в) финансовата мощ на отговорното физическо или юридическо лице, определена според общия оборот на отговорното юридическо лице или годишния доход на отговорното физическото лице;
 - г) величината на реализираната печалба или нереализираната загуба от отговорното физическо или юридическо лице, когато размерът им може да бъде определен;

- д) загубите, произтекли за трети страни в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;
 - е) равнището на съдействие, което отговорното физическо или юридическо лице оказва на компетентния орган;
 - ж) предходни нарушения на отговорното физическо или юридическо лице.
2. ЕБО издава насоки за компетентните органи съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 относно видовете административни мерки и наказания и размерите на глобите или имуществените административни санкции.

Член 70

Сигнализиране за нарушения

1. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи създават ефективни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали до компетентните органи за нарушения на разпоредбите на Регламент [да се впише от Службата за публикации] или на националните разпоредби за прилагане на настоящата директива.
2. Механизмите по параграф 1 включват най-малко:
- а) специални процедури за приемането на сигнали за нарушения и за предприемане на действия по тях;
 - б) подходяща защита за служителите на институции, които сигнализират за нарушения в рамките на институцията;
 - в) защита на личните данни на лицето, което подава сигнал за нарушение, и на физическото лице, за което се предполага че е отговорно за нарушението, в съответствие с принципите на Директива 95/46/ЕО.
3. Държавите-членки задължават институциите да имат въведени подходящи процедури, за да могат служителите им да сигнализират по определен ред в рамките на институцията за нарушения.

Член 71

Право на обжалване

Държавите-членки гарантират, че решенията и мерките, които са взети съгласно законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети съгласно настоящата директива или Регламент [да се впише от Службата за публикации], могат да бъдат обжалвани. Същото се отнася и за случаите, когато не е взето решение по заявление за издаване на лиценз, което съдържа цялата изисквана информация в съответствие с действащите разпоредби, в срок от шест месеца от подаването му.

Глава 2

Процедури за преглед

РАЗДЕЛ I

ПРОЦЕДУРА ЗА ОЦЕНКА НА ВЪТРЕШНАТА КАПИТАЛОВА АДЕКВАТНОСТ

Член 72

Вътрешен капитал

Институциите трябва да имат надеждни, ефективни и цялостни стратегии и процедури за постоянно оценяване и поддържане на размера, видовете и разпределението на вътрешния капитал, който считат за адекватен за покриване на рисковете със съответния характер и степен, на които са или могат да бъдат изложени.

Тези стратегии и процедури трябва да бъдат подлагани на редовен вътрешен преглед, за да се гарантира, че ще останат всеобхватни и пропорционални на характера, мащаба и сложността на дейностите на съответната институция.

РАЗДЕЛ II

ПРАВИЛА, ПРОЦЕДУРИ И МЕХАНИЗМИ НА ИНСТИТУЦИИТЕ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ОБЩИ ПРИНЦИПИ

Член 73

Процедури и механизми за вътрешен контрол

1. Компетентните органи изискват от всяка институция да разполага с надеждни правила за управление, включващи ясна организационна структура с точно определени, прозрачни и последователни нива на отговорностите, ефективни процедури за установяване, управление, наблюдение и сигнализиране за рисковете, на които тя е изложена или може да бъде изложена, адекватни механизми за вътрешен контрол, включващи разумни административни и счетоводни процедури, и политика и практики за възнагражденията, които са съобразени с разумното и ефективно управление на риска и го насърчават.
2. Правилата, процедурите и механизмите по параграф 1 трябва да бъдат всеобхватни и пропорционални на характера, мащаба и сложността на

дейността на институцията. Трябва да се отчитат техническите критерии, определени в подраздели 2 и 3.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на правилата, процедурите и механизмите по параграф 1 в съответствие с принципите на пропорционалност и всеобхватност, предвидени в параграф 2.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО предоставя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2015 г.

Член 74

Надзор върху политиката за възнагражденията

1. Компетентните органи използват информацията, събрана в съответствие с критериите за разкриване на информация по член 435, параграф 1 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], с цел сравняване на тенденциите и практиките за възнагражденията. Компетентните органи предоставят тази информация на ЕБО.
2. ЕБО издава насоки за провеждането на разумна политика за възнагражденията, които трябва да бъдат съобразени с принципите по член 88. Насоките отразяват принципите за провеждане на разумна политика за възнагражденията, посочени в Препоръката на Комисията от 30 април 2009 г. относно политиката за възнагражденията в сектора на финансовите услуги³⁹.

ЕОЦКП си сътрудничи тясно с ЕБО при разработването на насоки за политиката за възнагражденията за категориите служители, участващи в извършването на инвестиционни услуги и дейности по смисъла на член 4, параграф 1, точка 2 от Директива 2004/39/ЕО.

ЕБО използва информацията, получена от компетентните органи съгласно параграф 3, за сравняване на тенденциите и практиките за възнагражденията на равнището на Съюза.

3. Компетентните органи събират информация за броя на лицата във всяка институция, получаващи възнаграждения в размер най-малко 1 милион EUR, включително информация за съответната сфера на дейност и основните елементи на заплатата, премиите, дългосрочните ползи и пенсионните вноски. Тази информация се изпраща на ЕБО, който я оповестява в обобщен вид за всички изпращащи държави-членки с общ начин на представяне. ЕБО може да разработи насоки за улесняване на изпълнението на настоящия параграф и за осигуряване на съгласуваност на събираната информация.

³⁹ C(2009) 3159.

ПОДРАЗДЕЛ 2

ТЕХНИЧЕСКИ КРИТЕРИИ ЗА ОРГАНИЗАЦИЯ И ТРЕТИРАНЕ НА РИСКОВЕТЕ

Член 75

Третиране на рисковете

1. Компетентните органи гарантират, че управителният орган одобрява и периодично анализира стратегиите и политиката за поемане, управление, наблюдение и редуциране на рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена институцията, включително рисковете, породени от макроикономическата среда, в която институцията действа при съответната фаза на икономическия цикъл.
2. Компетентните органи гарантират, че управителният орган в контролната си функция отделя достатъчно време за разглеждане на въпросите, свързани с риска.
3. Компетентните органи гарантират, че всяка институция създава комитет по риска, съставен от членовете на управителния орган, които нямат изпълнителни функции в съответната институция. Членовете на комитета по риска трябва да имат подходящи знания, умения и експертен опит, за да разбират напълно и да наблюдават стратегията за риска и склонността към поемане на риск от институцията.

Комитетът по риска съветва управителния орган в контролната му функция във връзка с текущата и бъдещата цялостна стратегия за риска и склонността към поемане на риск на институцията и го подпомага при надзора върху изпълнението на тази стратегия.

Компетентните органи могат да разрешат на дадена институция да не създава отделен комитет по риска, като отчитат характера, мащаба и сложността на дейността на кредитната институция.

4. Компетентните органи гарантират, че комитетът по риска или — когато такъв комитет не е създаден — управителният орган в контролната си функция редовно обменя информация със звеното за управление на риска на институцията и при необходимост може да получава консултации от външни експерти.

Комитетът по риска или — когато такъв комитет не е създаден — управителният орган в контролната си функция определя характера, обема, формата и честотата на информацията за риска, която трябва да получава от висшето ръководство.

5. Компетентните органи гарантират, че институциите имат звено за управление на риска, което е независимо от оперативните и управленските звена и което има достатъчни правомощия, ранг, ресурси и достъп до управителния орган.

Звеното за управление на риска отговаря за установяване, измерване и докладване за рисковите експозиции. Звеното за управление на риска трябва да участва активно в разработването на стратегията за риска на институцията и във вземането на всички съществени решения, свързани с управлението на риска. Звеното за управление на риска трябва да може да представи пълен обзор на всички рискове за институцията.

Звеното за управление на риска трябва при необходимост да може да докладва пряко на управителния орган в контролната му функция, независимо от висшето ръководство.

Началникът на звеното за управление на риска е независим изпълнителен член на висшето ръководство с ясно определена отговорност за звеното за управление на риска. Когато характерът, мащабът и сложността на дейностите на институцията не оправдават наличието на специално назначено лице, друг член на висшето ръководство в институцията може да изпълнява тази функция, при условие че няма конфликт на интереси.

Началникът на звеното за управление на риска не може да бъде отстранен без предварително одобрение от управителния орган в контролната му функция и трябва да има възможност при необходимост пряко да се обърне към управителния орган в контролната му функция.

Член 76

Вътрешни подходи за изчисляване на изискванията за собствен капитал

1. Компетентните органи гарантират, че институциите предприемат целесъобразни действия за разработване на вътрешни подходи въз основа на оценки, с чиято помощ да изчисляват изискванията за собствен капитал за кредитен риск, когато експозициите им са значими в абсолютно изражение и същевременно те имат голям брой значими контрагенти.
2. Компетентните органи гарантират, че институциите предприемат целесъобразни действия за разработване и използване на вътрешни подходи за изчисляване на изискванията за собствен капитал за специфичния риск, свързан с дълговите инструменти в търговския портфейл, както и вътрешни модели за изчисляване на изискванията за собствен капитал за риска от неизпълнение и миграция, когато техните експозиции към специфичния риск са значими в абсолютно изражение и когато тези институции имат голям брой значими позиции в дългови инструменти от различни емитенти.
3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за по-конкретно определяне на понятието „значими в абсолютно изражение експозиции“, посочено в параграфи 1 и 2, и на праговете, при чието надхвърляне броят на контрагентите и позициите в дългови инструменти от различни емитенти се смята за значим. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в член 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 77

Кредитен риск и риск от контрагента

Компетентните органи гарантират следното:

- а) Отпускането на кредити се основава на разумни и ясно определени критерии. Процедурата за одобряване, изменение, подновяване и рефинансиране на кредити е ясно определена;
- б) Институциите имат вътрешни методологии, които им дават възможност да оценяват кредитния риск от експозициите към индивидуални кредитополучатели, по ценни книжа или към контрагенти, както и кредитния риск за целия портфейл. По-специално, вътрешните методологии не трябва да се основават единствено или механично на оценките на външни агенции. Когато изискванията за собствен капитал се основават на оценка от агенция за външна кредитна оценка (АВКО) или на факта, че за дадена експозиция не е определена оценка, институциите използват собствени методологии, за да преценят доколко целесъобразна е категоризацията на кредитните рискове, включена в изискванията за собствен капитал, и отчитат резултата при разпределението на вътрешния си капитал;
- в) Непрекъснатото администриране и наблюдение на различните портфейли и експозиции на институциите, свързани с кредитен риск, включително за установяване и управление на проблемните кредити и за извършване на адекватни корекции на стойността и заделяне на провизии, се извършва посредством ефективни системи;
- г) Диверсификацията на кредитните портфейли съответства на целевите пазари на институцията и на цялостната ѝ кредитна стратегия.

Член 78

Остатъчен риск

Компетентните органи гарантират, че рискът признатите техники за редуциране на кредитния риск, използвани от институцията, да се окажат по-неефективни от очакваното се отчита и контролира чрез писмени правила и процедури.

Член 79

Риск от концентрация

Компетентните органи гарантират, че рискът от концентрация, произтичащ от експозиции към контрагенти, в т.ч. към централни контрагенти, групи от свързани

контрагенти и контрагенти от един и същ икономически сектор или географски регион или занимаващи се с една и съща дейност или стоки, както и прилагането на техники за редуциране на кредитния риск, в т.ч. специално рисковете, свързани с големи косвени кредитни експозиции (например, към един емитент на обезпечения), се отчита и контролира чрез писмени правила и процедури.

Член 80

Секюритизационен риск

1. Компетентните органи гарантират, че рисковете, произтичащи от трансакции за секюритизация, по отношение на които кредитните институции се явяват инвеститори, инициатори или спонсори, включително рискове, свързани с репутацията (каквито възникват във връзка със сложни структури или продукти), се оценяват и отчитат чрез подходящи правила и процедури, така че да се гарантира, че икономическата същност на трансакцията се отразява изцяло при оценяването на риска и вземането на управленски решения.
2. Компетентните органи гарантират, че институциите, които са инициатори на револвиращи секюритизационни трансакции, съдържащи клаузи за предсрочно погасяване, трябва да имат готови планове във връзка с ликвидността за отчитане на ефекта както от планираното погасяване, така и от предсрочното погасяване.

Член 81

Пазарен риск

1. Компетентните органи гарантират, че се прилагат политики и процедури за измерване и управление на всички значими източници и ефекти на пазарните рискове.
2. Компетентните органи гарантират, че когато късата позиция е с падеж преди дългата позиция, институциите вземат мерки и срещу риска от недостиг на ликвидни средства.
3. Вътрешният капитал трябва да бъде адекватен за покриване на значимите пазарни рискове, за които не се прилага изискване за собствения капитал.

Институциите, които при изчисляването на изискванията за собствен капитал за позиционен риск съгласно трета част, дял IV, глава 2 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], са нетирали позициите си в една или повече ценни книги, съставляващи борсов индекс, срещу една или повече позиции в обвързан с борсов индекс фючърс или друг обвързан с борсов индекс продукт, трябва да имат адекватен вътрешен капитал, за да покрият базовия риск от загуба, която може да се получи при несъответствие между изменението на стойността на фючърса или на съответния друг продукт и изменението на стойността на съставляващите индекса ценни книжа; институциите имат това задължение и когато държат противоположни позиции

по обвързани с борсов индекс фючърси, които не са идентични по отношение на своя падеж или на състава си, или на двете.

Когато използват третирането по член 334 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], институциите трябва да притежават достатъчен вътрешен капитал за покриване на риска от загуба, съществуващ между момента на първоначалното поемане на задължението и следващия работен ден.

Член 82

Лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл

Компетентните органи гарантират, че институциите внедряват системи за оценка и управление на рисковете, произтичащи от потенциални промени в лихвените проценти, които засягат нетърговските дейности на институцията.

Член 83

Операционен риск

1. Компетентните органи гарантират, че институциите прилагат политики и процедури за оценка и управление на експозициите към операционен риск, включително за рядко възникващи събития с голямо въздействие. Институциите определят какво е операционен риск за целите на тези политики и процедури.
2. Компетентните органи гарантират, че институциите имат планове за действие при непредвидени обстоятелства и за осигуряване на непрекъснатост на дейността, които да гарантират способността на всяка институция за извършване на непрекъсната дейност и да ограничават загубите в случай на сериозен срив на дейността.

Член 84

Ликвиден риск

1. Компетентните органи гарантират, че институциите имат устойчиви стратегии, политики, процедури и системи за установяването, измерването, управлението и наблюдението на ликвидния риск през подходящи периоди с различна продължителност, включително периоди от един ден, за да се гарантира, че институциите поддържат адекватно равнище на ликвидни маржове. Тези стратегии, политики, процедури и системи се разработват специално в зависимост от сферите на дейност, валутите, клоновете и правните субекти и включват подходящи механизми за разпределение на разходите, печалбите и рисковете, свързани с ликвидността.
2. Посочените в параграф 1 стратегии, политики, процедури и системи трябва да съответстват на сложността, рисковия профил, мащаба на дейност на

институцията и толерантността към риск, определена от управителния орган, и да отразяват значението на институцията във всяка държава-членка, в която тя извършва дейност. Институциите декларират толерантността си към риск за всички съответни сфери на дейност.

3. Компетентните органи гарантират, че институциите разработват методологии за установяването, измерването, управлението и наблюдението на позициите, свързани с финансиране. Тези методологии обхващат текущите и прогнозираните значими парични потоци във и произтичащи от активи, пасиви и задбалансови позиции, включително условни пасиви, и възможния ефект от риска, свързан с репутацията.
4. Компетентните органи гарантират, че институциите разграничават, особено при извънредни ситуации, активите, предоставени като обезпечение, и свободните от тежести активи, които са винаги достъпни. Те също така отчитат кой субект държи активите, в коя държава активите са законно регистрирани — в регистър или по сметка — и доколко приемливи са те; компетентните органи контролират и начините за своевременно мобилизиране на активите.
5. Компетентните органи гарантират, че институциите вземат предвид и съществуващите законодателни, регулаторни и оперативни ограничения пред евентуалното прехвърляне на ликвидни средства и свободни от тежести активи между субекти както в рамките на Европейското икономическо пространство (ЕИП), така и извън него.
6. Компетентните органи гарантират, че институциите разглеждат възможността за използване на различни инструменти за редуциране на кредитния риск, включително система от лимити и ликвидни маржове, за да могат да устоят на различни кризисни ситуации, и за адекватно диверсифициране на структурата на финансиране и достъпа до източници на финансиране. Тези правила подлежат на редовен преглед.
7. Компетентните органи гарантират, че институциите разглеждат алтернативни сценарии по отношение на ликвидните си позиции и на редуциращите риска фактори, като допусканията, на които се основават решенията им по отношение на свързаните с финансирането позиции, подлежат на редовен преглед. В тази връзка алтернативните сценарии обхващат по-специално задбалансовите позиции и другите условни задължения, включително задълженията на дружествата със специална цел — секюритизация (ДСЦС), или на други субекти със специална цел, както е посочено в Регламент [да се впише от Службата за публикации], по отношение на които институцията действа като спонсор или предоставя значителна ликвидна подкрепа.
8. Компетентните органи гарантират, че институциите отчитат възможното въздействие на други алтернативни сценарии, свързани със самата институция или с пазара като цяло, както и комбинация от тях. Институциите вземат предвид периоди с различна продължителност и кризисни обстоятелства с различен интензитет.
9. Компетентните органи гарантират, че институциите приспособяват своите стратегии, вътрешни политики и лимити за ликвидния риск и разработват

ефективни планове за действие при непредвидени обстоятелства, като отчитат резултатите от алтернативните сценарии, посочени в параграф 7.

10. Компетентните органи гарантират, че институциите имат планове за възстановяване на ликвидността, в които се определят адекватни стратегии и целесъобразни мерки за изпълнението им, с цел преодоляване на евентуалния недостиг на ликвидни средства, в т.ч. по отношение на клоновете, открити в друга държава-членка. Тези планове подлежат на редовно тестване, актуализиране въз основа на резултатите от алтернативните сценарии по параграф 7, предаване на висшето ръководство и одобряване от него, така че вътрешните политики и процедури да могат да бъдат съответно приспособявани. Институциите предварително предприемат необходимите оперативни мерки, за да гарантират, че планове за възстановяване на ликвидността могат да бъдат незабавно изпълнени. За кредитните институции тези оперативни мерки включват държането на обезпечение, което може незабавно да се използва за получаване на финансиране от централната банка. Това включва при необходимост държането на обезпечение във валутата на друга държава-членка или на трета държава, към която кредитната институция има експозиции, и — когато е необходимо от оперативна гледна точка — на територията на приемаща държава-членка или трета държава, в чиято валута институцията има експозиции.

Член 85

Риск от прекомерен ливъридж

1. Компетентните органи гарантират, че в институциите са въведени политики и процедури за установяване, управление и наблюдение на риска от прекомерен ливъридж. Показателите за риска от прекомерен ливъридж включват коефициента на ливъридж, изчисляван съгласно член 416 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], и несъответствията между активите и задълженията.
2. Компетентните органи гарантират, че институциите вземат предпазни мерки за преодоляване на риска от прекомерен ливъридж, като надлежно отчитат възможното му нарастване поради намаление на собствения капитал на институцията в резултат на очаквани или понесени загуби, в зависимост от приложимите счетоводни правила. За тази цел институциите трябва да могат да устояват на различни кризисни ситуации, свързани с риска от прекомерен ливъридж.

ПОДРАЗДЕЛ 3

УПРАВЛЕНИЕ

Член 86

Правила за управлението

1. Държавите-членки гарантират, че управителният орган определя и осъществява надзор върху прилагането на правилата за управление, които осигуряват ефективно и предпазливо управление на институцията, включително разделението на функциите в организацията и предотвратяването на конфликти на интереси.

Тези правила отговарят на следните принципи:

- а) управителният орган носи цялата отговорност за институцията, в т.ч. за одобряването и контрола върху изпълнението на стратегическите цели, стратегията за риска и вътрешните правила за управление на институцията;
- б) управителният орган отговаря за упражняването на ефективен надзор върху висшето ръководство;
- в) председателят на управителния орган на институцията не упражнява едновременно функциите на главен изпълнителен директор в същата институция, освен ако това е обосновано и е одобрено от компетентните органи;

Компетентните органи гарантират, че управителният орган наблюдава и периодично оценява ефективността на правилата за управление на институцията и взема целесъобразни мерки за отстраняване на евентуалните пропуски.

2. Компетентните органи гарантират, че всяка институция създава комитет за подбор на кандидати, съставен от членове на управителния орган, които нямат изпълнителни функции в съответната институция.

Комитетът за подбор на кандидати изпълнява следните функции:

- а) набира и препоръчва за одобрение от страна на управителния орган в контролната му функция кандидати за попълване на свободните места в състава на управителния орган. В този процес комитетът за подбор на кандидати взема предвид баланса на знанията, уменията, разнообразието и опита на членовете на управителния орган, подготвя описание на функциите и изискванията за дадено назначение и изчислява времето, което се очаква да отделя бъдещият член на управителния орган;

- б) периодично прави анализ на структурата, размера, състава и резултатите от работата на управителния орган и отправя препоръки към управителния орган в контролната му функция за евентуални промени;
- в) периодично анализира знанията, уменията и опита на членовете на управителния орган поотделно и на управителния орган като цяло и предава резултатите на управителния орган в контролната му функция;
- г) периодично анализира политиката на управителния орган по подбор и назначаване на висши ръководни служители и отправя препоръки към него.

При изпълнението на задълженията си комитетът за подбор на кандидати трябва да може да използва всякакви ресурси, които счита за необходими, включително консултации с външни експерти, и за тази цел трябва да получава достатъчно финансиране от институцията.

Компетентните органи могат да разрешат на дадена институция да не създава отделен комитет за подбор на кандидати, като отчитат характера, мащаба и сложността на дейността на институцията.

Този параграф не се прилага когато съгласно националното законодателство управителният орган не разполага с компетентност в процеса по назначаване на своите членове.

Член 87

Управителен орган

1. Компетентните органи изискват всички членове на управителния орган на всяка институция винаги да имат достатъчно добра репутация, да притежават достатъчно знания, умения и опит и да посвещават достатъчно време за изпълнението на задълженията си. Членовете на управителния орган по-специално трябва да отговарят на следните изисквания:
 - а) Членовете на управителния орган посвещават достатъчно време за изпълнението на задълженията си в институцията. Те нямат право едновременно да заемат длъжности в повече от едно от следните съчетания:
 - i) една длъжност на изпълнителен директор и две длъжности на директор без изпълнителни функции;
 - ii) четири длъжности на директор без изпълнителни функции.

Длъжностите на изпълнителен директор и на директор без изпълнителни функции в една група се смятат за една директорска длъжност.

Компетентните органи могат да разрешат на даден член на управителния орган на институция да съчетава повече директорски длъжности от позволеното, ако това не му пречи да отделя достатъчно време за

изпълнението на задълженията си в институцията, като се отчитат конкретните обстоятелства и характерът, мащабът и сложността на дейността на институцията.

- б) Управителният орган трябва като цяло да притежава подходящи знания, умения и опит, за да може да разбира дейността на институцията, включително главните рискове.
 - в) Всеки член на управителния орган трябва да действа честно, почтено и независимо, за да може при необходимост ефективно да се противопоставя на решенията на висшето ръководство.
- 2. Компетентните органи изискват от институциите да отделят достатъчно човешки и финансови ресурси за въвеждане в работата и обучение на членовете на управителния орган.
 - 3. Компетентните органи изискват от институциите да отчитат разнообразието като един от критериите за подбор на членовете на управителния орган. По-специално, институциите трябва да въведат политика за насърчаване на половото, възрастовото, географското, образователното и професионалното разнообразие на управителния орган.
 - 4. Компетентните органи използват информацията, събрана в съответствие с критериите за разкриване на информация по член 422 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], с цел сравняване на практиките по отношение на разнообразието. Компетентните органи предоставят тази информация на ЕБО. ЕБО използва тази информация за сравняване на практиките по отношение на разнообразието на равнището на Съюза.
 - 5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:
 - а) понятието за посвещаване на достатъчно време от страна на член на управителния орган за изпълнението на задълженията му — според конкретните обстоятелства и характера, мащаба и сложността на дейността на институцията, които трябва да бъдат отчитани от компетентните органи, когато издават разрешение на даден член да съчетава повече директорски длъжности от позволеното съгласно параграф 1, буква а);
 - б) понятието за подходящи знания, умения и опит на управителния орган като цяло съгласно параграф 1, буква б);
 - в) понятията за честност, почтеност и независимост на мисленето по параграф 1, буква в), отнасящи се до членовете на управителния орган;
 - г) понятието за достатъчни човешки и финансови ресурси, отделяни за въвеждането в работата и обучението на членовете на управителния орган съгласно параграф 2;
 - д) понятието за разнообразие, което трябва да се отчита при подбора на членовете на управителния орган съгласно параграф 3.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО предоставя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до 31 декември 2015 г.

Член 88

Политика за възнагражденията

1. Прилагането на член 88, параграф 2 и членове 89—91 се осигурява от компетентните органи за институциите на равнище група, дружество майка и дъщерни дружества, включително тези, които са установени в офшорни финансови центрове.
2. Компетентните органи гарантират, че при разработване и прилагане на политиката за общите възнаграждения, включващи заплатите и пенсионните права по преценка на работодателя, за категориите персонал, включващи висшето ръководство, поемащите риск служители, служителите с функции, свързани с контрола, както и всеки служител, чието общо възнаграждение по размер е в същата категория възнаграждения като тези на висшето ръководство и поемащите риск служители, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия им профил, институциите съблюдават следните принципи по такъв начин и до такава степен, които са подходящи за техния размер и вътрешната им организация и за характера, обхвата и сложността на тяхната дейност:
 - а) политиката за възнагражденията съответства и насърчава разумното и ефективно управление на риска и не поощрява поемането на риск, който надвишава нивото на допустимия риск за институцията;
 - б) политиката за възнагражденията отговаря на стратегията за дейността, целите, ценностната система и дългосрочните интереси на институцията и включва мерки за предотвратяване на конфликтите на интереси;
 - в) управителният орган на институцията в контролната си функция приема и периодично подлага на преглед общите принципи на политиката за възнагражденията и отговоря за нейното изпълнение;
 - г) изпълнението на политиката за възнагражденията подлежи поне веднъж годишно на централен и независим вътрешен преглед за спазване на политиките и процедурите за възнагражденията, приети от управителния орган в контролната му функция;
 - д) служителите с контролни функции трябва да бъдат независими от стопанските единици, които контролират, да разполагат с подходящи правомощия и да получават възнаграждения съобразно степента на постигане на целите, свързани с техните функции, независимо от резултатите в стопанските дейности, които те контролират;

- е) възнагражденията на висшите служители, работещи в областта на управлението на риска и спазването на изискванията, се контролират пряко от комитета по възнагражденията, посочен в член 91, или — ако такъв комитет не е създаден — от управителния орган в контролната му функция.

Член 89

Институции, които получават държавна помощ

По отношение на институциите, които получават извънредна държавна помощ, освен принципите по член 88, параграф 2 се прилагат и следните принципи:

- а) променливото възнаграждение е строго ограничено като процент от нетните приходи, когато е несъвместимо с поддържането на стабилна капиталова база и навременното прекратяване на държавната помощ;
- б) съответните компетентни органи изискват от институциите да реструктурират възнагражденията по начин, който да е съобразен с необходимостта от стабилно управление на риска и дългосрочен растеж, включително при необходимост да въведат максимални размери за възнагражденията на лицата, които действително ръководят дейността на кредитната институция по смисъла на член 13, параграф 1;
- в) на лицата, които действително ръководят дейността на институцията по смисъла на член 13, параграф 1, не се плаща променливо възнаграждение, ако това не е обосновано.

Член 90

Променливи елементи на възнагражденията

1. По отношение на променливите елементи на възнагражденията освен принципите по член 88, параграф 2 се прилагат и следните принципи:
 - а) когато възнаграждението е обвързано с резултатите от дейността, неговият общ размер се основава на комбинация от оценките за резултатите на отделното лице и на съответната стопанска единица, както и на цялостните резултати на институцията, а при оценката на резултатите на отделното лице се вземат предвид финансови и нефинансови критерии;
 - б) оценката на резултатите се прави за период от няколко години, за да се гарантира, че оценяването се основава на дългосрочните резултати и че действителното заплащане за зависещите от резултатите елементи на възнаграждението обхваща период, отчитащ стопанския цикъл на кредитната институция, както и нейните стопански рискове;
 - в) общият размер на променливото възнаграждение не трябва да ограничава способността на институцията да укрепва своята капиталова база;

- г) гарантирано променливо възнаграждение се предоставя по изключение и единствено при назначаването на нови служители, а изплащането му се ограничава до първата година на работа;
- д) фиксираните и променливите елементи на общото възнаграждение са подходящо балансирани, като фиксираният елемент представлява достатъчно висок дял от общото възнаграждение, така че да позволява прилагането на напълно гъвкава политика за променливите елементи на възнаграждението, включително възможността да не се изплаща променлив елемент на възнаграждението;
- е) институциите определят подходящи съотношения между фиксирания и променливия елемент на общото възнаграждение;
- ж) плащанията, свързани с предсрочно прекратяване на договор, отразяват постигнатите с течение на времето резултати и са определени по такъв начин, че да не се възнаграждава неуспехът;
- з) измерването на резултатите от дейността, използвано за изчисляване на променливите елементи на възнаграждението или групите от променливи елементи, включва корекция за всички видове настоящи и бъдещи рискове и отчита разходите за капитал и изискваната ликвидност;
- и) при разпределението на променливите елементи на възнаграждението в рамките на кредитната институция се отчитат и всички видове настоящи и бъдещи рискове;
- й) съществена част от променливото възнаграждение, която при всички случаи е поне 50 % от него, включва следните елементи в подходящо съотношение:
 - i) акции или равностойни права на собственост в зависимост от правно-организационната форма на съответната институция, или свързани с акции инструменти, или равностойни непарични инструменти, в случай на институция, чиито ценни книжа не са допуснати до търговия на регулиран пазар;
 - ii) когато е подходящо — други инструменти по смисъла на член 49 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], които адекватно отразяват кредитното качество на институцията като действащо предприятие.

По отношение на инструментите по настоящата буква може да се прилага подходяща политика за неразпределяне, целяща постигане на съответствие между стимулите и дългосрочните интереси на институцията. Държавите-членки или техните компетентни органи могат да наложат ограничения по отношение на вида и формата на тези инструменти или да забранят определени инструменти при необходимост. Тази буква се прилага както за частта от променливия елемент на възнаграждението, чието разпределяне е отложено в съответствие с буква

к), така и за частта от променливия елемент на възнаграждението, чието разпределяне не е отложено;

- к) разпределянето на съществена част от променливия елемент на възнаграждението, която при всички случаи е поне 40 % от него, се отлага за срок, който е най-малко от три до 5 години и е надлежно съобразен с характера на дейността на институцията, нейните рискове и дейността на въпросния служител.

Възнаграждение, платимо при условията на отложено разпределение, се предоставя не по-бързо отколкото на пропорционален принцип. При променлив елемент на възнаграждението в особено голям размер изплащането на поне 60 % от сумата се отлага. Продължителността на срока за отлагане се определя според стопанския цикъл, характера на дейността на институцията, нейните рискове и дейността на въпросния служител;

- л) променливото възнаграждение, включително отложената му част, се изплаща или предоставя само ако това не застрашава устойчивостта на институцията като цяло в зависимост от финансовото ѝ състояние и ако е оправдано предвид на резултатите, постигнати от институцията, стопанската единица и съответното лице;

Без да се засягат общите принципи на националното договорно и трудово право, общият размер на променливите възнаграждения по принцип значително се съкращава при по-нисък или отрицателен финансов резултат на институцията, като това се отнася както за текущите възнаграждения, така и за намаленията на изплащаните заработени порано суми, в това число чрез мерки като удръжки и връщане на получени възнаграждения;

- м) пенсионната политика отговаря на стратегията за дейността, целите, ценностната система и дългосрочните интереси на кредитната институция;

Ако служителят напусне институцията преди пенсиониране, пенсионните права по преценка на работодателя се задържат от институцията под формата на посочените в буква й) инструменти за срок от 5 години. В случай че служителят достигне пенсионна възраст, пенсионните права по преценка на работодателя се изплащат на служителя под формата на посочените в буква й) инструменти, като разпределението се отлага за срок от пет години;

- н) служителите трябва да поемат задължение да не използват лични стратегии за хеджиране или за застраховане, свързано с възнагражденията или отговорността, с цел да намалят ефекта на отчитането на риска, заложено в договореностите за възнаграждението им;
- о) променливото възнаграждение не се изплаща посредством инструменти или методи, които улесняват неспазването на изискванията на настоящата директива или Регламент [да се впише от Службата за публикации];

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти по отношение на критериите за определяне на подходящите съотношения между фиксирания и променливия елемент на общия размер на възнагражденията, посочен в буква д), както и по отношение на категориите инструменти, които отговарят на условията по буква й), подточка ii).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2013 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 91

Комитет по възнагражденията

1. Компетентните органи гарантират, че институциите, които са значими от гледна точка на размера и вътрешната им организация, както и от гледна точка на характера, обхвата и сложността на тяхната дейност, създават комитет по възнагражденията. Съставът на комитета по възнагражденията се определя така, че да може да се произнася компетентно и независимо по политиката и практиките за възнагражденията, както и по създадените стимули за управление на риска, капитала и ликвидността.
2. Компетентните органи гарантират, че комитетът по възнагражденията отговаря за изготвянето на решения относно възнагражденията, включително решенията, които оказват влияние върху риска и управлението на риска на съответната кредитна институция и които трябва да бъдат взети от управителния орган в контролната му функция. Председателят и членовете на комитета по възнагражденията са членове на управителния орган, които нямат изпълнителни функции в съответната кредитна институция. При изготвянето на такива решения комитетът по възнагражденията отчита дългосрочните интереси на акционерите, инвеститорите и другите заинтересовани страни в институцията.

РАЗДЕЛ III

ПРОЦЕДУРИ ЗА НАДЗОРЕН ПРЕГЛЕД И ОЦЕНКА

Член 92

Надзорен преглед и надзорна оценка

1. Като отчитат техническите критерии по член 94, компетентните органи извършват преглед на правилата, стратегиите, процедурите и механизмите, въведени от институциите в изпълнение на настоящата директива и Регламент [да се впише от Службата за публикации], и оценяват рисковете, на които

институциите са или могат да бъдат изложени, и рисковете, които дадена институция създава за финансовата система, вземайки предвид критериите за идентифициране и измерване на системния риск съгласно член 23 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

2. Обхватът на прегледа и оценката по параграф 1 следва да покрива всички изисквания на настоящата директива.
3. Въз основа на прегледа и оценката по параграф 1 компетентните органи определят дали правилата, стратегиите, процедурите и механизмите, въведени от институциите, и собственият капитал, който те притежават, осигуряват стабилно управление и покритие на техните рискове.
4. Компетентните органи определят честотата и задълбочеността на прегледа и оценката по параграф 1, като имат предвид размера, системното значение, характера, мащаба и сложността на дейността на съответната институция и като отчитат принципа на пропорционалност. Резултатите от прегледа и оценката се актуализират най-малко веднъж годишно.

Член 93

Надзор върху финансовите холдинги със смесена дейност

1. Когато спрямо финансов холдинг със смесена дейност се прилагат равностойни разпоредби по настоящата директива и по Директива 2002/87/ЕО, по-специално по отношение на надзора въз основа на риска, консолидиращият надзорен орган може — след консултация с компетентните органи, отговарящи за надзора върху дъщерните предприятия — да прилага само разпоредбата на Директива 2002/87/ЕО спрямо този финансов холдинг със смесена дейност.
2. Когато спрямо финансов холдинг със смесена дейност се прилагат равностойни разпоредби по настоящата директива и по Директива 2009/138/ЕО, по-специално по отношение на надзора въз основа на риска, консолидиращият надзорен орган може — по споразумение с компетентния орган, отговарящ за надзора на групова основа в застрахователния сектор — да прилага спрямо този финансов холдинг със смесена дейност само разпоредбата на Директивата, отнасяща се до най-значимия финансов сектор съгласно определението по член 3, параграф 2 от Директива 2002/87/ЕО.
3. Консолидиращият надзорен орган информира ЕБО и Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППЕ), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010⁴⁰, за решенията, вземани съгласно параграфи 1 и 2.

⁴⁰ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията, ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48.

4. С помощта на Съвместния комитет по член 54 от съответните регламенти ЕБО, ЕОЗППЕ и ЕОЦКП разработват насоки, чиято цел е сближаване на надзорните практики, и в срок от три години от приемането на тези насоки разработват проекти на регулаторни технически стандарти.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010⁴¹.

Член 94

Технически критерии за надзорния преглед и надзорната оценка

1. Освен кредитния, пазарния и операционния риск прегледът и оценката, извършвани от компетентните органи в съответствие с член 92, обхващат всичко посочено по-долу:
- а) резултатите от тестовете за устойчивост, извършени от институциите, прилагащи вътрешнорейтингов подход;
 - б) излагането на риск от концентрация и управлението му от страна на институциите, в т.ч. спазването от тяхна страна на изискванията по четвърта част от Регламент [да се впише от Службата за публикации] и член 79 от настоящата директива;
 - в) надеждността, адекватността и начина на прилагане на политиката и процедурите, изпълнявани от институциите за управлението на остатъчния риск, свързан с използването на признати техники за редуциране на кредитния риск;
 - г) степента, в която собственият капитал, притежаван от дадена институция във връзка с активите, които е секюритизирала, е достатъчен предвид на икономическата същност на трансакцията, включително постигнатата степен на прехвърляне на риска;
 - д) експозицията към ликвиден риск, неговото измерване и управление от страна на институцията, включително разработването на анализи за алтернативни сценарии, управлението на редуциращите риска фактори (по-конкретно размера, състава и качеството на ликвидните маржове), както и ефективни планове за действие при непредвидени обстоятелства;
 - е) влиянието на ефектите на диверсификацията и как тези ефекти се отчитат от системата за измерване на риска;

⁴¹ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисия, ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.

- ж) резултатите от тестовете за устойчивост, извършвани от институциите по вътрешен модел с цел изчисляване на изискванията за собствен капитал за пазарния риск съгласно част трета, дял IV, глава 5 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
 - з) географското местонахождение на експозициите на институциите;
 - и) модела на стопанската дейност на институцията.
2. За целите на параграф 1, буква д) компетентните органи редовно извършват всеобхватна оценка на цялостното управление на ликвидния риск от страна на институциите и насърчават разработването на стабилни вътрешни методологии. При извършването на тези прегледи компетентните органи отчитат ролята на институциите на финансовите пазари. Компетентните органи във всяка държава-членка надлежно отчитат също така възможното въздействие на решенията си върху стабилността на финансовата система във всички останали засегнати държави-членки.
 3. Компетентните органи наблюдават всяка институция, за да установят дали е осигурила скрита подкрепа за секюритизация. Ако се установи, че дадена институция е предоставила скрита подкрепа в повече от един случай, компетентният орган взема целесъобразни мерки, отразяващи нарасналото очакване, че тя ще предоставя подкрепа на своята секюритизация в бъдеще, като по този начин няма да успее да постигне значително прехвърляне на риск.
 4. За целите на преценката, която трябва да бъде направена съгласно член 92, параграф 3 от настоящата директива, компетентните органи разглеждат въпроса дали корекциите на стойността за позициите/портфейлите в търговския портфейл, както е предвидено в член 100 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], дават възможност на институцията да продаде или хеджира позициите си в кратък срок, без да понесе съществени загуби при нормални пазарни условия.
 5. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се включва експозицията на институциите към лихвения риск, произтичащ от нетърговска дейност. Трябва да се изискват мерки за институциите, чиято икономическа стойност е спаднала с повече от 20 % от собствения им капитал в резултат на внезапна и неочаквана промяна на лихвените проценти, чийто размер следва да бъде определен от компетентните органи и да е еднакъв за всички институции.
 6. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се включва експозицията на институциите към риска от прекомерен ливъридж, който се изразява чрез показателите за прекомерен ливъридж, включващи коефициента на ливъридж, изчисляван съгласно член 416 от Регламент [да се впише от Службата за публикации]. Когато се определя адекватността на коефициента на ливъридж на институциите и адекватността на правилата, стратегиите, процедурите и механизмите, които институциите са въвели за управлението на риска от прекомерен ливъридж, компетентните органи могат да вземат предвид модела на стопанската дейност на тези институции.

7. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се включват правилата за управление на институциите, корпоративната им култура и ценности, както и способността на членовете на управителния им орган да изпълняват задълженията си. При извършването на прегледа и оценката компетентните органи преглеждат поне дневния ред и придружителните документи за заседанията на управителния орган и комитетите му, както и резултатите от вътрешното или външното оценяване на дейността на управителния орган.

Член 95

Прилагане на надзорни мерки за определена категория институции

1. Когато компетентните органи определят съгласно член 92, че определена категория институции е или може да бъде изложена на сходни рискове или създава сходни рискове за финансовата система, те могат да приложат разпоредбите на член 98 или 99 по подобен начин за тази категория институции.

Съответната категория институции може по-специално да бъде определена според критериите по член 94, параграф 1, букви з) и и).

2. Компетентните органи уведомяват ЕБО, когато прилагат разпоредбата на параграф 1. ЕБО наблюдава надзорните практики и издава насоки, с които определя какви мерки следва да бъдат вземани спрямо сходните рискове. Тези насоки се приемат съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 96

План за извършване на надзорни проверки

1. Компетентните органи приемат поне веднъж годишно план за извършване на надзорни проверки на поднадзорните си институции. В този план се взема предвид процедурата за надзорен преглед и оценка по член 92. Планът трябва да съдържа следните елементи:

- а) Сведения за начина, по който компетентните органи възнамеряват да изпълняват задачите си и да разпределят ресурсите си;
- б) Сведения за институциите, за които се планира да бъдат подложени на засилен надзор, и предвиждане на такъв надзор съгласно параграф 3;
- в) План за проверките на място в обектите на институцията, включително клоновете и дъщерните ѝ предприятия, установени в други държави-членки, съгласно членове 53, 114 и 116.

2. В плановете за извършване на надзорни проверки се включват следните институции:

- а) институциите, за които резултатите от тестовете за устойчивост по член 94, параграф 1, буква ж) и член 97 или резултатите от процедурата за надзорен преглед и оценка по член 92 показват значителни рискове за текущата им финансова стабилност или свидетелстват за неспазване на изискванията на настоящата директива и Регламент [да се впише от Службата за публикации];
 - б) институциите, които създават системен риск за финансовата система;
 - в) всяка друга институция, за която компетентните органи смятат, че е необходима проверка.
3. Когато това бъде счтено за целесъобразно съгласно член 92, при необходимост могат да бъдат предприети една или повече от следните мерки:
- а) увеличаване на броя или честотата на проверките на институцията на място;
 - б) осигуряване на постоянно присъствие на компетентния орган в институцията;
 - в) допълнително или по-често представяне на информация от страна на институцията;
 - г) извършване на допълнителни или по-чести прегледи на оперативните или стратегическите планове или планове за дейността на институцията;
 - д) извършване на тематични проверки за контрол на конкретни рискове, за които има вероятност да се реализират.

Член 97

Надзорни тестове за устойчивост

1. Компетентните органи извършват ежегодни надзорни тестове за устойчивост на поднадзорните си институции, когато процедурата за преглед и оценка по член 92 показва, че такива тестове са необходими, а тестовете за устойчивост, извършени по член 32 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, не са достатъчни за отчитането на резултатите от процедурата по член 92.
2. ЕБО издава насоки съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да гарантира, че компетентните органи използват общи методологии за извършването на ежегодните надзорни тестове за устойчивост.

Член 98

Текущ преглед на разрешението за използване на вътрешни подходи

1. Компетентните органи постоянно проверяват или преразглеждат най-малко веднъж на 3 години спазването на вътрешните подходи от страна на

институциите. Те обръщат особено внимание на промените в дейността на институцията и прилагането на тези подходи спрямо новите продукти.

2. По отношение на институциите, на които е било издадено разрешение да използват вътрешни подходи, компетентните органи анализират и преценяват по-специално дали институцията използва добре разработени и съвременни техники и практики.
3. Ако по отношение на вътрешен модел за пазарния риск са наблюдавани множество случаи на надхвърляне на стойността под риск по член 355 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], които показват, че моделът не е достатъчно точен, компетентните органи прекратяват разрешението за използване на вътрешния модел или налагат целесъобразни мерки, за да гарантират, че моделът ще бъде своевременно усъвършенстван.
4. Ако на дадена институция е разрешено да използва вътрешен подход, но този подход вече не отговаря на съответните изисквания, компетентните органи изискват от институцията да представи план за действие, с който да се гарантира, че изискванията ще бъдат спазени отново, и да определи срок за изпълнението му. Компетентните органи изискват от институцията да измени плана, ако има вероятност той да не доведе до пълно спазване на изискванията или ако срокът не е подходящ. Ако вероятността институцията да постигне отново спазване на изискванията в подходящ срок е малка, даденото ѝ разрешение да използва вътрешния подход се прекратява или се ограничава до областите, в които изискванията са спазени или в които в подходящ срок може да се постигне спазване на изискванията. Ако има вероятност неспазването на изискванията да доведе до неадекватен размер на собствения капитал, компетентните органи своевременно изискват осигуряване на допълнителен собствен капитал в съответстващ размер. Компетентните органи наблюдават изпълнението на плана и налагат целесъобразни наказания съгласно член 64, ако институцията съществено изостава от графика за изпълнението на плана.
5. За да насърчава съгласуваното прилагане на разумни вътрешни подходи в Съюза, ЕБО анализира тези подходи в различните институции, в т.ч. последователното прилагане на определението за неизпълнение и начина, по който тези институции третираят сходни рискове или експозиции.

ЕБО разработва насоки съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, в които се посочват препоръчителни подходи въз основа на анализа.

Компетентните органи се съобразяват с този анализ и тези препоръчителни подходи, когато преглеждат разрешенията за използване на вътрешни подходи, които са предоставили на институциите.

РАЗДЕЛ IV

НАДЗОРНИ МЕРКИ

Член 99

Надзорни мерки

1. Компетентните органи изискват от всяка институция да предприеме необходимите мерки на ранен етап за преодоляване на съответните проблеми при следните обстоятелства:
 - а) когато институцията не отговаря на изискванията на настоящата директива;
 - б) когато има вероятност институцията да наруши изискванията на настоящата директива.
2. За целите на параграф 1 компетентните органи разполагат с правомощията по член 64.

Член 100

Специални изисквания за собствен капитал

1. Специално изискване за собствен капитал във връзка с рискове, които не са обхванати от член 1 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], се налага от компетентните органи поне за институциите, които не отговарят на изискванията по членове 72—74 и член 382 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] или по отношение на които е направена отрицателна оценка по въпроса по член 92, параграф 3, ако е малко вероятно прилагането единствено на други мерки да подобри правилата, процедурите, механизмите и стратегиите в достатъчна степен в подходящ срок.
2. За да определят подходящия размер на собствения капитал въз основа на прегледа и оценката, извършени в съответствие с член 92, компетентните органи преценяват дали е необходимо да се наложи специално изискване за собствен капитал като допълнение към изискването за собствен капитал, за да се обхванат рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена институцията, като вземат предвид следното:
 - а) количествените и качествените аспекти на посочената в член 72 процедура на институцията за оценяване;
 - б) правилата, процедурите и механизмите на институциите по членове 73 и 74;
 - в) резултатите от прегледа и оценката, извършени в съответствие с член 92.

3. Когато съгласно член 367, параграф 5 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] дадена институция уведоми компетентния орган, че резултатите от теста за устойчивост по посочения член съществено надвишават изискването ѝ за собствен капитал за портфейла ѝ за корелационно търгуване, компетентните органи преценяват дали да наложат специално изискване за собствен капитал срещу портфейла за корелационно търгуване, за да покрият този излишък.

Член 101

Специални изисквания за публичното оповестяване

1. Държавите-членки предоставят на компетентните органи правомощията да изискват следното от институциите:
 - а) да публикуват информацията по осма част от Регламент [да се впише от Службата за публикации] повече от веднъж годишно и да определят срокове за публикуването ѝ;
 - б) да използват специални средства и места за публично оповестяване на информация, освен оповестяваната във финансовите отчети; Държавите-членки предоставят на компетентните органи правомощията да изискват от предприятията майки ежегодно да публикуват — в пълен вид или чрез препратки към равностойна информация — описание на правно-организационната си форма и управленската и организационна структура на групата от институции съгласно член 14, параграф 3, член 73, параграф 1 и член 104, параграф 2.

Член 102

Съгласуваност на надзорните прегледи, оценки и мерки

1. Компетентните органи уведомяват ЕБО за следното:
 - а) действието на системите им за извършване на прегледи и оценки по член 92;
 - б) методологията, чрез която се вземат решенията по член 94, параграф 3 и членове 97—99 въз основа на системите по буква а).

Компетентните органи уведомяват ЕБО за решенията, които са взели съгласно член 94, параграф 3 и членове 97—99, и за съответните мотиви.

2. ЕБО ежегодно представя пред Европейския парламент и Съвета доклад за степента на сближаване между държавите-членки по отношение на прилагането на разпоредбите на настоящата глава.

За да повиши степента на сближаване, ЕБО извършва партньорски проверки съгласно член 30 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. ЕБО разработва проекти на технически регулаторни стандарти за по-конкретно определяне на:
 - а) общата процедура и методология за системите за извършване на прегледи и оценки по параграф 1 и член 92;
 - б) критериите за организацията и третирането на рисковете по членове 75—85 и критериите за преглед и оценка от страна на компетентните органи съгласно член 92.
4. На Комисията се делегират правомощията да приема регулаторните технически стандарти по параграф 3 съгласно членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО предоставя на Комисията проектите на техническите стандарти по параграф 3 до 31 декември 2015 г.

РАЗДЕЛ V

НИВО НА ПРИЛАГАНЕ

Член 103

Процедура за оценка на вътрешната капиталова адекватност

1. Компетентните органи изискват от всяка институция, която не е нито дъщерно предприятие в държавата-членка, в която е лицензирана и в която е поднадзорно лице, нито предприятие майка, и всяка институция, която не е включена в консолидацията по член 17 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], да изпълнява задълженията по член 72 на индивидуална основа.

Компетентните органи могат да решат, че за дадена институция, която отговаря на условията по член 9 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], няма да се прилагат разпоредбите на член 72.

Когато компетентните органи отменят прилагането на изискванията за собствен капитал на консолидирана основа съгласно член 14 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], изискванията по член 72 се прилагат на индивидуална основа.
2. Компетентните органи изискват от институциите майки в дадена държава-членка — в степента и по начина, които са описани в член 16 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] — да изпълняват задълженията по член 72 по отношение на финансовото си състояние на консолидирана основа.
3. Компетентните органи изискват от институциите, контролирани от финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност в дадена държава-членка — в степента и по начина, които са описани в член 16 от

Регламент [да се впише от Службата за публикации] — да изпълняват задълженията по член 72 по отношение на финансовото състояние на консолидирана основа на съответния финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност

Когато в дадена държава-членка повече от една институция се контролира от финансов холдинг майка или финансов холдинг със смесена дейност, първата алинея се прилага само спрямо институцията, върху която се упражнява надзор на консолидирана основа в съответствие с член 106.

4. Компетентните органи изискват от дъщерните институции да изпълняват изискванията по член 72 на подконсолидирана основа, ако тези институции или предприятието майка, когато то е финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, притежават институция, финансова институция или дружество за управление на активи съгласно определението по член 2, параграф 5 от Директива 2002/87/ЕО като дъщерно предприятие в трета държава или имат дялово участие в такова предприятие.
5. Финансовото състояние на консолидирана основа се определя съгласно част първа, дял II, глава 2, раздели 2 и 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации].

Член 104

Правила, процедури и механизми на институциите

1. Компетентните органи изискват от институциите да изпълняват задълженията, установени в раздел II, на индивидуална основа, освен ако държавите-членки се възползват от изключението по член 6 от Регламент [да се впише от Службата за публикации].
2. Компетентните органи изискват от предприятията майки и дъщерните предприятия, обхванати от настоящата директива, да изпълняват задълженията, предвидени в раздел II от настоящата глава, на консолидирана или подконсолидирана основа, да осигуряват съгласуваност и висока степен на интеграция на своите правила, процедури и механизми, изисквани съгласно посочените разпоредби, и да осигуряват възможност за генериране на всякакви данни и информация, които са от значение за целите на надзора. По-конкретно, те гарантират, че дъщерните предприятия, които не са обхванати от настоящата директива, въвеждат правила, процедури и механизми за да осигурят спазването на посочените разпоредби.
3. Произтичащите от раздел II от настоящата глава задължения за дъщерните предприятия, които сами по себе си не са обхванати от настоящата директива, не се прилагат, ако кредитната институция майка от ЕС или кредитните институции, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка от ЕС със смесена дейност, могат да докажат пред компетентните органи, че прилагането на раздел II е неправомерно съгласно законодателството на съответната трета държава, в която е установено дъщерното предприятие.

Преглед и оценка и надзорни мерки

1. Компетентните органи следват процедурата за извършване на прегледи и оценки съгласно раздел III и прилагат надзорните мерки съгласно раздел IV в зависимост от нивото на прилагане на изискванията на Регламент [да се впише от Службата за публикации] съгласно част първа, дял I от него.
2. Когато компетентните органи отменят прилагането на изискванията за собствен капитал на консолидирана основа съгласно член 14 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], изискванията по член 92 се прилагат за надзора върху инвестиционните посредници.

Глава 3

Надзор на консолидирана основа

РАЗДЕЛ I

ПРИНЦИПИ ЗА УПРАЖНЯВАНЕ НА НАДЗОР НА КОНСОЛИДИРАНА ОСНОВА

Определяне на консолидиращия надзорен орган

1. Когато едно предприятие майка е институция майка в държава-членка или институция майка от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентните органи, които са издали разрешението.
2. Когато предприятието майка на дадена институция, е финансов холдинг предприятие майка или финансов холдинг със смесена дейност предприятие майка в държава-членка, или финансов холдинг предприятие майка от ЕС, или финансов холдинг със смесена дейност предприятие майка от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентните органи, които са издали лиценза на институцията.
3. Когато институциите, получили лиценз в две или в повече държави-членки, имат за предприятие майка един и същи финансов холдинг или предприятие майка финансов холдинг със смесена дейност в държава-членка или един и същ финансов холдинг предприятие майка или предприятие майка финансов холдинг със смесена дейност от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентните органи на кредитната институция, получила лиценз в държавата-членка, в която е учреден финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност.

Когато институциите, получили разрешение в две или повече държави-членки, имат за свои предприятия майки няколко финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност със седалища в различни държави-членки и съществува кредитна институция във всяка от тези държави, надзорът на консолидирана основа се осъществява от компетентния орган на кредитната институция с най-голямо балансово число.

4. Когато няколко институции, получили лиценз в Съюза, имат за свое предприятие майка един и същ финансов холдинг или един и същ финансов холдинг със смесена дейност и никоя от тези институции не е получила лиценз в държавата-членка, в която е учреден финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган, който е издал лиценза на кредитната институция с най-голямо балансово число, която за целите на настоящата директива се счита за институцията, контролирана от финансов холдинг предприятие майка от ЕС, или финансов холдинг със смесена дейност предприятие майка от ЕС.
5. В специални случаи компетентните органи могат по общо съгласие да се откажат от критериите по параграфи 1 и 2, ако тяхното прилагане би било нецелесъобразно предвид институциите и относителната значимост на тяхната дейност в различни държави, и да определят друг компетентен орган, който да упражнява надзор на консолидирана основа. В такива случаи преди да вземат решение, компетентните органи дават на кредитната институция предприятие майка от ЕС, на финансовия холдинг предприятие майка от ЕС, на финансовия холдинг със смесена дейност предприятие майка от ЕС или на институцията с най-голямо балансово число, възможност да изрази своето мнение по това решение.
6. Компетентните органи уведомяват Комисията и ЕБО за всяко споразумение, попадащо в приложното поле на параграф 5.

Член 107

Координиране на надзорната дейност от страна на консолидиращия надзорен орган

1. В допълнение към задълженията, наложени от разпоредбите на настоящата директива и на Регламент [да се впише от Службата за публикации], консолидиращият надзорен орган изпълнява следните задачи:
 - а) съгласуване на събирането и разпространението на уместна или съществена информация в условия на действащо предприятие и в извънредни ситуации;
 - б) в сътрудничество със съответните компетентни органи — планиране и координиране на надзорната дейност в условия на действащо предприятие, включително във връзка с посочените в дял VII, глава 3 дейности;
 - в) планиране и координиране на надзорната дейност в сътрудничество със съответните компетентни органи, а при необходимост — и с централните банки, в подготовката за и по време на извънредни ситуации,

включително неблагоприятно развитие на състоянието на институции или финансови пазари, като при възможност ползва съществуващите установени канали за връзка за улесняване на управлението на кризи.

2. В случаите, когато консолидиращият надзорен орган не изпълни задачите, посочени в първа алинея, или когато компетентните органи не сътрудничат на консолидиращия надзорен орган в степента, необходима за изпълнението на задачите, посочени в първа алинея, всеки един от съответните компетентни органи може да отнесе въпроса до ЕБО, който може да предприеме действия в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
3. Планирането и координирането на надзорната дейност, посочени в параграф 1, буква в), включват изключителните мерки, посочени в член 112, параграф 1, буква г) и член 112, параграф 4, буква б), изготвянето на съвместни оценки, изпълнението на планове за непредвидени обстоятелства и информиране на обществеността.

Член 108

Съвместни решения относно пруденциалните изисквания, свързани със самата институция

1. Консолидиращият надзорен орган и компетентните органи, натоварени с надзора на дъщерни предприятия на институция майка от ЕС или на финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност, учредени в държава-членка на ЕС, полагат всички възможни усилия за постигането на съвместно решение:
 - а) за прилагането на членове 72 и 92 за определяне на адекватността на консолидираното равнище на собствения капитал на група от институции по отношение на финансовото състояние и рисковия профил на тази група и оттам – на изискуемото равнище на собствения капитал за прилагането на член 98 към всяко образуване в рамките на групата от институции, както и на консолидирана основа;
 - б) по отношение на мерките за третиране на всякакви важни въпроси и съществени констатации, свързани с надзора върху ликвидността, включително и свързани с адекватността на организацията и третирането на риска по силата на член 84 и във връзка с необходимостта от специфични за самата институция параметри, различни от посочените в шеста част от Регламент [да се впише от Службата за публикации] в съответствие с член 99 от настоящата директива.
2. Съвместното решение, упоменато в параграф 1, следва да се постигне:
 - а) за целите на параграф 1, буква а), в срок от четири месеца от датата, на която консолидиращият надзорен орган предоставя на другите съответни компетентни органи доклад, съдържащ оценка на риска на групата, в съответствие с членове 72 и 92;

- б) за целите на параграф 1, буква б), в срок от един месец от датата, на която консолидиращият надзорен орган предоставя доклад, съдържащ оценка на профила на ликвидния риск на групата, в съответствие с член 84.

Съвместното решение отчита надлежно и оценката на риска по отношение на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи в съответствие с членове 72 и 92.

Съвместното решение се оформя в документ, съдържащ пълните мотиви, който се предава от консолидиращия надзорен орган на институцията майка от ЕС. В случай на несъгласие, по искане от всеки един от останалите заинтересовани компетентни органи, консолидиращият надзорен орган се консултира с ЕБО. Консолидиращият надзорен орган може да се допита до ЕБО и по собствена инициатива.

3. Ако компетентните органи не достигнат до съвместно решение в рамките на срока посочен в параграф 2, решението относно прилагането на членове 72, 84, 92, 98 и 99 се взема на консолидирана основа от консолидиращия надзорен орган след надлежно отчитане на оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи. Ако в края на срока по параграф 2 някой от заинтересованите компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорен орган отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взема своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Срокът по параграф 2 се счита за помирителен срок по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в срок от един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Решението относно прилагането на членове 72, 84, 92, 98 и 99 се взема от съответните компетентни органи, отговарящи за надзора върху дъщерни предприятия на кредитна институция майка от ЕС, или на финансов холдинг майка от ЕС или на финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, на индивидуална или подконсолидирана основа след надлежно отчитане на мненията и резервите, изразени от консолидиращия надзорен орган. Ако в края на срока по параграф 2 някой от заинтересованите компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и вземат своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Срокът по параграф 2 се счита за период на помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в срок от един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Решенията се оформят в документ, съдържащ пълните мотиви, и вземат предвид оценката на риска, мненията и резервите на другите компетентни органи, изразени в срока по параграф 2. Консолидиращият надзорен орган предоставя документа на всички заинтересовани компетентни органи и на институцията майка от ЕС.

Когато е проведена консултация с ЕБО, всички компетентни органи вземат предвид неговото експертно мнение и мотивират всяко значително отклонение от него.

4. Съвместното решение, посочено в параграф 1, както и решенията, взети от компетентните органи при липса на съвместно решение, посочени в параграф 3, са задължителни за компетентните органи в съответната държава-членка.

Съвместното решение, посочено в параграф 2, както и всяко решение, взето при липса на съвместно решение в съответствие с параграф 3, се актуализират ежегодно или, при извънредни обстоятелства, когато компетентен орган, отговарящ за надзора върху дъщерни предприятия на институция майка от ЕС или на финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, отправи писмено и надлежно обосновано искане към консолидиращия надзорен орган за актуализиране на решението относно прилагането на членове 98 и 99. В последния случай актуализирането може да бъде разгледано на двустранна основа от консолидиращия надзорен орган и от компетентния орган, отправил искането.

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряване на еднакви условия на прилагане на посочения в настоящия член процес на вземане на съвместни решения във връзка с прилагането на членове 72, 84, 92, 98 и 99, с оглед на улесняване на вземането на съвместни решения.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, които се предоставят на Комисията до 31 декември 2013 г.

Член 109

Изисквания за информация при извънредни ситуации

1. Когато възникне извънредна ситуация, включително ситуация по член 18 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, или ситуация на неблагоприятно развитие на пазарите, която би могла да застраши ликвидността на пазара и стабилността на финансовата система в някоя държава-членка, в която са лицензирани образувания от група или са установени посочените в член 52 значими клонове, консолидиращият надзорен орган, при спазване на разпоредбите в глава 1, раздел 2 и, когато е приложимо, на член 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО, информира възможно най-бързо за това ЕБО, ЕССР и органите по член 59, параграф 4 и член 60, като им предоставя цялата информация от значение за изпълнението на техните задачи. Тези задължения се прилагат за всички компетентни органи и ако на органа по член 59, параграф 4, стане известна ситуация, предвидена в първа алинея, той възможно най-бързо информира за това компетентните органи, посочени в членове 107 и ЕБО.

Компетентният орган и органът, посочен в член 59, параграф 4, използват доколкото е възможно съществуващите установени канали за връзка.

2. Когато консолидиращият надзорен орган, отговарящ за надзора на консолидирана основа, се нуждае от информация, която вече е била предоставена на друг компетентен орган, той следва да се свърже с него, когато това е възможно, за да се предотврати дублиране на докладването на различните органи, участващи в надзора.

Член 110

Правила за координация и сътрудничество

1. За да се улесни и утвърди ефективен надзор, консолидиращият надзорен орган и другите компетентни органи въвеждат писмени правила за координация и сътрудничество.

Съгласно тези правила, на консолидиращия надзорен орган могат да бъдат възложени допълнителни задачи, както и да бъдат уточнени процедури за процеса на вземане на решения и за сътрудничество с други компетентни органи.

2. Компетентните органи, които отговарят за даване на лиценз на дъщерното предприятие на предприятието майка, което е институция, могат чрез двустранно споразумение в съответствие с член 28 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да делегират своите надзорни отговорности на компетентните органи, които са издали лиценз и упражняват надзор върху предприятието майка, така че те да поемат отговорността за надзора върху дъщерното предприятие в съответствие с настоящата директива. ЕБО се уведомява за съществуването и съдържанието на такива споразумения. Той следва да препраща тази информация до компетентните органи на другите държави-членки и до Европейския банков комитет.

Член 111

Колегии от надзорни органи

1. Консолидиращият надзорен орган създава колегии от надзорни органи за улесняване изпълнението на задачите, посочени в членове 107, 108 и член 109, параграф 1, и при спазване на изискванията за поверителност по параграф 2, и на правото на Съюза, гарантира подходяща координация и сътрудничество със съответните компетентни органи на трети държави, когато е целесъобразно.

ЕБО допринася за насърчаването и наблюдението на ефикасната, ефективна и последователна работа на колегиите от надзорни органи, посочени в настоящия член, в съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. За целта ЕБО взема участие по начин, който счита за целесъобразен, и се счита за компетентен орган за тази цел.

Колегиите от надзорни органи осигуряват рамка, в която консолидиращият надзорен орган, ЕБО и останалите съответни компетентни органи изпълняват следните задачи:

- а) обмен на информация помежду им и с ЕБО в съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № 1093/2010;
 - б) постигане на съгласие по възлагане на задачи и делегиране на отговорности на доброволна основа, когато е целесъобразно;
 - в) определяне на планове за извършване на надзорни проверки, посочени в член 94, базирани на оценка на риска на групата в съответствие с член 92;
 - г) увеличаване на ефективността на надзора чрез премахване на излишното дублиране на надзорни изисквания, включително във връзка с исканията за информация, посочени в член 109 и член 112, параграф 2;
 - д) последователно прилагане на предвидените в настоящата директива и в Регламент [да се впише от Службата за публикации] пруденциални изисквания по отношение на всички образувания в възможностите и правото на преценка, предоставени съгласно законодателството на Съюза;
 - е) прилагане на член 107, параграф 1, буква в), при отчитане на дейността на други форуми, които могат да бъдат създадени в тази област.рамките на дадена група от институции, без да се засягат
2. Компетентните органи, които участват в колегиите от надзорни органи и ЕБО работят в тясно сътрудничество. Изискванията за поверителност, предвидени в глава 1, раздел II от настоящата директива и в членове 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО не възпрепятстват обмена на поверителна информация между компетентните органи в рамките на колегиите от надзорни органи. Създаването и дейността на колегиите от надзорни органи не засягат предвидените в настоящата директива и в Регламент [да се впише от Службата за публикации] правомощия и отговорности на компетентните органи.
3. Създаването и дейността на колегиите се основават на писмени правила, както е посочено в член 110, установени след проведени от страна на консолидиращия надзорен орган консултации със заинтересованите компетентни органи.
4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел конкретизиране на общите условия на работа на колегиите от надзорни органи.
- ЕБО предоставя тези проекти на регулаторни технически стандарти най-късно до 31 декември 2013 г.
- На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на оперативното функциониране на колегиите от надзорни органи.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО предоставя тези проекти на технически стандарти за изпълнение най-късно до 31 декември 2013 г.

6. В колегиите от надзорни органи могат да участват компетентните органи, отговарящи за надзора върху клоновете на кредитна институция майка от ЕС или на финансов холдинг майка от ЕС или на финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, както и компетентните органи на приемащата държава-членка, в която са установени значими клонове, както е посочено в член 52, по целесъобразност — централните банки, както и компетентните органи на трети държави, когато е целесъобразно и при спазване на изискванията за поверителност, които според всички компетентни органи са еквивалентни на изискванията по глава 1, раздел II и, когато е уместно, по членове 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО.
7. Консолидиращият надзорен орган председателства заседанията на колегията и решава кои компетентни органи да участват в дадено заседание или дейност на колегията. Консолидиращият надзорен орган предварително предоставя на всички членове на колегията цялата информация във връзка с организирането на заседанията, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които предстои да се разглеждат. Консолидиращият надзорен орган предоставя своевременно на всички членове на колегията и цялата информация във връзка с предприетите на тези заседания действия или реализираните мерки.
8. В решението на консолидиращия надзорен орган се отчита значението за тези органи на надзорната дейност, която предстои да бъде планирана или координирана, по-специално възможното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави-членки, посочено в член 8, и върху задълженията, посочени в член 52, параграф 2.
9. В съответствие с изискванията за поверителност по глава 1, раздел II и, когато е приложимо, с членове 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО, консолидиращият надзорен орган информира ЕБО за дейността на колегията от надзорни органи, включително при извънредни ситуации, и съобщава на ЕБО цялата информация от съществено значение за постигане на целите на сближаването в областта на надзора.

Член 112

Задължения за сътрудничество

1. Компетентните органи поддържат тясно сътрудничество помежду си. Те взаимно си предоставят информация, която е съществена или уместна за изпълнението на надзорните задачи на другите органи съгласно настоящата директива и Регламент [да се впише от Службата за публикации]. В това отношение компетентните органи следва да предоставят при поискване цялата

уместна информация, както и да предоставят по собствена инициатива цялата съществена информация.

Компетентните органи си сътрудничат с ЕБО за целите на настоящата директива и на Регламент [да се впише от Службата за публикации], в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Компетентните органи предоставят на ЕБО цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му съгласно настоящата директива, Регламент [да се впише от Службата за публикации], и съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010, в съответствие с член 35 от посочения регламент.

Информацията, посочена в първа алинея, се счита за съществена, ако може да окаже съществено влияние върху оценката на финансовата стабилност на дадена институция или финансова институция в друга държава-членка.

По-специално консолидиращите надзорни органи на кредитни институции майки от ЕС и институции, контролирани от финансови холдинги майки от ЕС или от финансови холдинги майки със смесена дейност от ЕС, следва да осигурят предоставянето на цялата необходима информация на компетентните органи в други държави-членки, които упражняват надзор върху дъщерните предприятия на тези предприятия майки. При определяне на обхвата на необходимата информация следва да се вземе предвид значението на тези дъщерни предприятия във финансовата система на тези държави-членки.

Съществената информация, посочена в първа алинея, трябва да включва по-конкретно следните елементи:

- а) Идентифициране както на правната и организационна структура и управлението на групата, включително всички регулирани и нерегулирани образувания, нерегулирани дъщерни предприятия и значими клонове, принадлежащи на групата, предприятията майки, в съответствие с член 14, параграф 3, член 73, параграф 1 и член 104, параграф 2, така и на компетентните органи на регулираните образувания в групата;
- б) процедури за събиране на информация от институциите в дадена група и за проверяване на тази информация;
- в) неблагоприятни промени в институциите или в други образувания от дадена група, които биха могли да засегнат сериозно институциите;
- г) сериозни санкции и изключителни мерки, предприети от компетентните органи в съответствие с настоящата директива, включително налагането на специално изискване за собствен капитал съгласно член 100 и налагането на всякакви ограничения за използване на усъвършенствания подход за измерване при изчислението на задължителния собствен капитал съгласно член 301, параграф 2 от Регламент [да се впише от Службата за публикации].

2. Компетентните органи могат да уведомят ЕБО за един от следните случаи:

- а) когато компетентен орган не е съобщил съществена информация,
- б) когато искане за сътрудничество, по-специално за обмен на необходима информация, е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок.

Без да се засяга член 258 ДФЕС, ЕБО може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

- 3. Винаги, когато това е възможно, компетентните органи, които отговарят за надзора на кредитни институции, контролирани от кредитна институция майка от ЕС, се свързват с консолидиращия надзорен орган, когато се нуждаят от информация относно прилагането на подходите и методиките, определени в настоящата директива и в Регламент [да се впише от Службата за публикации], за която има вероятност вече да е на негово разположение.
- 4. Преди да вземат своите решения, съответните компетентни органи се консултират взаимно по изложените по-долу елементи, когато тези решения са от значение за надзорните задачи на други компетентни органи:
 - а) промени в акционерната, организационната или управленска структура на кредитни институции в дадена група, за които се изисква одобрението или разрешението на компетентните органи; и
 - б) сериозни санкции или изключителни мерки, предприети от компетентните органи, включително налагането на допълнително изискване за собствен капитал съгласно член 99 и налагането на всякакви ограничения за използване на усъвършенствани подходи за измерване при изчислението на задължителния собствен капитал съгласно член 301, параграф 2 от Регламент [да се впише от Службата за публикации].

За целите на буква б) винаги се консултира консолидиращият надзорен орган.

Даден компетентен орган, обаче, може да вземе решение да не провежда консултации в спешни случаи или когато такива консултации могат да застрашат ефективността на решенията. В такъв случай компетентният орган следва незабавно да информира другите компетентни органи.

Член 113

Проверка на информацията, отнасяща се до образувания в други държави-членки

Когато при прилагането на настоящата директива и Регламент [да се впише от Службата за публикации] компетентните органи на дадена държава-членка желаят в конкретни случаи да проверят информацията за дадена институция, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, финансова институция, предприятие за спомагателни услуги, холдинг със смесена дейност, дъщерно предприятие по член 119 или дъщерно предприятие по член 114, параграф 3, намиращи се в друга държава-членка, те искат от компетентните органи на съответната държава-членка да извършат проверката. Органите, получили такова искане, трябва в рамките на своите правомощия

да реагират или като сами извършат проверката, или като позволят на отправилите искането органи да извършат проверката, или като позволят на одитор или на експерт да я извърши. Ако желаят, отправилите искането компетентни органи могат да участват в проверката, когато не я провеждат самостоятелно.

РАЗДЕЛ II

ФИНАНСОВИ ХОЛДИНГИ И ФИНАНСОВИ ХОЛДИНГИ СЪС СМЕСЕНА ДЕЙНОСТ

Член 114

Включване на холдинги в консолидирания надзор

1. Държавите-членки приемат всички необходими мерки — когато е целесъобразно — за включване на финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност в консолидирания надзор. Без да се засяга член 115, консолидацията на финансовото състояние на финансовия холдинг или на финансовия холдинг със смесена дейност по никакъв начин не означава, че компетентните органи трябва да упражняват надзор на индивидуална основа върху финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност, освен ако това не се изисква от глава 3.
2. Когато компетентните органи на държава-членка не включват дъщерно предприятие на институция в надзора на консолидирана основа в един от случаите, предвидени в член 13, букви а) и б) от Регламент [да се впише от Службата за публикации], компетентните органи на държавата-членка, в която е разположено дъщерното предприятие на институцията, могат да поискат от предприятието майка информация, която може да улесни надзора им върху тази институция.
3. Държавите-членки следва да предвидят за компетентните органи, отговарящи за упражняване на надзор на консолидирана основа, възможността да искат от дъщерните предприятия на кредитна институция, финансов холдинг, или финансов холдинг със смесена дейност, които не са включени в обхвата на надзора на консолидирана основа, информацията по член 116. В такъв случай следва да се прилагат процедурите за предаване и потвърждаване на информация, предвидени в посочения член.

Член 115

Квалификация на директорите

Държавите-членки следва да изискват лицата, които фактически управляват дейността на финансовия холдинг или на финансовия холдинг със смесена дейност, да бъдат с достатъчно добра репутация и да имат достатъчно опит да изпълняват тези задължения.

Член 116

Искания за информация и проверки

1. До постигането на допълнителна координация на методите на консолидация, държавите-членки следва да гарантират, че когато предприятието майка на една или повече институции е холдинг със смесена дейност, компетентните органи, отговарящи за лицензирането и надзора на тези институции, като се обръщат към холдинга със смесена дейност и неговите дъщерни компании пряко или чрез дъщерни предприятия на институцията, изискват от тях да осигуряват всякаква информация, необходима за целите на надзора върху дъщерните предприятия на институцията.
2. Държавите-членки следва да предвидят техните компетентни органи да могат да извършват, или да бъдат извършвани от външни проверяващи, проверки на място за проверяване на информацията, получавана от холдингите със смесена дейност и техните дъщерни предприятия. Ако холдингът със смесена дейност или едно от неговите дъщерни предприятия е застрахователно предприятие, може да се използва и процедурата по член 119. Ако холдинг със смесена дейност или едно от неговите дъщерни предприятия е разположено в държава-членка, различна от тази, в която се намира дъщерното предприятие на институцията, проверката на информацията на място следва да се извършва в съответствие с процедурата по член 113.

Член 117

Надзор

1. Без да се засягат разпоредбите на част V от Регламент [да се впише от Службата за публикации], държавите-членки следва да предвидят, когато предприятието майка на една или повече институции е холдинг със смесена дейност, компетентните органи, отговарящи за надзора върху тези институции, да упражняват общ надзор върху трансакциите между институцията и холдинга със смесена дейност и неговите дъщерни предприятия.
2. Компетентните органи следва да изискват институциите да са въвели адекватни процеси на управление на риска и механизми за вътрешен контрол, включително надеждни процедури за отчитане и осчетоводяване, за да идентифицират, измерват, наблюдават и контролират по подходящ начин трансакциите с холдинга със смесена дейност майка и неговите дъщерни предприятия. Компетентните органи следва да изискват институцията да отчита всяка значима трансакция с тези образувания, различна от трансакцията, по член 383 от Регламент [да се впише от Службата за публикации]. Тези процедури и значими трансакции следва да бъдат обект на преглед от компетентните органи.

Когато такива вътрешногрупови трансакции представляват опасност за финансовото състояние на институцията, компетентният орган, отговарящ за надзора върху институцията, следва да предприеме подходящи мерки.

Член 118

Обмен на информация

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че не съществуват пречки от правно естество, които да възпрепятстват обмена на всякаква информация, която би била подходяща за целите на надзора в съответствие с глава 3, членове 105—114 и настоящия член между предприятията, включени в обхвата на надзора на консолидирана основа, холдингите със смесена дейност и техните дъщерни предприятия или дъщерните предприятия от вида на посочените в член 114.
2. Когато предприятието майка и някое от неговите дъщерни предприятия, които са институции, се намират в различни държави-членки, компетентните органи на всяка държава-членка си обменят всякаква необходима информация, която може да позволи или съдейства за упражняване на надзор на консолидирана основа.

Когато компетентните органи на държавата-членка, в която се намира предприятието-майка, не осъществяват надзор на консолидирана основа съгласно член 106, те могат да бъдат поканени от компетентните органи, натоварени с упражняването на този надзор, да поискат от предприятието майка всякаква информация, необходима за надзора на консолидирана основа, и да им я предоставят.

3. Държавите-членки разрешават на своите компетентни органи да обменят помежду си информацията, посочена в параграф 2, имайки предвид, че събирането или разполагането с информация за финансови холдинги, финансови холдинги със смесена дейност, финансови институции или предприятия за спомагателни услуги по никакъв начин не означава, че от компетентните органи се изисква да упражняват надзорна функция спрямо тези институции или предприятия на индивидуална основа.

По същия начин държавите-членки оправомощават компетентните си органи да обменят информацията, посочена в член 116, имайки предвид, че събирането или разполагането с информация по никакъв начин не означава, че компетентните органи упражняват надзорна функция спрямо холдинга със смесена дейност и онези негови дъщерни предприятия, които не са кредитни институции, или спрямо дъщерните предприятия, посочени в член 114, параграф 3.

Член 119

Сътрудничество

1. Когато институция, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или холдинг със смесена дейност контролира едно или повече дъщерни предприятия, които са застрахователни компании или други предприятия, предоставящи инвестиционни услуги, които подлежат на лицензиране, компетентните органи и органите, на които е възложена публичната задача да

упражняват надзор върху застрахователните предприятия или върху другите предприятия, предоставящи инвестиционни услуги, осъществяват тясно сътрудничество. Без да се засягат съответните им задължения, тези органи обменят помежду си всякаква информация, която би могла да облекчи задачата им и да съдейства за надзора върху дейността и цялостното финансово състояние на предприятията, върху които упражняват надзор.

2. Информацията, получена в рамките на надзора на консолидирана основа и в частност обмяната на информация между компетентните органи, предвидена в настоящата директива, подлежи на задължението за опазване на професионалната тайна, определено в глава 1, раздел 2 по отношение на кредитните институции и в Директива 2004/39/ЕО по отношение на инвестиционните посредници.
3. Компетентните органи, отговорни за упражняването на надзора на консолидирана основа, съставят списъци на финансовите холдинги или финансовите холдинги със смесена дейност, посочени в член 10 от Регламент [да се впише от Службата за публикации]. Тези списъци се предоставят на компетентните органи на останалите държави-членки, на ЕБО и на Комисията.

Член 120

Санкции

В съответствие с дял VII, глава 1, раздел IV, държавите-членки гарантират възможността за налагане на санкции или мерки за прекратяване на установени нарушения или на причините за тези нарушения по отношение на финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност или холдингите със смесена дейност, или на техните фактически ръководители, които нарушават законите, подзаконовите нормативни актове или административните разпоредби, издадени за прилагане на глава 3.

Член 121

Оценка на равностойността на консолидирания надзор на трети държави

1. Когато институция, чието предприятие майка е институция или финансов холдинг, или финансов холдинг със смесена дейност, с главно управление, чието седалище се намира в трета държава, не подлежи на надзор на консолидирана основа съгласно член 106, компетентните органи проверяват дали институцията подлежи на надзор на консолидирана основа от компетентен орган на трета държава, който да е равностоеен на надзора, ръководен от изложените в настоящата директива принципи и изискванията на част първа, дял II, глава 2 от Регламент [да се впише от Службата за публикации].

Проверката се извършва от компетентния орган, който в случай на прилагане на параграф 3 би бил отговорен за надзора на консолидирана основа, по искане на предприятието майка или на някое от регулираните образувания,

лицензирани в Съюза, или по негова собствена инициатива. Този компетентен орган следва да се консултира с другите участващи компетентни органи.

2. Комисията може да поиска от Европейския банков комитет да даде общи насоки дали съществува вероятност правилата за надзор на консолидирана основа на компетентните органи в трети държави да постигнат целите на надзора на консолидирана основа съгласно настоящата глава, във връзка с институции, чието предприятие майка има главно управление в трета държава. Комитетът следва да преглежда тези насоки и да взема предвид всякакви промени в правилата за надзор на консолидирана основа, прилагани от тези компетентни органи. ЕБО подпомага Комисията и Европейския банков комитет при изпълнението на тези задачи, включително и по отношение на необходимостта от актуализация на тези насоки.

Компетентният орган, който извършва проверката по параграф 1, първа алинея, взема предвид тези насоки. За тази цел компетентният орган се консултира с ЕБО преди да приеме решение.

3. При липса на такъв равностоеен надзор държавите-членки прилагат по отношение на институцията разпоредбите на настоящата директива и на Регламент [да се впише от Службата за публикации] по аналогия за институцията или позволяват на компетентните си органи да прилагат други подходящи надзорни техники, които да постигат целите на надзора върху институции на консолидирана основа.

Тези надзорни техники трябва, след консултации с другите участващи компетентни органи, да се съгласуват с компетентния орган, който би бил отговорен за надзора на консолидирана основа.

Компетентните органи могат, в частност, да изискват създаването на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, чието главно управление е в Съюза, и да прилагат разпоредбите за надзора на консолидирана основа към консолидираната позиция на финансовия холдинг или консолидираната позиция на институциите на финансовия холдинг със смесена дейност.

Надзорните техники трябва да бъдат разработени така, че да постигат целите на надзора на консолидирана основа по смисъла на настоящата глава, и трябва да бъдат съобщени на останалите участващи компетентни органи, на ЕБО и на Комисията.

Глава 4

Капиталови маржове

РАЗДЕЛ I

ПРЕДПАЗЕН МАРЖ ЗА ЗАПАЗВАНЕ НА КАПИТАЛА И КОЕФИЦИЕНТ НА АНТИЦИКЛИЧНИЯ МАРЖ

Член 122

Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

- (1) „предпазен марж за запазване на капитала“ е собственият капитал, който всяка институция трябва да поддържа съгласно член 123;
- (2) „комбинирано изискване за предпазен марж“ е общият размер на базовия собствен капитал от първи ред, който е необходим за покриване на изискването за предпазния марж за запазване на капитала, допълнен със специфичния за институцията антицикличен капиталов марж (ако е в размер над 0 % от рисково претеглените активи);
- (3) „коефициент на антицикличния марж“ е коефициентът, който всяка институция трябва да прилага, за да изчисли специфичния за нея антицикличен капиталов марж, и който се определя съгласно член 126 или 127 или от съответния орган на трета държава (според случая);
- (4) „вътрешно лицензирана институция“ е институция, лицензирана в държавата-членка, за която отговаря определен орган;
- (5) „специфичен за институцията антицикличен капиталов марж“ е собственият капитал, който всяка институция трябва да поддържа съгласно член 124.

Член 123

Изискване за поддържане на предпазен марж за запазване на капитала

1. Държавите-членки изискват от институциите да поддържат, в допълнение към базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискванията за собствен капитал, предвидени в член 87 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], предпазен марж за запазване на капитала от базовия собствен капитал от първи ред, в размер на 2,5 % от общата сума на тяхната рискова експозиция на индивидуална и консолидирана основа, изчислена в съответствие с член 87, параграф 3 от посочения регламент и приложима в съответствие с част първа, дял II от него.

2. Институциите не могат да използват за покриване на изисквания по член 100 базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискването по параграф 1.
3. Когато дадена институция не успее да удовлетвори изцяло изискването по параграф 1, тя подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в член 131, параграфи 2 и 3.

Член 124

Изискване за поддържане на специфичен за институцията антицикличен капиталов марж

1. Държавите-членки изискват от институциите да поддържат специфичен за всяка институция антицикличен капиталов марж, който се изчислява съгласно член 130.
2. Институциите изпълняват изискването по параграф 1 с базов собствен капитал от първи ред, който е допълнителен по отношение на базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискването за собствен капитал, предвидено в член 87 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], на изискването за поддържане на предпазен марж за запазване на капитала по член 123 и на всички изисквания по член 100.
3. Когато дадена институция не успее да удовлетвори изцяло изискването по параграф 1, тя подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в член 131, параграфи 2 и 3.

РАЗДЕЛ II

ОПРЕДЕЛЯНЕ И ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА АНТИЦИКЛИЧНИТЕ КАПИТАЛОВИ МАРЖОВЕ

Член 125

Насоки на ЕССР за определяне на коефициенти на антицикличния марж

1. ЕССР може да предоставя, под формата на препоръки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010, насоки на органите, определени от държавите-членки съгласно член 126, параграф 1 за определяне на коефициенти на антицикличния марж, в т.ч. следното:
 - а) Принципи за насочване на определените органи при преценката им за подходящия коефициент на антицикличния марж, за гарантиране, че органите възприемат разумен подход по отношение на съответните макроикономически цикли и насърчават разумното и последователно вземане на решения;
 - б) насоки за:
 - і) измерване и изчисляване на отклонението от дългосрочните тенденции на коефициентите на кредитите към БВП;

- ii) Изчисляването на индикаторите за маржа, изисквани съгласно член 126, параграф 2;
 - в) насоки по отношение на променливи, които показват или биха могли да покажат натрупването на системни рискове в една финансова система, и на други уместни фактори, предоставящи информация, необходима за решенията на определените органи във връзка с подходящия коефициент на антицикличния марж по член 126;
 - г) насоки по отношение на променливи, които показват, че маржът трябва да бъде намален или прилагането му да бъде прекратено напълно.
2. Когато е издал препоръка съгласно параграф 1, ЕССР я преразглежда редовно и я актуализира, когато това е необходимо, в светлината на натрупания опит от определяне на маржове съгласно настоящата директива, или на развитието на развитието на практиките, възприети на международно равнище.

Член 126

Определяне на коефициенти на антицикличния марж

1. Всяка държава-членка определя орган (наричан „определеният орган“), отговорен за определянето на коефициента на антицикличния марж за тази държава-членка.
2. Всеки определен орган изчислява за всяко тримесечие индикатор за маржа, който да послужи като референтен индикатор за подпомагане на преценката му при определянето на коефициента на антицикличния марж в съответствие с параграф 3. Индикаторът за маржа се изчислява въз основа на отклонението на коефициента на кредитите към БВП спрямо дългосрочната тенденция на този коефициент, като се взема предвид:
 - а) Растежът на равнищата на кредитиране в рамките на юрисдикцията и, по-специално, промените в коефициента на кредитите, предоставени в съответната държава-членка, към БВП;
 - б) Всяка актуална насока, подкрепяна от ЕССР съгласно член 125, параграф 1, буква б);
3. Всеки определен орган извършва оценка и определя на тримесечна основа подходящия коефициент на антицикличния марж за определената го държава-членка, като взема предвид:
 - а) Индикатора за маржа, изчислен в съответствие с параграф 2;
 - б) Всяка актуална насока, подкрепяна от ЕССР съгласно член 125, параграф 1, букви а), в) и г) и всякакви препоръки, дадени от ЕССР по параграф 9; и
 - в) Всякакви други променливи, считани за уместни от определения орган.

4. Променливите (различни от факторите по индикатора за маржа), свързани с големината на банковия сектор, посочена в буква в), като параграф 3 би могъл да включва структурни променливи и специфични видове риск, на които е подложен банковият сектор, или всякакви други фактори, свързани с риск за финансовата стабилност.

Когато определеният орган определя коефициента на антицикличния марж, той взема предвид променливите, посочени в буква в) и когато коефициентът на маржа би бил по-нисък ако посочените в буква в) променливи не са били взети предвид, определеният орган информира ЕБО и ЕССР. ЕБО, в сътрудничество с ЕССР, извършва оценка дали променливите, на които се основава коефициентът на маржа, са свързани с рискове за финансовата стабилност и дали определянето на коефициента на маржа съответства на основните принципи на вътрешния пазар на финансови услуги, както са отразени в законодателството на Съюза в областта на финансовите услуги.

Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 3, определеният орган прави преглед на тази част от коефициента на антицикличния марж, основана на другите променливи, упоменати в параграф 3, буква в) само веднъж годишно. Посочената част не се взема предвид от институциите, установени в друга държава-членка, когато те изчисляват специфичния за институцията антицикличен капиталов марж.

5. Коефициентът на антицикличния марж, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, посочена в член 87, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] на институциите, които имат кредитни експозиции в тази държава-членка, трябва да бъде между 0 % и 2,5 %, на интервали от 0,25 процентни пункта или кратни на 0,25 процентни пункта. Ако е обосновано с оглед на съображенията, посочени в параграф 3, определеният орган може да определи коефициент на антицикличния марж, надхвърлящ 2,5 % от общата сума на рисковата експозиция, посочена в член 87, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] за целта на член 130, параграф 3.
6. Когато определеният орган определя коефициента на антицикличния марж над нула за първи път, или, когато след това определеният орган увеличава текущо определения коефициент на антицикличния марж, той също определя и датата, от която институциите трябва да прилагат този увеличен марж за целите на изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов марж. Тази дата не може да бъде по-късно от 12 месеца след датата, на която е оповестен увеличеният марж съгласно параграф 8. Ако датата е в по-кратък от 12-месечния срок след оповестяването на увеличения марж, този по-кратък срок за прилагане трябва да бъде обоснован от изключителни обстоятелства.
7. Ако определеният орган намалява съществуващия коефициент на антицикличния марж, независимо дали коефициентът достига до нула, той трябва също така да вземе решение за примерен период, през който не се очаква повишаване на маржа. Този примерен период обаче не е обвързващ за определения орган.

8. Всеки определен орган обявява чрез публикуване на своя уебсайт определената за тримесечието стойност на коефициента на антицикличния марж. Оповестяването включва най-малко следните данни:
- а) Приложимият коефициент на антицикличния марж;
 - б) Съответният коефициент на кредитите към БВП и неговото отклонение от дългосрочната тенденция;
 - в) Индикаторът за маржа, изчислен в съответствие с параграф 2;
 - г) Обосновка за този коефициент на маржа, включително чрез позоваване на променливи, различни от факторите по индикатора за маржа и които определеният орган е взел предвид при определянето на коефициента на антицикличния марж, в съответствие с параграф 3, буква в);
 - д) При увеличаване на коефициента на маржа — датата, от която институциите трябва да прилагат този увеличен коефициент на маржа за изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов марж;
 - е) Когато датата, посочена в буква д) е по-малко от 12 месеца след датата на оповестяването съгласно настоящия параграф — позоваване на изключителните обстоятелства, които обосновават този по-кратък срок за прилагането;
 - ж) При намаляване на коефициента на маржа — примерният период, през който не се очаква повишаване на маржа.
 - з) Когато определеният орган е взел предвид променливите, упоменати в параграф 3, буква в) — указание за размера на коефициента на маржа по отношение на посочените променливи.

Определените органи предприемат всички разумни стъпки за съгласуване на момента на това оповестяване.

Определените органи съобщават на ЕССР определяния на всеки три месеца коефициент на антицикличния марж, както и данните по букви а)—ж). ЕССР публикува на уебсайта си всички съобщени коефициенти на маржове и свързаните с тях данни.

9. ЕССР може да издава препоръки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010, отнасящи се до тримесечното определяне на коефициента на антицикличния марж в конкретна държава-членка или, когато това е уместно, в повече от една държава-членка.

Член 127

Признаване на коефициенти на антицикличния марж, надхвърлящи 2,5 %

1. Когато определеният орган, в съответствие с член 126, параграф 5), или съответен орган на трета държава, е определил коефициент на антицикличния

марж, по-висок от 2,5 % от общата сума на рисковата експозиция, посочена в член 87, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], останалите определени органи могат да признаят този коефициент на маржа за изчисляването от вътрешно лицензирани институции на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов марж.

2. Когато определеният орган признава коефициент на маржа, по-висок от 2,5 % от общата сума на рисковата експозиция, посочена в член 87, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] в съответствие с параграф 1, той оповестява това признаване чрез публикуване на уебсайта си. Оповестяването включва най-малко следните данни:
- а) Приложимият коефициент на антицикличния марж;
 - б) държавата-членка, за която се прилага този коефициент;
 - в) При увеличаване на коефициента на маржа — датата, от която институциите, лицензирани в страната-членка на определения орган трябва да прилагат този увеличен коефициент на маржа за изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов марж;
 - г) Когато датата, посочена в буква в) е по-малко от 12 месеца след датата на оповестяването съгласно настоящия параграф — позоваване на изключителните обстоятелства, които обосновават този по-кратък срок за прилагането.

Член 128

Препоръка на ЕССР относно коефициентите на антицикличния марж за трети държави

ЕССР може, в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010, да дава препоръка на определените органи относно подходящия коефициент на антицикличния марж за експозиции към трета държава, за която:

- а) коефициент на антицикличния марж не е определен и не е публикуван от съответния орган на третата държава (наричан по-долу „съответният орган на трета държава“) за трета държава, към която една или повече институции в Съюза имат кредитни експозиции;
- б) ЕССР счита, че коефициент на антицикличния марж, който е бил определен и публикуван от съответния орган на трета държава за трета държава не е достатъчен за защита на институциите на Съюза по подходящ начин от рисковете от прекомерен кредитен растеж в тази държава, или определеният орган уведомява ЕССР, че счита този коефициент на маржа за недостатъчен за тази цел.

Член 129

Решение на определените органи относно коефициентите на антицикличния марж за трети държави

1. Настоящият член се прилага независимо от това дали ЕССР е дал препоръка на определените органи, както е посочено в член 128.
2. При обстоятелствата, упоменати в член 128, буква а), определените органи могат да определят относно коефициента на антицикличния марж, който вътрешно лицензираните институции трябва да прилагат при изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов марж.
3. Когато коефициентът на антицикличния марж е бил определен и публикуван от съответния орган на трета държава за трета държава, определеният орган може да определи различен коефициент на маржа за посочената трета държава, който вътрешно лицензираните институции трябва да прилагат при изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов марж, ако те основателно смятат, че коефициентът на маржа, определен от съответния орган на третата държава не е достатъчен, за да защити тези институции по подходящ начин от рисковете от прекомерен кредитен растеж в тази страна.

При упражняване на правомощията по първа алинея, определеният орган не може да определя коефициент на антицикличния марж под равнището, определено от съответния орган на трета държава, освен ако този коефициент надхвърля 2,5 %, изразени като процент от общата сума на рисковата експозиция, посочена в член 87, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] на институции, които имат кредитни експозиции в тази трета държава.

4. Когато съответният орган на трета държава определя коефициент на антицикличния марж за трета държава съгласно параграф 2 или параграф 3, който увеличава съществуващия приложим коефициент на антицикличния марж, той взема решение за датата, от която вътрешно лицензираните институции трябва да прилагат този коефициент на маржа при изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов марж. Тази дата не може да бъде по-късно от 12 месеца от датата, на която коефициентът на маржа е оповестен съгласно параграф 5. Ако датата е в по-кратък от 12-месечния срок след оповестяването на определената стойност, този по-кратък срок за прилагане трябва да бъде обоснован от изключителни обстоятелства.
5. Определените органи публикуват на своите уебсайтове всеки определен коефициент на антицикличния марж за трета страна по параграфи 2 и 3, като включват следното:
 - а) коефициентът на антицикличния марж и третата държава, за която се прилага този коефициент;
 - б) Обосновка за този коефициент на маржа;
 - в) Когато коефициентът на маржа е по-голям от нула за първи път или когато е увеличен — датата, от която институциите трябва да прилагат

този увеличен коефициент на маржа за изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов марж;

- г) Когато датата, посочена в буква в) е по-малко от 12 месеца след датата на оповестяването на определената стойност съгласно настоящия параграф — позоваване на изключителните обстоятелства, които обосновават този по-кратък срок за прилагането.

Член 130

Изчисляване на специфичния за институцията антицикличен капиталов марж

1. Специфичният за институцията антицикличен капиталов марж се състои от среднопретеглената величина на коефициентите на антицикличния марж, които се прилагат в юрисдикциите, в които са съответните кредитни експозиции на институцията, или се прилагат за целите на настоящия член по силата на член 129, параграфи 2 или 3.

Държавите-членки изискват от институциите за изчисляването на посочената в алинея първа среднопретеглена величина да прилагат към всеки приложим коефициент на антицикличния марж своите общи изисквания за собствен капитал за кредитния риск, определен в съответствие с разпоредбите на част трета, дял II на Регламент [да се впише от Службата за публикации], който се отнася до съответните кредитни експозиции на въпросната територия, разделени на общите изисквания за собствен капитал за кредитния риск, свързан с всичките им съответни кредитни експозиции.

2. Когато определеният орган, в съответствие с член 126, параграф 5), е определил коефициент на антицикличния марж, по-висок от 2,5 % от общата сума на рисковата експозиция, посочена в член 87, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], държавите-членки гарантират, че следните коефициенти на маржове се прилагат за съответните кредитни експозиции в държавата-членка на съответния определен орган (наричана по-долу „държава-членка А“) за целите на изчислението, което се изисква съгласно параграф 1, включително, когато това е приложимо, за целите на изчисляването на елемента на консолидирания капитал във връзка с въпросната институция:
- а) вътрешно лицензираните институции прилагат този коефициент на маржа, по-висок от 2,5 % от общата сума на рисковата експозиция;
 - б) Институции, които са лицензирани в друга държава-членка прилагат коефициент на антицикличния марж в размер на 2,5 % от общата сума на рисковата експозиция, в случай че определеният орган в държавата-членка, в която са били лицензирани, не е признал коефициента на маржа, по-висок от 2,5 % съгласно член 127, параграф 1;
 - в) Институции, които са лицензирани в друга държава-членка, прилагат коефициент на антицикличния марж определен от определения орган на държавата-членка А, в случай че определеният орган в държавата-членка,

в която са били лицензирани, е признал този коефициент на маржа съгласно член 127.

3. Когато коефициентът на антицикличния марж, определен от съответния орган на трета държава за трета държава е по-висок от 2,5 % от общата сума на рисковата експозиция, посочена в член 87, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], държавите-членки гарантират, че следните коефициенти на маржове се прилагат за съответните кредитни експозиции в тази трета държава за целите на изчислението, което се изисква съгласно параграф 1, включително, когато това е приложимо, за целите на изчисляването на елемента на консолидирания капитал във връзка с въпросната институция:
 - а) Институциите прилагат коефициент на антицикличния марж в размер на 2,5 % от общата сума на рисковата експозиция, в случай че определеният орган в държавата-членка, в която са били лицензирани, не е признал коефициента на маржа, по-висок от 2,5 % в съответствие с член 127, параграф 1;
 - б) Институциите прилагат коефициента на антицикличния марж, определен от съответния орган на трета държава, в случай че определеният орган в държавата-членка, в която са били лицензирани, е признал този коефициент на маржа в съответствие с член 127.
4. „Съответни кредитни експозиции“ включва всички класове експозиции, различни от посочените в член 107, параграф 2, букви а), б) и от г) до е) от Регламент [да се впише от Службата за публикации], за които е предвидено следното:
 - а) изискванията за собствен капитал за кредитен риск съгласно част трета, дял II от посочения Регламент,
 - б) когато експозицията се държи в търговския портфейл — изискванията за собствен капитал за специфичен риск съгласно част трета, дял IV, глава 2 от посочения Регламент или за допълнителния риск от неизпълнение и за миграционния риск, съгласно част трета, дял IV, глава 5 от посочения регламент;
 - в) Когато експозицията е секюритизация — изискванията за собствен капитал съгласно част трета, дял II, глава 5б от посочения Регламент;
5. Институции идентифицират географското местоположение на съответната кредитна експозиция в съответствие с регулаторни технически стандарти, приети в съответствие с параграф 6.
6. За целите на изчислението, изисквано по параграф 1:
 - а) коефициентът на антицикличния марж за държава-членка се прилага от датата, посочена в публикуваната информация в съответствие с член 126, параграф 8, буква д) или член 127, параграф 2, буква в), ако резултатът от това решение е увеличаване на коефициента на маржа;

- б) При спазване на буква в) коефициентът на антицикличния марж за трета държава се прилага 12 месеца след датата, на която промяната в коефициента на маржа е била оповестена от съответния орган на трета държава, независимо дали този орган изисква от лицензираните в тази трета държава институции да прилагат промяната в по-кратък срок, ако резултатът от това решение е увеличаване на коефициента на маржа;
- в) Когато определеният орган на изпращащата държава-членка на институцията определя коефициент на антицикличния марж за трета държава в съответствие с член 129, параграф 2 или 3, или признава коефициента на антицикличния марж за трета държава съгласно член 127, този коефициент на маржа се прилага от датата, посочена в публикуваната информация в съответствие с член 129, параграф 5, буква в) или член 127, параграф 2, буква в), ако резултатът от това решение е увеличаване на коефициента на маржа;
- г) коефициент на антицикличния марж се прилага незабавно, ако резултатът от това решение е намаляване на коефициента на маржа.

За целите на буква б) се смята, че промяната на коефициента на антицикличния марж за трета държава е оповестена на датата, на която е публикувана от съответния орган на трета държава в съответствие с приложимите национални правила.

- 7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за идентифициране на географското местоположение на съответните кредитни експозиции, посочени в параграф 5.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО представя на Комисията проектите на технически стандарти до 31 декември 2014 г.

РАЗДЕЛ III

МЕРКИ ЗА ЗАПАЗВАНЕ НА КАПИТАЛА

Член 131

Ограничения относно разпределенията

- 1. Държавите-членки забраняват на отговаряща на комбинираното изискване за предпазен марж институция да прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред в степен, която би намалила нейния базов собствен капитал от първи ред до равнище, при което комбинираното изискване за предпазен марж вече не е изпълнено.

2. Държавите-членки изискват от институциите, които не отговарят на комбинираното изискване за предпазен марж, да изчислят максималната сума за разпределяне (МСР) в съответствие с параграф 4.

Когато се прилага първа алинея, държавите-членки забраняват на институцията да предприема всяко от следните действия, преди да е изчислила МСР:

- а) да прави разпределяния във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;
 - б) да поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или да изплаща променливи възнаграждения ако задължението за плащане е поето в период, когато институцията не е изпълнявала комбинираните изисквания за предпазен марж;
 - в) да извършва плащания по инструментите, влизащи в състава на допълнителния собствен капитал от първи ред.
3. Докато дадена институция не успее да изпълни или надвиши комбинираното изискване за предпазен марж, държавите-членки ѝ забраняват разпределянето чрез действията, посочени в параграф 2, букви а)–в), в размер по-голям от МСР, изчислена в съответствие с параграф 4.
4. Държавите-членки изискват от институциите да изчислят МСР, като умножат сумата, изчислена в съответствие с буква а), по коефициент, който се определя в съответствие с буква б). МСР се намалява посредством всяко от действията, посочени в параграф 2, букви а), б) или в).

- а) Сумата, която трябва да се умножи, се състои от:

- i) междинните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 24, параграф 2 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], получени след последното решение относно разпределението на печалбите или всяко от действията, посочени в параграф 2, букви а), б) и в);

плюс

- ii) годишните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 24, параграф 4 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], получени след последното решение относно разпределението на печалбите или всяко от действията, посочени в параграф 2, букви а), б) и в);

минус

- iii) сумите, дължими като данък в случай, че елементите, упоменати в подточки i) и ii), не са били разпределени.

- б) Коефициентът се определя по следния начин:

- i) Когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на изискванията за собствен капитал съгласно член 87, параграф 1, буква в) от Регламент [да се впише от Службата за публикации], изразен като процент от общия рисково претеглен размер на експозицията по смисъла на член 87, параграф 3 от посочения регламент, се намира в 1-ви квартил (т.е. най-ниският) на комбинираното изискване за предпазен марж, коефициентът е нулев;
- ii) Когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на изискванията за собствен капитал съгласно член 87, параграф 1, буква в) от Регламент [да се впише от Службата за публикации], изразен като процент от общия рисково претеглен размер на експозицията по смисъла на член 87, параграф 3 от посочения регламент, се намира във втори квартил на комбинираното изискване за предпазен марж, коефициентът е 0,2;
- iii) Когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на изискванията за собствен капитал съгласно член 87, параграф 1, буква в) от Регламент [да се впише от Службата за публикации], изразен като процент от общия рисково претеглен размер на експозицията по смисъла на член 87, параграф 3 от посочения регламент, се намира в трети квартил на комбинираното изискване за предпазен марж, коефициентът е 0,4;
- iv) Когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на изискванията за собствен капитал съгласно член 87, параграф 1, буква в) от Регламент [да се впише от Службата за публикации], изразен като процент от общия рисково претеглен размер на експозицията по смисъла на член 87, параграф 3 от посочения регламент, който се намира в четвърти квартил (т.е. най-високият) на комбинираното изискване за предпазен марж, коефициентът е 0,6;

Долните и горни граници на всеки квартил на комбинираното изискване за предпазен марж се изчисляват по следния начин:

$$\text{Долна граница на квартила} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Горна граница на квартила} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times Q_n$$

„ISCCB“ означава „специфичен за институцията антициличен капиталов марж“, а „Qn“ е означението на поредния номер на съответния квартил.

5. Наложеният от настоящия член ограничения се прилагат само по отношение на плащания, водещи до намаляване на базовия собствен капитал от първи ред,

или до намаляване на печалбата, и когато спирането на плащанията или неплащането не представлява неизпълнение или условие за започване на производство по несъстоятелност, приложимо за институцията.

6. В случай че институцията не отговаря на комбинираното изискване за предпазен марж и възнамерява да разпредели разпределяема печалба или да предприеме някое от действията, посочени в параграф 2, букви а)–в), тя уведомява компетентния орган и предоставя следната информация:
- а) размерът на капитала, поддържан от институцията, разделен както следва:
 - i) Базов собствен капитал от първи ред,
 - ii) Допълнителен капитал от първи ред,
 - iii) Капитал от втори ред;
 - б) Размерът на междинните и годишните печалби;
 - в) Изчислената МСР, в съответствие с параграф 4;
 - г) Размерът на подлежащата на разпределение печалба, която институцията възнамерява да разпредели между:
 - i) изплащане на дивиденди,
 - ii) обратно изкупуване на акции или дялове,
 - iii) плащания по инструменти, влизащи в състава на допълнителния собствен капитал от първи ред,
 - iv) изплащане на променливи възнаграждения или на пенсионни права по преценка на работодателя, независимо дали това става чрез ново задължение за плащане или чрез плащане, предвидено от задължение за плащане, поето в момент когато институцията не е изпълнявала комбинираното изискване за предпазен марж.
7. Институциите поддържат правила, гарантиращи че размерът на подлежащата на разпределение печалба и МСР са правилно изчислени и могат да докажат тази точност при поискване от страна на компетентния орган.
8. За целите на параграфи 1 и 2, разпределението във връзка с базовия собствен капитал от първи ред включва следното:
- а) изплащане на парични дивиденди;
 - б) разпределение на напълно или частично изплатени премийни акции или други капиталови инструменти, упоменати в член 24, параграф 1, буква а) от Регламент [да се впише от Службата за публикации];

- в) обратно изкупуване или закупуване от дадена институция на нейните собствени акции или дялове или други капиталови инструменти, упоменати в член 24, параграф 1, буква а) от посочения Регламент;
- г) възстановяване на суми, изплатени във връзка с капиталовите инструменти, упоменати в член 24, параграф 1, буква а) от посочения Регламент;
- д) разпределяне на елементи от капитала, упоменати в член 24, параграф 1, букви б) — д) от посочения Регламент.

Член 132

План за запазване на капитала

1. Когато дадена институция не успее да изпълни комбинираното изискване за предпазен марж, тя изготвя план за запазване на капитала и го представя на компетентния орган не по-късно от 5 работни дни след като е установила, че не изпълнява посоченото изискване.
2. Планът за запазване на капитала включва следното:
 - а) прогнозни оценки на приходите и разходите и прогнозен баланс;
 - б) мерки за повишаване на капитализацията на институцията;
 - в) план и срок за увеличение на собствения капитал с цел да се изпълни комбинираното изискване за предпазен марж;
 - г) всякаква друга информация, считана за необходима от компетентните органи за изготвянето на оценката, изисквана от параграф 3.
3. Компетентният орган оценява плана за запазване на капитала и го одобрява само ако прецени че, ако бъде изпълнен, би било разумно да се очаква, че ще се запази или набере достатъчен капитал, който да позволи на институцията да изпълни комбинираното изискване за предпазен марж в рамките на период, който компетентният орган счита за подходящ.
4. В случай че компетентният орган не одобри плана за запазване на капитала в съответствие с параграф 3, той налага една от двете или и двете мерки, както следва:
 - а) изисква от институцията да увеличи размера на собствения си капитал в рамките на определен период;
 - б) упражнява правомощията си съгласно член 99 и налага по-строги ограничения по отношение на разпределенията, от тези по член 131.

Дял VIII

Оповестяване на информация от компетентните органи

Член 133

Общи изисквания

1. Компетентните органи публикуват следната информация:
 - а) текстовете на законите, подзаконовите актове, административните правила и общите указания, приети в тяхната държава-членка в областта на пруденциалното регулиране;
 - б) начина на прилагане на вариантите и на дискрециите, предоставени от законодателството на Съюза;
 - в) общите критерии и методологии, които те използват при прегледа и оценката по член 92;
 - г) без да се засягат дял VII, глава 1, раздел II от настоящата директива и членове 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО, обобщени статистически данни по ключови аспекти от прилагането на пруденциалната рамка във всяка държава-членка, както и броя и вида надзорни мерки, предприети по член 99.
2. Информацията, публикувана съгласно параграф 1, трябва да бъде достатъчна, за да даде възможност за съдържателно сравнение на подходите, възприети от компетентните органи на различните държави-членки. Оповестената информация се публикува в общоприет формат и се актуализира редовно. Оповестената информация следва да е достъпна на един електронен адрес.
3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване формата, структурата, съдържанието и датата на годишното публикуване на информацията, чието оповестяване е предвидено в параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Специфични изисквания за разкриването на информация

1. За целите на шеста част от Регламент [да се впише от Службата за публикации], компетентните органи публикуват следната информация:
 - а) приетите общи критерии и методологии за преглед на съответствието с член 394 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
 - б) без да се засягат дял VII, глава 1, раздел II — обобщено описание на резултатите от надзорния преглед и описание на наложените мерки в случаи на несъответствие с член 394 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], констатирани на годишна основа.
2. Компетентният орган на държавите-членки, упражняващ преценката, предвидена в член 6, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], публикува следното: :
 - а) критериите, прилагани от него, за да определи, че няма настоящи или прогнозни съществени практически или правни пречки за бърз трансфер на собствен капитал или за изплащане на задължения;
 - б) броя на институциите майки, които се възползват от упражняването на преценката, предвидена в член 6, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] и броя на тези, които включват дъщерни предприятия в трета държава;
 - в) на съвкупна база за държавата-членка:
 - i) общия размер на собствения капитал на консолидирана основа на институцията майка в държава-членка, която се възползва от упражняването на преценката, предвидена в член 6, параграф 3 от посочения Регламент, който се държи в дъщерни предприятия в трета държава;
 - ii) процентът от общия собствен капитал на консолидирана основа на институциите майки в държава-членка, която се възползва от упражняването на преценката, предвидена в член 6, параграф 3 от от посочения Регламент, представляван от собствен капитал, който се държи в дъщерни предприятия в трета държава;
 - iii) процентът от общия собствен капитал, предвиден в член 87 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] на консолидирана основа на институциите майки в държава-членка, която се възползва от упражняването на преценката, предвидена в член 6, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], представляван от собствен капитал, който се държи в дъщерни предприятия в трета държава.

3. Компетентният орган, упражняващ преценката, предвидена в член 8, параграф 1 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], публикува следното:
- а) критериите, прилагани от него, за да определи, че няма настоящи или прогнозни съществени практически или правни пречки за бърз трансфер на собствен капитал или за изплащане на задължения;
 - б) броя на институциите майки, които се възползват от упражняването на преценката, предвидена в член 8, параграф 1 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] и броя на тези, които включват дъщерни предприятия в трета държава;
 - в) на съвкупна база за държавата-членка
 - i) общият размер на собствения капитал на институциите майки, които се възползват от упражняването на преценката, предвидена в член 8, параграф 1 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], който се държи в дъщерни предприятия в трета държава;
 - ii) процентът от общия размер на собствения капитал на институциите майки, които се възползват от упражняването на преценката, предвидена в член 8, параграф 1 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], представляващ собствения капитал, който се държи в дъщерни предприятия в трета държава;
 - iii) процентът на минималните изисквания за собствен капитал по член 87 от Регламент [да се впише от Службата за публикации], за институции майки, които се възползват от преценката, предвидена в член 8, параграф 1 от посочения регламент, представляващ собствения капитал, който се държи в дъщерни предприятия в трета държава.

Дял IX

Делегирани актове и актове за изпълнение

Член 135

Делегирани актове

Комисията следва да бъде упълномощена да приема делегирани актове в съответствие с член 138, отнасящи се до следните теми:

- а) уточняване на определенията, упоменати в член 4 и член 122, с цел осигуряване на единно прилагане на настоящата директива;
- б) уточняване на определенията, упоменати в член 4 и член 122, с оглед отчитане промените на финансовите пазари при прилагането на настоящата директива;
- в) привеждане на терминологията и текста на определенията по член 4 в съответствие с последващи актове относно институции и други свързани с това въпроси.
- г) разширяване на съдържанието на списъка, посочен в членове 33 и 34 и определен в приложение I към настоящата директива, или адаптиране на терминологията, използвана в този списък, с оглед на промените на финансовите пазари;
- д) областите, в които компетентните органи обменят информацията, посочена в член 51;
- е) адаптиране на разпоредбите на членове 75—86 и 94, за да се отчетат промените на финансовите пазари (по-специално нови финансови продукти), или в счетоводните стандарти или изисквания, които отчитат законодателството на Съюза, или във връзка със сближаването на надзорните практики;
- ж) адаптиране на критериите, установени в член 23, параграф 1, с цел да се отчете бъдещото развитие и да се гарантира еднакво прилагане на настоящата директива.

Член 136

Актове за изпълнение

Следните мерки се приемат като актове за изпълнение съгласно процедурата по разглеждане, установена в член 137, параграф 2:

- а) технически корекции на списъка в член 2;

- б) промяна на размера на първоначалния капитал, посочен в член 12 и дял IV, с оглед промените в икономическата и паричната област,

Член 137

Европейски банков комитет

1. При приемането на актове за изпълнение Комисията се подпомага от Европейския банков комитет, създаден с Решение 2004/10/ЕО на Комисията. Посоченият комитет е комитет по смисъла на член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 138

Упражняване на делегираните правомощия

1. На Комисията се предоставя правомощието за приемане на делегирани актове при спазване на установените в настоящия член условия.
2. Делегирането на правомощия, посочено в член 135, се предоставя за неограничен срок, считано от датата, посочена в член 153.
3. Европейският парламент или Съветът може по всяко време да оттегли делегирането на правомощията по член 135. Решението за оттегляне прекратява делегирането на посоченото в това решение правомощие. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на посочена в решението по-късна дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага щом приеме делегиран акт, Комисията уведомява за това едновременно Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 135, влиза в сила само ако Европейският парламент или Съветът не са повдигнали възражение в срок от 2 месеца, след като са били уведомени за него, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да повдигат възражения. Този период се увеличава с 2 месеца по искане на Европейския парламент или на Съвета.

Дял Х

Изменения на Директива 2002/87/ЕО

Член 139

Изменение на Директива 2002/87/ЕО

1. В член 21а, параграф 2, буква а) се заличава.
2. След член 21а, параграф 2, се вмъква следният параграф:

„3) За да се осигури последователно хармонизиране на методите за изчисляване, изброени в част II от приложение I във връзка с член 45, параграф 2 от Регламент [да се впише от Службата за публикации] и член 228, параграф 1 от Директива 2009/138/ЕО, без да се засягат разпоредбите на член 6, параграф 4, ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦПК, чрез Съвместния комитет, разработват проекти на регулаторни технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 6, параграф 2.

Европейският надзорен орган представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в параграф 3 регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

Дял XI

Преходни и заключителни разпоредби

Глава 1

Преходни разпоредби относно надзора на кредитните институции, упражняващи свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги

Член 140

Приложно поле

1. Разпоредбите в настоящата глава се прилагат вместо членове 40, 41, 43, 51 и 52 до 1 януари 2015 г. и — когато Комисията е приела делегиран акт по параграф 2 — за допълнителен период до 2 години.
2. За да гарантира, че постепенното въвеждане на разпоредбите относно надзора върху ликвидността е напълно адаптирано с разработването на единни правила относно ликвидността, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 135 за отлагане на датата, упомената в параграф 1 най-много с 2 години в случай че единните правила относно ликвидността не са били въведени в ЕС защото международните стандарти във връзка с надзора върху ликвидността не са били съгласувани към тази дата, като в този случай тези разпоредби влизат в сила на датата, посочена в първа алинея.

Член 141

Изисквания за представяне на информация

Приемащите държави-членки могат да изискват за целите на статистиката всички кредитни институции, които имат клонове на тяхна територия, да представят периодични отчети за дейността си в приемащите държави-членки пред компетентните органи на тези приемащи държави-членки.

При изпълнение на задълженията, наложени им по силата на член 145 от настоящата директива, приемащите държави-членки могат да изискват от клоновете на кредитни институции от други държави-членки да представят същата информация, каквато изискват от националните кредитни институции за тази цел.

Член 142

Мерки, предприемани от компетентните органи на изпращащата държава-членка по отношение на дейностите, извършвани в приемащата държава-членка

1. Когато компетентните органи на приемащата държава-членка установят, че кредитната институция, която има клон или която предоставя услуги на нейна територия, не спазва приетите законови разпоредби в тази държава, в съответствие с разпоредбите на настоящата директива относно правомощията на компетентните органи на приемащата държава-членка, същите органи изискват от кредитната институция да прекрати тези нередности.
2. Ако съответната кредитна институция не предприеме необходимите стъпки, компетентните органи на приемащата държава-членка надлежно информират за това компетентните органи на изпращащата държава-членка.
3. Компетентните органи на изпращащата държава-членка предприемат, при първа възможност, всички подходящи мерки, за да гарантират, че кредитната институция ще прекрати тези нередности. Естеството на тези мерки се съобщава на компетентните органи на приемащата държава-членка.
4. Ако въпреки мерките, предприети от изпращащата държава-членка или поради това, че тези мерки се окажат неподходящи или са неприложими във въпросната държава-членка, кредитната институция продължава да нарушава правните норми, посочени в параграф 1, които са в сила в приемащата държава-членка, последната може, след като извести компетентните органи на приемащата държава-членка, да предприеме подходящи мерки с оглед да предотврати или да санкционира продължаването на нередностите и, доколкото е необходимо, да предотврати възможността тази кредитна институция да извършва нови трансакции на нейна територия. Държавите-членки гарантират, че на тяхна територия е възможно да се връчват на кредитните институции юридическите документи, необходими за тези мерки.

Член 143

Предпазни мерки

Преди да приложат процедурата, предвидена в член 142, компетентните органи на приемащата държава-членка могат, в неотложни случаи, да предприемат предпазни мерки, необходими за защита на интересите на вложителите, инвеститорите и на други лица, на които се предоставят услуги. Комисията и компетентните органи на останалите заинтересовани държави-членки трябва да бъдат известени за тези мерки при първа възможност.

Комисията, след консултации с компетентните органи на заинтересованите държави-членки, може да реши, че въпросната държава-членка трябва да измени или да отмени тези мерки.

Член 144

Отговорност

1. Пруденциалният надзор върху кредитна институция, включително върху дейността, която тя извършва в съответствие с членове 33 и 34, е задължение на компетентните органи на изпращащата държава-членка, без да се засягат разпоредбите на настоящата директива, които възлагат отговорност на органите на приемащата държава-членка.
2. Параграф 1 не възпрепятства осъществяването на надзор на консолидирана основа съгласно настоящата директива.
3. При изпълнение на общите си задължения, компетентните органи в дадена държава-членка отчитат надлежно възможното въздействие на своите решения върху стабилността на финансовата система във всички останали заинтересовани държави-членки, особено при извънредни ситуации, въз основа на наличната информация в съответния момент.

Член 145

Надзор върху ликвидността

В очакване на последваща координация, приемащата държава-членка носи отговорност солидарно с компетентните органи на изпращащата държава-членка за надзора върху ликвидността на клоновете на кредитните институции.

Без да се засягат мерките, необходими за укрепването на Европейската парична система, приемащите държави-членки носят пълна отговорност за мерките, произтичащи от прилагането на тяхната парична политика.

Такива мерки не могат да предвиждат дискриминационно или рестриктивно третиране въз основа на факта, че дадена кредитна институция е получила лиценз в друга държава-членка.

Член 146

Сътрудничество във връзка с надзора

Компетентните органи на съответните държави-членки работят в тясно сътрудничество при надзора върху дейността на кредитни институции, в частност върху действащите чрез клонове, установени в една или повече държави-членки, различни от тези, в които се намират техните главни управления. Те си предоставят взаимно целия обем информация за управлението и собствеността върху кредитните институции, която би могла да улесни надзора и проверката на условията за тяхното лицензиране, както и целия обем информация, която може да улесни наблюдението над такива институции, в частност информация за тяхната ликвидност, платежоспособност, гаранции по влоговете, ограничаване на големите експозиции, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол.

Значими клонове

1. Компетентните органи в дадена приемаща държава-членка могат да поискат от консолидиращия надзорен орган — в случай че е приложим член 107, параграф 1, или от компетентните органи в изпращащата държава-членка, определен клон на кредитна институция да бъде считан за значим.
2. В искането се посочват причините за определяне на клона като значим, като се отделя особено внимание на следното:
 - а) дали пазарният дял на влоговете на съответния клон на кредитна институция в приемащата държава-членка надвишава 2 %;
 - б) възможното въздействие при спиране или прекратяване дейността на кредитната институция върху пазарната ликвидност, платежните системи и системите за клиринг и сетълмент в приемащата държава-членка;
 - в) размера и значението на съответния клон, изразени в брой клиенти, в рамките на банковата или финансовата система на приемащата държава-членка.

Компетентните органи в изпращащата и приемащата държава-членка, както и консолидиращият надзорен орган — в случай че е приложим член 107, параграф 1, полагат всички възможни усилия за постигането на съвместно решение за определяне на даден клон като значим.

Ако в срок до два месеца от получаването на искането съгласно първа алинея не бъде взето съвместно решение, компетентните органи на приемащата държава-членка вземат сами решение дали съответният клон е значим в рамките на допълнителен срок от два месеца. При вземането на решение компетентните органи на приемащата държава-членка отчитат всички изразени от консолидиращия надзорен орган или от компетентните органи в изпращащата държава-членка становища и резерви.

Посочените в трета и четвърта алинея решения се оформят в документ, съдържащ решението и пълните мотиви за него, предават се на съответните компетентни органи, признават се за окончателни и се прилагат от компетентните органи в съответните държави-членки.

Определянето на даден клон за значим не засяга правата и отговорностите на компетентните органи съгласно настоящата директива.

3. Компетентните органи на изпращащата държава-членка предават на компетентните органи на приемащата държава-членка, в която е открит значим клон, информацията по член 112, параграф 1, букви в) и г) и изпълняват задачите по член 107, параграф 1, буква в) в сътрудничество с компетентните органи на приемащата държава-членка.
4. Ако даден компетентен орган в изпращащата държава-членка узнае за извънредна ситуация в рамките на кредитна институция, както е посочено в

член 109, параграф 1, той възможно най-бързо информира за това органите, посочени в член 59, параграф 4 и в член 60.

5. Когато член 111 не е приложим, компетентните органи, които упражняват надзор върху кредитна институция със значими клонове в други държави-членки, създават и председателстват колегия от надзорни органи с цел улесняване на сътрудничеството съгласно параграф 2 от настоящия член и член 61. Създаването и работата на колегията се основават на писмени правила, определени от компетентния орган на изпращащата държава-членка след консултация със заинтересованите компетентни органи. Компетентният орган на изпращащата държава-членка решава кои компетентни органи да участват в дадено заседание или дейност на колегията.
6. Решението на компетентния орган на изпращащата държава-членка отчита значението за тези органи на надзорната дейност, която предстои да бъде планирана или координирана, по-специално възможното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави-членки, както е посочено в член 144, параграф 3, и задълженията, посочени в параграф 2 от настоящия член.
7. Компетентният орган на изпращащата държава-членка предварително предоставя на всички членове на колегията цялата информация относно организирането на тези заседания, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които предстои да се разглеждат. Компетентният орган на изпращащата държава-членка предоставя своевременно на всички членове на колегията и цялата информация във връзка с предприятиите на тези заседания действия или реализираните мерки.

Член 148

Проверки на място

1. Приемашите държави-членки осигуряват, когато дадена кредитна институция, получила лиценз в друга държава-членка, извършва дейността си чрез клон, компетентните органи на изпращащата държава-членка да могат, след като предварително са известили компетентните органи на приемащата държава-членка, да извършват сами или с помощта на лица, назначени от тях за целта, проверки на място на информацията по член 52.
2. За проверка на клоновете компетентните органи на изпращащата държава-членка могат да използват и някоя от другите процедури, предвидени в член 113.
3. Параграфи 1 и 2 не засягат правото на компетентните органи на приемащата държава-членка, при изпълнение на задълженията им по настоящата директива, да извършват проверки на място на клонове, установени на тяхна територия.

Глава 2

Преходни разпоредби относно капиталовите маржове

Член 149

Преходни разпоредби относно капиталовите маржове

1. Настоящият член изменя изискванията, предвидени в членове 122 и 123 за преходен период, считано от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2018 г.
2. За периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.:
 - а) предпазният марж за запазване на капитала се състои от базов собствен капитал от първи ред, възлизащ на 0,625 % от общата стойност на рисково претеглените размери на експозициите на институциите, изчислени в съответствие с член 87, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
 - б) специфичният за институцията антицикличен капиталов марж не надхвърля 0,625 % от посочената обща стойност, като комбинираното изискване за предпазен марж е между 0,625 % и 1,25 % от общата стойност на рисково претеглените размери на експозициите на институциите.
3. За периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.:
 - а) предпазният марж за запазване на капитала се състои от базов собствен капитал от първи ред, възлизащ на 1,25% от общата стойност на рисково претеглените размери на експозициите на институциите, изчислени в съответствие с член 87, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
 - б) специфичният за институцията антицикличен капиталов марж не надхвърля 1,25% от посочената обща стойност, като комбинираното изискване за предпазен марж е между 1,25 % и 2,50 % от общата стойност на рисково претеглените размери на експозициите на институциите.
4. За периода от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2018 г.:
 - в) предпазният марж за запазване на капитала се състои от базов собствен капитал от първи ред, възлизащ на 1,875 % от общата стойност на рисково претеглените размери на експозициите на институциите, изчислени в съответствие с член 87, параграф 3 от Регламент [да се впише от Службата за публикации];
 - г) специфичният за институцията антицикличен капиталов марж не надхвърля 1,875 % от посочената обща стойност, като комбинираното изискване за предпазен марж е между 1,875 % и 3,750 % от общата

стойност на рисково претеглените размери на експозициите на институциите.

5. Изискването за план за запазване на капитала и ограниченията по отношение на разпределението по членове 131 и 132 се прилагат за преходния период от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2018 г. когато институцията не спази изменените изисквания, посочени в параграфи 2—4.
6. В случай на прекомерен кредитен ръст, в рамките на този период държавите-членки могат да наложат по всяко време по-кратък преходен период от този, посочен в параграф 1. Когато дадена държава-членка направи това, по-краткият период се прилага само за изчисляването на специфичния за институцията антицикличен капиталов марж, от институции, лицензирани в държавата-членка, за която е отговорен определеният орган.

Заклучителни разпоредби

Член 150

Преглед

1. До 1 април 2013 г. Комисията прави преглед и докладва относно разпоредбите за възнагражденията в настоящата директива и в Регламент [да се впише от Службата за публикации], по-специално във връзка с тяхната ефикасност, прилагане и изпълнение, като взема предвид тенденциите в международен план. При този преглед се установяват евентуални пропуски, свързани с прилагането на принципа на пропорционалност по отношение на тези разпоредби. Комисията предоставя този доклад на Европейския парламент и на Съвета, а по целесъобразност — законодателно предложение.

Периодичният преглед на Комисията по отношение на прилагането на настоящата директива гарантира, че начинът на нейното прилагане не води до явна дискриминация между институциите въз основа на тяхната правно-организационна форма или модел на собственост.

2. От 2014 година, в сътрудничество с ЕОЗППО и ЕОЦПК, ЕБО публикува два пъти годишно доклад относно степента, в която законодателството на държавите-членки се позовава на външни оценки и относно мерките, предприети от тях, за да намалят подобни позовавания. Посоченият доклад също така описва как компетентните органи изпълняват своите задължения, посочени в член 76, параграфи 1 и 2 и член 77, параграф 1, буква б). Посоченият доклад също така описва степента на сближаване на надзорните практики в това отношение.
3. До 31 декември 2013 г. Комисията прави преглед и докладва за прилагането на членове 103 и 104 и предоставя доклада си на Парламента и на Съвета и, ако е необходимо, законодателно предложение.

4. До 31 декември 2016 г. Комисията прави преглед и изготвя доклад относно постигнатите резултати в съответствие с член 87, параграф 4, включително относно целесъобразността на практиките по отношение на разнообразието, и представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета, а по целесъобразност — законодателно предложение.

Член 151

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и публикуват до 31 декември 2012 година необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и таблицата за съответствие между тези разпоредби и настоящата директива.

Държавите-членки прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 2013 г.

2. Чрез дерогация от параграф 1 дял VII, глава 4 се прилага считано от 1 януари 2016 г.
3. Когато държавите-членки приемат разпоредбите, посочени в параграфи 1 и 2, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те също така съдържат декларация, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се тълкуват като позовавания на настоящата директива. Условието и редът на позоваване и формулирането на посочената декларация се определят от държавите-членки.
4. Държавите-членки съобщават на Комисията и на ЕБО текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 152

Отмяна

Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, заедно с техните последващи изменения, се отменят, считано 1 януари 2013 г.

Позоваванията на отменените директиви се тълкуват като позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 153

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 154

Адресат

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Приложение I

Списък на дейностите, подлежащи на взаимно признаване

1. Приемане на влогове и други възстановими средства
2. Кредитиране, включително: потребителски кредити, кредитни споразумения, свързани с недвижими имоти, факторинг със или без право на обратен иск, финансиране на търговски трансакции (включително форфетиране).
3. Финансов лизинг.
4. Платежни услуги съгласно определението в член 4, параграф 3 от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар⁴²
5. Издаване и администриране на други платежни средства (например пътнически чекове и банкови трати), доколкото тази дейност не е обхваната от точка 4.
6. Гаранции и ангажименти.
7. Търгуване за своя сметка и за сметка на клиенти във връзка с:
 - а) инструменти на паричния пазар (чекове, менителници, депозитни сертификати и други);
 - б) валута;
 - в) финансови фючърси и опции;
 - г) валутни и лихвени инструменти;
 - д) прехвърлими ценни книжа.
8. Участие в емисии на ценни книжа и предоставяне на услуги във връзка с такива емисии.
9. Консултиране на предприятия относно структурата на капитала, отрасловата стратегия и свързани с това въпроси и съвети, както и услуги във връзка със сливания и закупуване на предприятия.
10. Парична брокерска дейност.
11. Управление на портфейли и консултиране.
12. Съхранение и управление на ценни книжа.
13. Услуги, свързани със справки по кредити.
14. Услуги за доверително пазене.

⁴² ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

15. Издаване на електронни пари.

Услугите и дейностите, изложени в раздели А и Б от приложение I към Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти⁴³, когато се позовават на финансовите инструменти, предвидени в раздел В от приложение I към посочената директива, са обект на взаимно признаване съгласно настоящата директива.

⁴³ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

Приложение II

Таблица на съответствията

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 1	Член 1, параграф 1	
Член 2, параграф 1	Член 1, параграф 2	
Член 2, параграф 2	Член 1, параграф 3	
Член 2, параграф 3	Член 2	
Член 3	Член 5	
Член 4, параграф 1		
Член 4, параграф 2, буква а)	Член 4, параграф 20	
Член 4, параграф 2, буква б)		
Член 4, параграф 2, буква в)		
Член 5, параграф 1		Член 36, параграф 1
Член 5, параграф 2		Член 36, параграф 2
Член 5, параграф 3		
Член 5, параграф 4		
Член 6	Член 128	
Член 7	Член 42б, параграф 1	
Член 8	Член 40, параграф 3	
Член 9, параграф 1	Член 6, параграф 1	
Член 9, параграф 2	Член 6, параграф 2	
Член 9, параграф 3	Член 6, параграф 3, първа алинея	
Член 9, параграф 4	Член 6, параграф 3, втора алинея	
Член 10	Член 7	
Член 11	Член 8	
Член 12, параграф 1	Член 9, параграф 1, първа алинея	
Член 12, параграф 2	Член 9, параграф 1, втора алинея	
Член 12, параграф 3	Член 9, параграф 1, трета алинея	

Член 12, параграф 4	Член 9, параграф 2	
Член 13, параграф 1	Член 11, параграф 1	
Член 13, параграф 2	Член 11, параграф 2	
Член 14, параграф 1	Член 12, параграф 1	
Член 14, параграф 2	Член 12, параграф 2	
Член 14, параграф 3	Член 12, параграф 3	
Член 15	Член 13	
Член 16, параграф 1	Член 15, параграф 1	
Член 16, параграф 2	Член 15, параграф 2	
Член 16, параграф 3	Член 15, параграф 3	
Член 17	Член 16	
Член 18	Член 17, параграф 1	
Член 19	Член 18	
Член 20	Член 14 и член 9, параграф 4, буква в) и член 17, параграф 2	
Член 21		
Член 22, параграф 1	Член 19, параграф 1	
Член 22, параграф 2	Член 19, параграф 2	
Член 22, параграф 3	Член 19, параграф 3	
Член 22, параграф 4	Член 19, параграф 4	
Член 22, параграф 5	Член 19, параграф 5	
Член 22, параграф 6	Член 19, параграф 6	
Член 22, параграф 7	Член 19, параграф 7	
Член 22, параграф 8	Член 19, параграф 8	
Член 22, параграф 9	Член 19, параграф 9	
Член 23, параграф 1	Член 19а, параграф 1	
Член 23, параграф 2	Член 19а, параграф 2	
Член 23, параграф 3	Член 19а, параграф 3	
Член 23, параграф 4	Член 19а, параграф 4	

Член 23, параграф 5	Член 19а, параграф 5	
Член 24, параграф 1	Член 19б, параграф 1	
Член 24, параграф 2	Член 19б, параграф 2	
Член 25	Член 20	
Член 26, параграф 1	Член 21, параграф 1	
Член 26, параграф 2	Член 21, параграф 2	
Член 27	Член 21, параграф 3	
Член 28, параграф 1		Член 4
Член 28, параграф 2		Член 9
Член 29, параграф 1		Член 5, параграф 1
Член 29, параграф 2		Член 5, параграф 2
Член 29, параграф 3		Член 5, параграф 3
Член 29, параграф 4		Член 5, параграф 2
Член 30		Член 6
Член 31, параграф 1		Член 7
Член 31, параграф 2		Член 8
Член 32, параграф 1		Член 10, параграф 1
Член 32, параграф 2		Член 10, параграф 2
Член 33	Член 23	
Член 34, параграф 1	Член 24, параграф 1	
Член 34, параграф 2	Член 24, параграф 2	
Член 34, параграф 3	Член 24, параграф 3	
Член 35, параграф 1	Член 25, параграф 1	
Член 35, параграф 2	Член 25, параграф 2	
Член 35, параграф 3	Член 25, параграф 3	
Член 35, параграф 4	Член 25, параграф 4	
Член 35, параграф 5	Член 25, параграф 5	
Член 36, параграф 1	Член 26, параграф 1	
Член 36, параграф 2	Член 26, параграф 2	

Член 36, параграф 3	Член 26, параграф 3	
Член 36, параграф 4	Член 26, параграф 4	
Член 36, параграф 5	Член 26, параграф 5	
Член 37	Член 36	
Член 38	Член 27	
Член 39, параграф 1	Член 28, параграф 1	
Член 39, параграф 2	Член 28, параграф 2	
Член 39, параграф 3	Член 28, параграф 3	
Член 39, параграф 4	Член 28, параграф 4	
Член 40	Член 29, параграф 1	
Член 41, параграф 1	Член 30, параграф 1	
Член 41, параграф 2		
Член 42	Член 32	
Член 43, параграф 1	Член 33, параграф 1	
Член 43, параграф 2		
Член 43, параграф 3		
Член 43, параграф 4		
Член 43, параграф 5		
Член 43, параграф 6	Член 33, параграф 2	
Член 44, параграф 1	Член 34	
Член 44, параграф 2	Член 31	
Член 45	Член 35	
Член 46	Член 37	
Член 47, параграф 1	Член 38, параграф 1	
Член 47, параграф 2	Член 38, параграф 2	
Член 47, параграф 3	Член 38, параграф 3	
Член 48, параграф 1	Член 39, параграф 1	
Член 48, параграф 2	Член 39, параграф 2	
Член 48, параграф 3	Член 39, параграф 3	

Член 48, параграф 4	Член 39, параграф 4	
Член 49, параграф 1	Член 40, параграф 1	
Член 49, параграф 2	Член 40, параграф 2	
Член 50	Член 41, параграф 3	
Член 51, параграф 1	Член 42, параграф 1	
Член 51, параграф 2		
Член 51, параграф 3		
Член 51, параграф 4		
Член 51, параграф 5	Член 42, параграфи 2 и 3	
Член 51, параграф 6	Член 42, параграфи 4 и 5	
Член 51, параграф 7	Член 42, параграфи 6 и 7	
Член 52, параграф 1	Член 42а, параграф 1	
Член 52, параграф 2	Член 42а, параграф 2	
Член 52, параграф 3	Член 42а, параграф 3	
Член 52, параграф 4		
Член 52, параграф 5		
Член 53, параграф 1	Член 43, параграф 1	
Член 53, параграф 2	Член 43, параграф 2	
Член 54, параграф 1	Член 44, параграф 1	
Член 54, параграф 2	Член 44, параграф 2	
Член 54, параграф 3		
Член 55	Член 45	
Член 56	Член 46	
Член 57	Член 47	
Член 58, параграф 1	Член 48, параграф 1	
Член 58, параграф 2	Член 48, параграф 1	
Член 58, параграф 3	Член 48, параграф 2	
Член 59	Член 49	
Член 60, параграф 1	Член 50	

Член 60, параграф 2		
Член 61	Член 51	
Член 62	Член 52	
Член 63, параграф 1	Член 53, параграф 1	
Член 63, параграф 2	Член 53, параграф 2	
Член 64	Член 136, параграф 2	
Член 64, параграф 3		
Член 65		
Член 66, параграф 1		
Член 66, параграф 2		
Член 67, параграф 1		
Член 67, параграф 2		
Член 68, параграф 1		
Член 68, параграф 2		
Член 69		
Член 70, параграф 1		
Член 70, параграф 2		
Член 70, параграф 3		
Член 71	Член 55	
Член 72, параграф 1	Член 123	
Член 72, параграф 2		
Член 72, параграф 3		Приложение I, точка 38
Член 73, параграф 1	Член 22, параграф 1	
Член 73, параграф 2	Член 22, параграф 2	
Член 73, параграф 3	Член 22, параграф 3 (2010/78)	
Член 74, параграф 1	Член 22, параграф 3 (2010/76)	
Член 74, параграф 2	Член 22, параграф 4	
Член 74, параграф 3	Член 22, параграф 5	

Член 75, параграф 1	Приложение V, точка 2	
Член 75, параграф 2		
Член 75, параграф 3		
Член 75, параграф 4		
Член 75, параграф 5		
Член 76, параграф 1		
Член 76, параграф 2		
Член 76, параграф 3		
Член 77, параграф 1	Приложение V, точка 3	
Член 77, параграф 2	Приложение V, точка 4	
Член 77, параграф 3	Приложение V, точка 5	
Член 78	Приложение V, точка 6	
Член 79	Приложение V, точка 7	
Член 80, параграф 1	Приложение V, точка 8	
Член 80, параграф 2	Приложение V, точка 9	
Член 81	Приложение V, точка 10	Приложение IV, точка 5
Член 82	Приложение V, точка 11	
Член 83, параграф 1	Приложение V, точка 12	
Член 83, параграф 2	Приложение V, точка 13	
Член 84, параграф 1	Приложение V, точка 14	
Член 84, параграф 2	Приложение V, точка 14а	
Член 84, параграф 3	Приложение V, точка 15	
Член 84, параграф 4	Приложение V, точка 16	
Член 84, параграф 5	Приложение V, точка 17	
Член 84, параграф 6	Приложение V, точка 18	
Член 84, параграф 7	Приложение V, точка 19	
Член 84, параграф 8	Приложение V, точка 20	
Член 84, параграф 9	Приложение V, точка 21	

Член 84, параграф 10	Приложение V, точка 22	
Член 85, параграф 1		
Член 85, параграф 2		
Член 86, параграф 1		
Член 86, параграф 2		
Член 87, параграф 1		
Член 87, параграф 2		
Член 87, параграф 3		
Член 87, параграф 4		
Член 87, параграф 5		
Член 88, параграф 1	Приложение V, точка 23, последна алинея	
Член 88, параграф 2	Приложение V, точки 23а—23е и първа алинея	
Член 89	Приложение V, точка 23к	
Член 90, параграф 1	Приложение V, точки 23ж—23у	
Член 90, параграф 2	Член 150, параграф 3, буква б)	
Член 91, параграф 1	Приложение V, точка 24	
Член 91, параграф 2	Приложение V, точка 24	
Член 92, параграф 1	Член 124, параграф 1	
Член 92, параграф 2	Член 124, параграф 2	
Член 92, параграф 3	Член 124, параграф 3	
Член 92, параграф 4	Член 124, параграф 4	
Член 92, параграф 5	Член 124, параграф 5	
Член 92, параграф 6		
Член 92, параграф 7		
Член 92, параграф 8		
Член 92, параграф 9		
Член 93		
Член 94, параграф 1	Приложение XI, точка 1	

Член 94, параграф 2	Приложение XI, точка 1а	
Член 94, параграф 3	Приложение XI, точка 2	
Член 94, параграф 4	Приложение XI, точка 3	
Член 95		
Член 96, параграф 1		
Член 96, параграф 2		
Член 96, параграф 3		
Член 97, параграф 1		
Член 97, параграф 2		
Член 98, параграф 1		
Член 98, параграф 2		
Член 98, параграф 3		
Член 98, параграф 4		
Член 98, параграф 5		
Член 99, параграф 1	Член 136, параграф 1	
Член 99, параграф 2		
Член 100, параграф 1	Член 136, параграф 2, първа алинея	
Член 100, параграф 2	Член 136, параграф 2, втора алинея	
Член 101	Член 149	
Член 102		
Член 103, параграф 1	Член 68, параграф 2	
Член 103, параграф 1	Член 3	
Член 103, параграф 1	Член 123	
Член 103, параграф 2	Член 71, параграф 1	
Член 103, параграф 3	Член 71, параграф 2	
Член 103, параграф 4	Член 73, параграф 2	
Член 103, параграф 5		
Член 104, параграф 1	Член 68, параграф 1	
Член 104, параграф 2	Член 73, параграф 3	

Член 104, параграф 3		
Член 105, параграф 1	Член 124, параграф 2	
Член 105, параграф 2	Член 23	
Член 106, параграф 1	Член 125, параграф 1	Член 2
Член 106, параграф 2	Член 125, параграф 2	Член 2
Член 106, параграф 3	Член 126, параграф 1	
Член 106, параграф 4	Член 126, параграф 2	
Член 106, параграф 5	Член 126, параграф 3	
Член 106, параграф 6	Член 126, параграф 4	
Член 107, параграф 1	Член 129, параграф 1, първа алинея	
Член 107, параграф 2	Член 129, параграф 1, втора алинея	
Член 107, параграф 3	Член 129, параграф 1, трета алинея	
Член 108, параграф 1, буква а)	Член 129, параграф 3, първа алинея	
Член 108, параграф 1, буква б)		
Член 108, параграф 2, буква а)	Член 129, параграф 3, втора алинея	
Член 108, параграф 2, буква б)		
Член 108, параграф 3	Член 129, параграф 3, четвърта—седма алинея	
Член 108, параграф 4	Член 129, параграф 3, осма алинея	
Член 108, параграф 5	Член 129, параграф 3, девета алинея	
Член 108, параграф 6	Член 129, параграф 3, десета алинея	
Член 109, параграф 1	Член 130, параграф 1	
Член 109, параграф 2	Член 130, параграф 2	
Член 110	Член 131	
Член 111, параграф 1	Член 131а, параграф 1	
Член 111, параграф 2	Член 131а, параграф 2	
Член 112, параграф 1	Член 132, параграф 1	
Член 112, параграф 2	Член 132, параграф 2	
Член 112, параграф 3	Член 132, параграф 3	

Член 112, параграф 4	???	
Член 113	Член 141	
Член 114, параграф 1	Член 127, параграф 1	
Член 114, параграф 2	Член 127, параграф 2	
Член 114, параграф 3	Член 127, параграф 3	
Член 115	Член 135	
Член 116, параграф 1	Член 137, параграф 1	
Член 116, параграф 2	Член 137, параграф 2	
Член 117, параграф 1	Член 138, параграф 1	
Член 117, параграф 2	Член 138, параграф 2	
Член 118, параграф 1	Член 139, параграф 1	
Член 118, параграф 2	Член 139, параграф 2	
Член 118, параграф 3	Член 139, параграф 3	
Член 119, параграф 1	Член 140, параграф 1	Член 2
Член 119, параграф 2	Член 140, параграф 2	Член 2
Член 119, параграф 3	Член 140, параграф 3	Член 2
Член 120	Член 142	
Член 121, параграф 1	Член 143, параграф 1	
Член 121, параграф 2	Член 143, параграф 2	
Член 121, параграф 3	Член 143, параграф 3	
Член 122		
Член 123		
Член 124		
Член 125		
Член 126		
Член 127		
Член 128		
Член 129		
Член 130		

Член 131		
Член 133, параграф 1	Член 144	
Член 133, параграф 2		
Член 133, параграф 3		
Член 134, параграф 1	Член 122а, параграф 9	
Член 134, параграф 2	Член 69, параграф 4	
Член 134, параграф 3	Член 70, параграф 4	
Член 135	Член 150, параграф 1	
Член 136, параграф 1	Член 150, параграф 1, буква а)	
Член 136, параграф 2	Член 150, параграф 2	
Член 137, параграф 1	Член 151, параграф 1	
Член 137, параграф 2	Член 151, параграф 2	
Член 138, параграф 1	Членове 151а—151в	
Член 138, параграф 2	Членове 151а—151в	
Член 138, параграф 3	Членове 151а—151в	
Член 138, параграф 4	Членове 151а—151в	
Член 138, параграф 5	Членове 151а—151в	
Член 139		
Член 140		
Член 141	Член 29	
Член 142	Член 30	
Член 143	Член 33	
Член 144	Член 40	
Член 145	Член 41	
Член 146	Член 42	
Член 147	Член 42а	
Член 148	Член 43	
Член 149		
Член 150, параграф 1	Член 156, параграф 4	

Член 150, параграф 2		
Член 151, параграф 1	Член 157, параграф 1	
Член 151, параграф 2		
Член 151, параграф 3	Член 157, параграф 2	
Член 151, параграф 4	Член 157, параграф 2	
Член 152	Член 158	
Член 153	Член 159	
Член 154	Член 160	
Приложение I	Приложение I	